

การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา
ระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี

Development of Safety Management Model in Early Childhood Schools of
Private School Administrator Association in Chonburi Province

Christian University of Thailand

สุรางค์ วิทยะประสาท

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยคริสเตียน

พ.ศ. 2568

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยคริสเตียน

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา
ระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี
ได้รับการพิจารณาอนุมัติ ให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

วันที่ 6 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2568

นางสาวสุรางค์ วิริยะประสาท

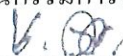
ผู้วิจัย

รองศาสตราจารย์ ดร. สงวน อินทร์รักษ์

ปร.ด. (บริหารการศึกษา)

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ ดร. ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์

Ed.D. (Educational Administration)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

อาจารย์ ดร.รมย์ธัมภา ญัฐธัญศิริจ

ปร.ด. (บริหารการศึกษา)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

รองศาสตราจารย์ ดร. ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์

Ed.D. (Educational Administration)

หัวหน้าหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อดิศักดิ์ อันทวีสิน

ปร.ด. (บริหารการศึกษา)

คณบดีคณะสหวิทยาการ

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ชุมศักดิ์ อินทร์รักษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ด้านบริหารการศึกษา ท่านให้คำแนะนำ ปรึกษาเกี่ยวกับประเด็นทางวิชาการที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัย รวมทั้งยังคอยช่วยเหลือแก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ จนกระทั่งสำเร็จลุล่วง ขอขอบคุณ อาจารย์ ดร.รมย์รัมภา ณัฐธัญญศิริ อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ร่วม ผู้เป็นกำลังใจให้ข้าพเจ้าในทำวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สงวน อินทร์รักษา ผู้ทรงคุณวุฒิ ประธานกรรมการสอบ วิทยานิพนธ์ ท่านได้เสนอแนะแนวทาง คำแนะนำในประเด็นสำคัญต่าง ๆ ทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้สมบูรณ์ แบบมากขึ้น ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรักษ์ อันทวิสิน คณบดีคณะสหวิทยาการ ผู้ให้ คำแนะนำ และข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์จนสำเร็จลุล่วง ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชรภรณ์ ดวงชื่น ผู้คอยช่วยเหลือให้คำแนะนำต่างๆ ขอขอบคุณคุณจอมชนา นพคุณ สำหรับความช่วยเหลือเกี่ยวกับการดำเนินการเอกสารของมหาวิทยาลัย

ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไข่มุก เหล่าพิพัฒนา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัทรารุช เจริญรูป ดร.ดวงกมล เอมวัฒน์ ดร.สตีเวน ชนะ กิติเกียรติศักดิ์ และดร.สันติชัย ใจชุ่มชื่น ผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้ ความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณคณะผู้บริหาร โรงเรียนในสมาคมผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี สำหรับ ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ขอขอบคุณคณะครูและบุคลากร โรงเรียนอนุบาลพระแม่ ที่ให้ ความร่วมมือและปฏิบัติการทดลองรูปแบบ ตอบแบบสอบถาม ตลอดจนกระบวนการวิจัย จนทำให้สำเร็จ ลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยคริสเตียน ที่ช่วยเหลือเกื้อกูล เป็นกำลังใจ ให้คำปรึกษาในด้านต่างๆ ทำให้เกิดความสำเร็จในวันนี้

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และครอบครัวที่คอยให้กำลังใจเสมอผู้อยู่เบื้องหลัง ความสำเร็จ สนับสนุน หนุนใจอยู่ตลอดเวลา รวมทั้งทุกท่านที่มีส่วนร่วมโดยมิได้กล่าวมา ณ ที่นี้ให้ การวิจัยในครั้งนี้ประสบผลสำเร็จ คุณประโยชน์ที่เกิดจากการวิจัยขอมอบแด่ บุพการี คณาจารย์ ผู้ที่สนใจ รวมถึงเป็นพลังผลักดันที่ช่วยพัฒนาการศึกษาชาติให้มีความก้าวหน้าต่อไป

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี
ชื่อผู้เขียน	นางสาวสุรางค์ วิริยะประสาท
ชื่อปริญญา	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์ ดร.ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	อาจารย์ ดร.รมย์ธรรมา ญัฐธัญญ์
ปี พ.ศ.	2568

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เฉพาะเพื่อ 1) ศึกษาปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัย 2) ออกแบบและสร้างรูปแบบ 3) ประเมินรูปแบบ 4) เปรียบเทียบผลการทดลองใช้รูปแบบระหว่างก่อนและหลังการทดลอง 5) ศึกษาผลการใช้รูปแบบ ด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาสภาพปัญหา คือ สถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี จำนวน 16 แห่ง โดยมีผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย 1) หัวหน้าสถานศึกษา/ผู้อำนวยการ 2) หัวหน้าแผนก หรือรองหัวหน้าแผนก 3) ครูปฐมวัย จำนวน 5 คน รวมทั้งสิ้น 80 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง คือ โรงเรียนอนุบาลพรพระแม่ ผู้ที่เข้าร่วมการทดลองรวมทั้งสิ้น 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถาม รูปแบบ แบบประเมินแบบทดสอบก่อนและหลัง และแบบประเมินประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณค่า และการหาค่าความตรงเชิงเนื้อหาระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที (t-test) และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย รูปแบบที่ออกแบบและสร้างขึ้น โดยประกอบด้วย 1) การวางแผน 2) การดำเนินการ 3) การติดตาม 4) การประเมินผล 5) การให้ผลสะท้อนกลับ ผลการประเมินรูปแบบมีค่าความสอดคล้องอยู่ในระดับ 0.80 – 1.00 ผลการทดลองพบว่าหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการใช้รูปแบบในด้านประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และด้านคุณค่า อยู่ในระดับมากที่สุด และขอเสนอแนะในการนำรูปแบบไปใช้เพื่อเป็น Best Practice หรือนวัตกรรมทางการบริหารการศึกษาต่อไป

คำสำคัญ: รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัย, ความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัย, สมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน

Thesis Title	Development of Safety Management Model in Early Childhood Schools of Private School Administrator Association in Chonburi Province
Author	Miss Surang Wittayaprasart
Degree	Master of Education Program in Educational Administration
Thesis Advisor	Associate Professor Dr. Choomsak Intarak, Ed.D.
Thesis Co-Advisor	Dr. Rhoamrumpa Natthunaturuj, Ph.D.
A.D.	2025

Abstract

This study aimed to: (1) identify the challenges in safety management within early childhood educational institutions, (2) design and develop a safety management model, (3) evaluate the proposed model, (4) compare the outcomes before and after its implementation, and (5) assess the model's efficiency, effectiveness, and value. The sample group for identifying challenges consisted of 16 early childhood schools from Private School Administrator Association in Chonburi Province. Data was collected from 80 participants, including (1) heads of institutions or directors, (2) department heads or deputy heads, and (3) five early childhood teachers from each institution. The experimental group comprised 10 participants from Pornpramae Kindergarten School. The research instruments included questionnaires, the proposed model, evaluation forms, pre- and post-tests, and assessment tools for measuring the model's efficiency, effectiveness, and value. The content validity of the research instruments was assessed by five experts. Data analysis was conducted using descriptive statistics such as frequency, percentage, mean, standard deviation, t-tests, and content analysis.

The findings revealed that the overall challenges related to safety management in early childhood schools of Private School Administrator Association in Chonburi Province were at a low level. The proposed model, which comprised five components—(1) planning, (2) implementation, (3) monitoring, (4) evaluation, and (5) feedback—achieved a content validity score of 0.80–1.00. The experimental results showed that post-intervention outcomes were significantly higher than pre-intervention outcomes at the .01 level of significance. The model's efficiency, effectiveness, and value were rated at the highest level. Based on the study's findings, it is recommended that the model be implemented as a best practice or educational management innovation for broader application.

Keywords: Safety Management Model, School Safety in Early Childhood School, Private School Administrator Association

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ข
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพประกอบ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	
ความสำคัญของปัญหาการวิจัย.....	1
คำถามของการวิจัย.....	7
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	7
สมมติฐานของการวิจัย.....	8
กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	8
ขอบเขตของการวิจัย.....	18
นิยามตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	19
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	21
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
แนวคิดเกี่ยวกับความปลอดภัยในสถานศึกษา.....	24
ความหมายความปลอดภัยในสถานศึกษา.....	24
ความสำคัญของความปลอดภัยในสถานศึกษา.....	25
หลักการและแนวคิดความปลอดภัยในสถานศึกษา.....	26
แนวทางการดำเนินงานความปลอดภัยในสถานศึกษา.....	26
ทฤษฎีการบริหาร.....	31
ทฤษฎีการบริหารจัดการ.....	31
ทฤษฎีกระบวนการบริหารจัดการ.....	36
ทฤษฎีการบริหารงานด้วยวงจรคุณภาพ.....	37
รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา.....	38
รูปแบบและการพัฒนารูปแบบ.....	39

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ความหมายของรูปแบบ.....	39
ประเภทรูปแบบ.....	40
ลักษณะรูปแบบที่ดี.....	41
การพัฒนารูปแบบ.....	43
ผลการใช้รูปแบบ.....	44
ประสิทธิภาพ.....	44
ประสิทธิผล.....	45
คุณค่า.....	46
การวิจัยและพัฒนา.....	46
ความหมายของการวิจัยและพัฒนา.....	46
ลักษณะของการวิจัยและพัฒนา.....	47
กระบวนการของการวิจัยและพัฒนา.....	48
บริบทของสถานศึกษาระดับปฐมวัย ของสมาคมผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน	
จังหวัดชลบุรี.....	49
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	51
งานวิจัยในประเทศ.....	51
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	57
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
การออกแบบการวิจัย.....	61
ลักษณะของสถานที่ที่ใช้ในการวิจัย.....	62
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	62
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	63
เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.....	63
การพัฒนาเครื่องมือการวิจัย.....	65
การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย.....	66
การพิทักษ์สิทธิ์ผู้เข้าร่วมการวิจัย	67
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	67

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
การวิเคราะห์ทางสถิติ.....	69
ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	71
บทที่ 4 ผลการวิจัย	
ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ให้ข้อมูลและกลุ่มทดลองที่ใช้ในการเก็บข้อมูล.....	74
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา ระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี.....	77
ตอนที่ 3 ผลการออกแบบและสร้างรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยใน สถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จังหวัด ชลบุรี.....	83
ตอนที่ 4 ผลการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา ระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี.....	85
ตอนที่ 5 ผลการเปรียบเทียบการทดลองใช้รูปแบบระหว่างก่อนและหลังการทดลอง การบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคม ผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี.....	89
ตอนที่ 6 ผลการใช้รูปแบบด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่าการ บริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคม ผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี.....	91
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะจากการวิจัย	
สรุปผลการวิจัย.....	99
อภิปรายผลการวิจัย.....	101
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย.....	112
เอกสารอ้างอิง.....	115
ภาคผนวก	
ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	123
ข การพิทักษ์สิทธิ์ผู้เข้าร่วมการวิจัย.....	129
ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	135

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ค 1 แบบสอบถามสภาพปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา.....	138
ค 2 แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบสอบถามความคิดเห็น เกี่ยวกับการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา.....	144
ค 3 รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา.....	150
ค 4 แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของรูปแบบการบริหารจัดการ ความปลอดภัยในสถานศึกษา.....	153
ค 5 แผนปฏิบัติการทดลอง.....	156
ค 6 แบบประเมินก่อนและหลังการทดลองการใช้รูปแบบ.....	163
ค 7 แบบประเมินผลการใช้รูปแบบด้านประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณค่า ของ รูปแบบ.....	166
ง หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลการวิจัย.....	170
ประวัติผู้วิจัย	172

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1.1	การสังเคราะห์แนวคิด โดยการศึกษาทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	14
3.1	การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	68
4.1	สถานภาพของผู้ให้ข้อมูล	74
4.2	สถานภาพของกลุ่มทดลองเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี โรงเรียนอนุบาลพระแม่.....	76
4.3	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหา ของการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี โดยภาพรวม.....	77
4.4	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาของด้านการวางแผนการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี.....	78
4.5	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาของด้านการดำเนินการการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี.....	79
4.6	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาของด้านการติดตามการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี.....	80
4.7	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาของด้านการประเมินผลการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี.....	81
4.8	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาของด้านการให้ผลสะท้อนกลับการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี.....	82
4.9	การวิเคราะห์และการสังเคราะห์ หลักการ แนวคิด ทฤษฎี และข้อค้นพบจากงานวิจัย.....	83

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.10	ตารางการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี.....	86
4.11	ค่าความต่างระหว่างก่อนและหลังการทดลองการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี	89
4.12	การเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่าง.....	91
4.13	ค่าการประเมินประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณค่าของรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี โดยภาพรวม.....	92
4.14	ค่าการประเมินประสิทธิภาพ ของรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี.....	93
4.15	ค่าการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี.....	95
4.16	ค่าการประเมินคุณค่าของรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี.....	96

สารบัญภาพประกอบ

แผนภาพที่		หน้า
1.1	กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework).....	17
3.1	แบบแผนการวิจัย.....	61
3.2	ขั้นตอนการทำวิจัย.....	71
4.1	รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัย.....	85

Christian University of Thailand

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหาการวิจัย

สถานการณ์โลกที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของเด็กคือการเปลี่ยนแปลงทางด้านภูมิรัฐศาสตร์และความเสี่ยงด้านความขัดแย้งที่เข้ามาคุกคามความอยู่รอดและความเป็นอยู่ที่ดีของเด็กซึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ทางภูมิรัฐศาสตร์นี้หมายถึงความผันผวนและผลกระทบในวงกว้าง ต่อความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น อันได้แก่ การสู้รบทางทหารครั้งใหม่ การโจมตีทางไซเบอร์ การบิดเบือนข้อมูล และการปะทะกันโดยมีสาเหตุจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและความเครียดด้านสิ่งแวดล้อม ความเสี่ยงจากความขัดแย้งที่เพิ่มขึ้นอาจดึงประเทศเพื่อนบ้านเข้าไปพัวพันกับข้อพิพาทในระดับภูมิภาค ซึ่งสถานการณ์ที่ผันผวนนี้อาจทำให้เด็กต้องเผชิญกับความรุนแรงและสงครามสูงขึ้น ยังจะเพิ่มความเสี่ยงที่เด็กจะถูกละเมิดสิทธิอย่างร้ายแรงท่ามกลางความขัดแย้งนี้ ยิ่งไปกว่านั้น ในขณะที่ความต้องการด้านมนุษยธรรมทวีความรุนแรงจนถึงระดับที่ไม่เคยมีมาก่อน ค่าใช้จ่ายทางการทหารที่เพิ่มขึ้นอาจดึงทรัพยากรอันมีค่าไปใช้ในการทหารแทนด้านการดูแลสุขภาพ การศึกษา และโภชนาการ (ยูนิเซฟ, 2567) สถานการณ์ดังกล่าวส่งผลกระทบต่อการศึกษาและความปลอดภัยของเด็กอย่างมาก เพราะการศึกษาของเด็กมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ อันเนื่องจากเป็นกระบวนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสติปัญญา ซึ่งสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 ที่กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการศึกษาภายใต้ 6 ยุทธศาสตร์หลักซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) มีการกำหนดยุทธศาสตร์เกี่ยวกับการจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงในชีวิตของคนทุกช่วงวัยจากภัยคุกคามในรูปแบบต่างๆ อาทิ อาชญากรรม ความรุนแรง อุบัติเหตุ อุบัติภัย ยาเสพติด ภัยพิบัติจากธรรมชาติ ภัยอุบัติใหม่ ภัยไซเบอร์ เป็นต้น โดยตระหนักถึงความเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาที่เกิดจากความก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยีดิจิทัลของโลกยุคศตวรรษที่ 21 รวมถึงการปฏิวัติดิจิทัล (Digital Revolution) ที่ส่งผลให้เกิดความท้าทายต่อการจัดการศึกษาให้มีความครอบคลุมประเด็นที่สำคัญ อันจะมีผลด้านความมั่นคงแก่คนในชาติ ทั้งในด้านจิตสำนึก ความรู้ ความสามารถ ทักษะ ความคิด ทักษะคิด ความเชื่อ ค่านิยมและพฤติกรรมที่เหมาะสม การรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของ

สังคมและโลกศตวรรษที่ 21 สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างสันติและสงบสุข จะส่งผลให้สังคมและประเทศเกิดความมั่นคง และผ่านพ้นจากภัยคุกคามต่าง ๆ ได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2564) การศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างชาติสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570) ที่กล่าวถึงการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพโดยการยกระดับคุณภาพ ความเสมอภาค และประสิทธิภาพทางการศึกษา รวมถึงความสามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการบริหารจัดการทรัพยากรการศึกษา และส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังคำนึงถึงการจัดการศึกษาภายใต้สวัสดิภาพอีกด้วย (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570), 2565) กระทรวงศึกษาธิการกำหนดนโยบายและจุดเน้นของปีการศึกษา 2566 ให้จัดการศึกษาเพื่อความปลอดภัย โดยการเร่งสร้างความปลอดภัยในสถานศึกษาเพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นของสังคม และป้องกันจากภัยคุกคามในชีวิตรูปแบบใหม่ และภัยอื่นๆ โดยปฏิบัติตามแผนและมาตรการด้านความปลอดภัยให้แก่ผู้เรียน ครู และบุคลากรในรูปแบบต่างๆ อย่างเข้มข้น รวมทั้งดำเนินการศึกษาวิเคราะห์ วิจัย ติดตามประเมินผลการดำเนินการ และแสวงหาสถานศึกษาที่ดำเนินการได้ดีเยี่ยม (Best Practice) เพื่อปรับปรุง พัฒนาและขยายผลต่อไป เร่งปลูกฝังทัศนคติ พฤติกรรม และองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง โดยบูรณาการอยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อสร้างโอกาสในการเรียนรู้และสร้างภูมิคุ้มกัน ควบคู่กับการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในเชิงบวกและสร้างสรรค์ พร้อมทั้งหาแนวทางวิธีการปกป้องคุ้มครองต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา เสริมสร้างการรับรู้ ความเข้าใจ ความตระหนัก และส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ รวมทั้งการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งเป็นการเร่งพัฒนาบทบาทและภารกิจของหน่วยงานด้านความปลอดภัยที่มีอยู่ในทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการให้ดำเนินการอย่างคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2565)

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 จัดทำขึ้นเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและการสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้กับเด็ก โดยยึดแนวคิดที่สำคัญคือ 1) พัฒนาการของเด็ก 2) พัฒนาเด็กโดยองค์รวม 3) การจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการทำงานของสมอง 4) การเล่นและการเรียนรู้ของเด็ก 5) การคำนึงถึงสิทธิและการสร้างคุณค่าและสุขภาวะ 6) การอบรมเลี้ยงดู ความรู้ การให้การศึกษา 7) การบูรณาการ 8) สื่อเทคโนโลยีและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ 9) การประเมินตามสภาพจริง 10) การมีส่วนร่วมของครอบครัว สถานศึกษา หรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยและ 11) ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ความเป็นไทย และความหลากหลาย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) จากแนวคิดของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย เป็นการจัดการศึกษาให้เด็กเกิดพัฒนาการอย่างเต็มที่ต้องมีการจัดการชั้นเรียนเชิงบวกและเป็น

สถานศึกษาปลอดภัยสำหรับเด็ก ซึ่งโรงเรียนควรมีการวางรากฐานในการพัฒนาชีวิตของมนุษย์ ตั้งแต่ในวัยเรียนด้วยการศึกษา เพื่อการพัฒนาแก้ไขปัญหาลูกและเยาวชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น พร้อมที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง แต่ในทางกลับกันเมื่อสถาบันวิจัยเพื่อการประเมินและออกแบบนโยบาย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ภายใต้การสนับสนุนของกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (กสศ.) ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการลงโทษเด็กปฐมวัยด้วยการตี ทั้งนี้ได้ลงพื้นที่เก็บข้อมูลขั้นต้นในหลายรูปแบบ รวมถึงการสังเกตการณ์ในห้องเรียนโดยตรงในพื้นที่ 5 จังหวัด ได้แก่ เชียงใหม่ ศรีสะเกษ กาญจนบุรี ระยอง และภูเก็ต สามารถเก็บข้อมูลเด็กปฐมวัยกลุ่มตัวอย่างได้รวมทั้งสิ้นจำนวน 2,907 คน จาก 151 โรงเรียน พบว่า ข้อมูลพัฒนาการเด็กปฐมวัยที่ได้จากการสอบถามครูผู้สอนจำนวน 2,820 คน (คิดเป็นร้อยละ 97.00) และยังมีข้อค้นพบเชิงคุณภาพที่น่ากังวลเกี่ยวกับครูปฐมวัย กล่าวคือ มีครูปฐมวัยจำนวนไม่น้อยที่ยังลงโทษเด็กปฐมวัยด้วยการตี โดยสังเกตจากการลงโทษเด็กในชั้นเรียนเมื่อเด็กทำผิด ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกตในห้องเรียนพบว่า ครูจำนวนไม่น้อยที่เลือกลงโทษเด็กปฐมวัยเมื่อเด็กทำผิดด้วยการตี โดยจังหวัดที่มีการลงโทษมากที่สุด คือ ภูเก็ต (สูงถึงร้อยละ 47.60) ส่วนจังหวัดที่มีการลงโทษต่ำสุดคือ กาญจนบุรี (ร้อยละ 12.20) (สถาบันวิจัยเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา, 2563) นอกจากนี้รายงานสุขภาพของคนไทย ปี พ.ศ. 2561 พบว่าเด็กวัยอนุบาลคือกลุ่มที่ถูกอบรมด้วยการทำร้ายร่างกายมากกว่าเด็กวัยอื่นๆ เสี่ยงต่อการเกิดบาดแผลทางใจ ซึ่งรายงานของ Thai Health Watch พบว่าสายด่วนสุขภาพจิต 1323 มีเด็กและเยาวชนโทรมาขอคำปรึกษาจำนวนมาก เพราะมีความเครียด วิตกกังวลสูงและกลัวเป็นโรคซึมเศร้า ซึ่งมีผลกระทบต่อร่างกาย จิตใจ สมรรถนะและการพัฒนาของพวกเขาในระยะยาว นักจิตวิทยาเด็ก เมริษา ยอดมณฑป พบว่า ปัญหาของการศึกษาระดับปฐมวัยยังขาดบุคลากรที่ให้ความรู้กับครู หรือผู้ดูแลเกี่ยวกับ การดูแลเด็กทั้งกาย ใจ และสติปัญญา และควรปลูกฝังให้เด็กมีพฤติกรรมเชิงบวก ไม่ทำร้ายตนเอง ผู้อื่น และไม่ทำลายสิ่งของ และครูควรมีความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการเด็ก การเล่นช่วยให้เด็กหลั่งสารความสุข ทำให้สมองได้เรียนรู้พัฒนาด้านเหตุผล ทักษะสมอง EF หรือทักษะการคิดอีกด้วย (มดิชน, 2563) นอกจากนี้ สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล ได้สำรวจสถานการณ์การบาดเจ็บและการเสียชีวิตของเด็กปฐมวัยด้วยอุบัติเหตุพบว่ามีแนวโน้มสูงขึ้น ประเทศไทยมีอัตราการเกิดลดลงอย่างต่อเนื่อง และเมื่อปี 2564 เป็นปีที่ประเทศไทยมีจำนวนการเกิดน้อยกว่าการตายเป็นครั้งแรก การดูแลและทะนุถนอมเด็กที่เกิดมาทุกคน คือ การรักษาความมั่นคง ความยั่งยืน และคุณภาพของสังคมในอนาคต ในระยะเวลา 4 ปีที่ผ่านมา นับตั้งแต่ พ.ศ. 2560 จนถึง 2563 เด็กไทยอายุ 0-4, 5-9, 10-14 ปี เสียชีวิตไปแล้ว 19,304 คน, 4,454 คน และ 6,766 คน ตามลำดับ เฉลี่ยปีละ 7,631 คน และเด็กอายุ 0-4 ปีพบว่าเสียชีวิตจากสาเหตุภายนอกที่ไม่ได้เกิดจากการเจ็บป่วย ซึ่งหมายรวมถึงอุบัติเหตุและการถูกทำให้เสียชีวิต

จำนวน 2,203 คน (มากกว่า 1 ใน 10 ของการตายในเด็กอายุ 0-4 ปี ทั้งหมด) (กรุงเทพมหานครออนไลน์, 2565)

จากสถานการณ์ดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดนโยบาย Quick Win 7 เกี่ยวกับการจัดพื้นที่ปลอดภัยโดยระบุเป็นวาระเร่งด่วน ข้อที่ 1 ความปลอดภัยของผู้เรียน ซึ่งภัยที่เกิดขึ้นแก่นักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา เป็นการเกิดขึ้นซ้ำและส่งผลกระทบต่อสภาพร่างกายและจิตใจในหลายปีที่ผ่านมา เช่น ภัยจากการคุกคามทางเพศ ภัยจากการกลั่นแกล้งรังแก (Bully) รวมถึงภัยที่เกิดจากโรคอุบัติใหม่ ได้แก่ การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) อันเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้และสวัสดิภาพชีวิตของนักเรียน ครู และบุคลากร ทางการศึกษา ซึ่งตามนโยบายดังกล่าวได้กำหนดขอบข่ายความปลอดภัยในสถานศึกษาไว้ 4 ด้าน อันประกอบด้วย 1) ภัยที่เกิดจากการใช้ความรุนแรงของมนุษย์ 2) ภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุ 3) ภัยที่เกิดจากการถูกละเมิดสิทธิ และ 4) ภัยที่เกิดจากผลกระทบทางสุขภาพทางกายและจิตใจ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2564) ด้วยเหตุนี้โรงเรียนควรยกระดับการป้องกันอุบัติเหตุหรือภัยต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นกับนักเรียนเพราะโรงเรียนเป็นสถานที่สำหรับเด็กซึ่งใช้ชีวิตอยู่เป็นระยะเวลาหลายชั่วโมงต่อวัน ดังนั้นพื้นที่ในโรงเรียนจึงควรเป็นพื้นที่ปลอดภัยสำหรับนักเรียนทุกคน นอกจากนี้ นโยบายกระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2567 “เรียนดี มีความสุข” ยังได้กำหนดนโยบายด้านการจัดการศึกษาเพื่อความปลอดภัยไว้ ดังนี้ 1) สร้างความปลอดภัยในสถานศึกษาเพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นของสังคม และป้องกันภัยคุกคามในชีวิตทุกรูปแบบ โดยมีการดำเนินการตามแผนและมาตรการด้านความปลอดภัยให้แก่ผู้เรียน ครู และบุคลากร ในรูปแบบต่าง ๆ อย่างเข้มข้น 2) ปลุกฝังทัศนคติ พฤติกรรม และองค์ความรู้ในการใช้สื่อสังคมออนไลน์และโซเชียล อย่างสร้างสรรค์ 3) ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อม สร้างความตระหนักรู้และจิตสำนึกในการอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และ 4) พัฒนาบทบาทและภารกิจด้านความปลอดภัยของทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ โดยบูรณาการความร่วมมือกับทุกภาคส่วน เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายกระทรวงศึกษาธิการที่กล่าวว่า “การศึกษาขั้นพื้นฐานวิถีใหม่ วิถีคุณภาพ” มุ่งเน้นความปลอดภัยในสถานศึกษา ส่งเสริมโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม และบริหารจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นพัฒนาระบบและกลไกในการดูแลความปลอดภัยให้แก่ผู้เรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา และสถานศึกษา จากภัยพิบัติและภัยคุกคามทุกรูปแบบ รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาพที่ดี สามารถปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำส่งเสริมความปลอดภัยสร้างความมั่นใจให้สังคม เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยแก่นักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษาสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อให้การป้องกัน ดูแล ช่วยเหลือหรือเยียวยา และแก้ไขปัญหาที่มีความเป็นเอกภาพ มีข้อมูลสารสนเทศที่

เป็นระบบ สามารถแก้ไขปัญหาและบริหารจัดการความเสี่ยงได้อย่างยั่งยืน ด้วยการบริหารจัดการตามมาตรการ 3 ป ได้แก่ ป้องกัน ปกป้อง และปราบปราม ให้เกิดความปลอดภัย ให้มากที่สุด และไม่ให้เกิดเหตุการณ์นั้นซ้ำอีก เพื่อสร้างความมั่นใจ และความเชื่อมั่นให้นักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครอง และประชาชนทั่วไป ในการที่จะได้เรียนรู้อย่างมีคุณภาพ และเกิดความปลอดภัยอย่างมั่นคงและยั่งยืน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2565) แต่ผลการวิเคราะห์การบริหารด้านความปลอดภัยในสถานศึกษาจำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า การกำหนดแผน แนวทางปฏิบัติ มาตรฐานเพื่อความปลอดภัย รวมถึงนโยบายด้านความปลอดภัยของโรงเรียนขนาดกลาง และขนาดเล็ก ยังมีระดับที่ต่ำกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากทรัพยากรบุคคลของโรงเรียนขนาดกลาง และขนาดเล็กมีจำนวนจำกัด ส่งผลต่อการบริหารด้านความปลอดภัยในสถานศึกษามีข้อจำกัด อันประกอบด้วย ด้านการกำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อความปลอดภัย ด้านการกำหนดแผนและมาตรการความปลอดภัย และด้านนโยบายด้านความปลอดภัย (สุพัตร์ เลยกกลาง, 2566) กระบวนการในการบริหารจัดการความปลอดภัย จึงควรพิจารณาเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายและจัดทำแผนความปลอดภัยของสถานศึกษา การประเมินสภาพความเสี่ยงด้านความปลอดภัยและจัดลำดับความเสี่ยง การวางแผนการดำเนินงาน การดำเนินการตามขอบข่ายความปลอดภัย และการกำกับ ติดตาม และประเมินผล โดยมีปัจจัยที่เป็นข้อจำกัดและทำให้เกิดอุปสรรคในการจัดการด้านความปลอดภัยของโรงเรียน คือ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ และด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ในส่วนของด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน โรงเรียนควรให้ชุมชนเข้ามามีบทบาทในการร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ วางแผน ร่วมดำเนินงาน และร่วมกำกับและติดตามผลการดำเนินงาน (พชญ นรสิงห์, 2567)

จากข้อมูล สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดชลบุรี (2566) พบว่า มีโรงเรียนเอกชนที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี จำนวน 21 แห่ง โดยเป็นโรงเรียนเอกชนนานาชาติ 3 แห่ง และเป็นโรงเรียนเอกชนสามัญ 18 แห่ง มีนักเรียนระดับชั้นปฐมวัยทั้งสิ้น 4,685 คน โรงเรียนเอกชนสามัญทั้ง 21 แห่งของอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ได้จัดตั้งคณะกรรมการสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาการดำเนินการด้านการศึกษาของอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน รวมถึงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในด้านการจัดการศึกษาเพื่อร่วมกันพัฒนาแนวทางการจัดการศึกษาให้มีความสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล และสามารถพัฒนาผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรสถานศึกษาอีกด้วย จากนโยบายกระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับมาตรการด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา ส่งผลทำให้ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสามัญมีความตระหนักเกี่ยวกับความสำคัญในการบริหารจัดการสถานศึกษาให้เกิดความปลอดภัย สถานศึกษาทุกแห่งจึงจัดทำคู่มือ

ดำเนินงานด้านความปลอดภัยของสถานศึกษาตามหลักเกณฑ์ที่ศึกษาธิการจังหวัดชลบุรีมอบหมายให้ดำเนินการ ซึ่งโรงเรียนแต่ละแห่งดำเนินงานตามคู่มือการดำเนินงานด้านความปลอดภัย ภายใต้กรอบนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีขอบข่ายความปลอดภัย 4 ด้าน คือ 1) ภัยที่เกิดจากการใช้ความรุนแรงของมนุษย์ (Violence) 2) ภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุ (Accident) 3) ภัยที่เกิดจากการถูกละเมิดสิทธิ (Right) 4) ภัยที่เกิดจากผลกระทบทางสุขภาพทางกายและจิตใจ (Unhealthiness) ซึ่งอยู่ภายใต้การขับเคลื่อนนโยบาย 3 ป อันประกอบด้วย ป้องกัน ปูกล้าง และปราบปราม จากผลรายงานการประชุม พบว่าทุกแห่งมีคู่มือการดำเนินงาน แต่ในด้านการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ อันประกอบด้วย การวางแผนความปลอดภัยของสถานศึกษาขาดกระบวนการวางแผนแบบร่วมมือกันกับนักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการวางแผนการดำเนินงานแต่จัดทำขึ้นภายใต้การดำเนินงานภายในโรงเรียนเท่านั้น ทำให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษาไม่ทราบกระบวนการดำเนินงานด้านความปลอดภัยที่ชัดเจน สถานศึกษาแต่ละแห่งมีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานแต่ขาดการเตรียมความพร้อมของบุคลากร อาทิเช่น การอบรมบุคลากรเกี่ยวกับความปลอดภัย การดำเนินการตามขั้นตอนความปลอดภัยที่ไม่มีความชัดเจน บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินการ เป็นต้น การดำเนินการตามแผนงานขาดการติดตามการดำเนินงานเนื่องด้วยภาระงานที่มีมากของครูจึงทำให้โครงการหรือกิจกรรมบางกิจกรรมไม่ได้ดำเนินการอย่างเหมาะสมอีกทั้งคณะกรรมการดำเนินงานไม่ได้ติดตามงานอย่างเป็นระบบจึงขาดการควบคุมดูแล การประเมินผลการดำเนินงานไม่มีการสรุปรายงานผลที่ชัดเจนในแต่ละด้าน รวมทั้งไม่มีการนำผลการประเมินในแต่ละปีมาเพื่อวิเคราะห์ปรับปรุงคุณภาพในการปฏิบัติงานอีกด้วย แต่ถึงกระนั้น สมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชนก็ยังคงเห็นความสำคัญของการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา โดยมุ่งหวังให้เด็กซึ่งเป็นอนาคตของประเทศไทยได้รับการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคม และสติปัญญา ตามศักยภาพของเด็กแต่ละคน จัดการศึกษาที่เน้นให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ที่เหมาะสมสำหรับเด็กปฐมวัย ในการจัดกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้อย่างอิสระของเด็ก ภายในบรรยากาศที่ร่มรื่นปลอดภัย และถูกสุขลักษณะ เพื่อให้เด็กมีจินตนาการ มีความคิดสร้างสรรค์ได้รับโอกาสในการพัฒนาศักยภาพตนเองอย่างเต็มที่ และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ซึ่งจะเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนรู้ตลอดชีวิต

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัย จึงได้สังเคราะห์แนวคิดการบริหารความปลอดภัย จากทฤษฎีการบริหารแนวคิดตามคู่มือการดำเนินงานความปลอดภัยสถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ และแนวคิดการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาของนักวิชาการ และนักวิจัย เพื่อเป็นทางเลือกใน

การแก้ปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัย ให้มีประสิทธิภาพ และ
ประสิทธิผล ส่งผลต่อความปลอดภัยของสถานศึกษา และเป็นสถานศึกษาที่มีคุณภาพ

คำถามของการวิจัย

1. สภาพปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของ
สมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี อยู่ในระดับใด
2. การออกแบบและสร้างรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับ
ปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี เป็นอย่างไร
3. ผลการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัย
ของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี เป็นอย่างไร
4. ผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับ
ปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ต่างกันหรือไม่
5. ผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของ
สมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า
อยู่ในระดับใด

Christian University of Thailand

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อให้สอดคล้องกับปัญหาของการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้
คือ วัตถุประสงค์ทั่วไป และวัตถุประสงค์เฉพาะ ของการวิจัยไว้ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของ
สมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี

2. วัตถุประสงค์เฉพาะ

2.1 เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับ
ปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี

2.2 เพื่อออกแบบและสร้างรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา
ระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี

2.3 เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี

2.4 เพื่อเปรียบเทียบผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ระหว่างก่อนและหลังการทดลองใช้

2.5 เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า อยู่ในระดับใด

สมมติฐานของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนา ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

2. ผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า อยู่ในระดับมากที่สุด

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การออกแบบและสร้างรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยวิเคราะห์ สังเคราะห์แนวคิดจากการศึกษาทฤษฎี และแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนโดยศึกษาจากทฤษฎีการบริหารจัดการ (Fayol, 1916), ทฤษฎีกระบวนการบริหาร (Gulick and Urwick, 1937), ทฤษฎีวงจรคุณภาพของเดมมิง (Deming, 1982), แนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการด้านการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา (2564) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย จารุวรรณเหชัยไชสงค์ (2563) และหม่า (Ma, 2019) ผู้วิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ทฤษฎีการบริหารจัดการ

ฟาโยล (Fayol, 1916) เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการซึ่งมีขั้นตอนกระบวนการทั้งสิ้น 5 ขั้นตอน อันประกอบด้วย

1.1 การวางแผน (Planning) หมายถึง การตั้งวัตถุประสงค์ที่ผู้บริหารต้องคาดการณ์ถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และการกำหนดแนวทางการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย โดยกำหนดขึ้นเป็นแผนการปฏิบัติงานหรือวิถีทางที่จะปฏิบัติเอาไว้เพื่อเป็นแนวทางของการทำงานในอนาคต

1.2 การจัดการองค์การ (Organizing) หมายถึง การจัดโครงสร้างขององค์กร การกำหนดบทบาทหน้าที่ และการจัดทรัพยากรภายในองค์กรให้มีความเหมาะสม เพื่อส่งเสริมให้องค์กรบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย

1.3 การบังคับบัญชาสั่งการ (Commanding) หมายถึง การให้คำแนะนำ และแสดงภาวะผู้นำ โดยการมอบหมายหน้าที่งานให้กับบุคลากรในองค์กรอย่างเหมาะสม การปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีและการแสดงออกถึงความเข้าใจต่อผู้ใต้บังคับบัญชา

1.4 การประสานงาน (Coordinating) หมายถึง การเชื่อมโยงภาระหน้าที่ของบุคลากรให้สามารถทำงานร่วมกันได้โดยมุ่งไปสู่เป้าหมายการทำงานเดียวกัน

1.5 การควบคุม (Controlling) หมายถึง การติดตามผลการปฏิบัติงาน ซึ่งตรวจสอบว่าผลการปฏิบัติงานนั้นเป็นไปตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ตามมาตรฐาน และ เป็นไปในทิศทางที่องค์กรได้วางแผนไว้

2. ทฤษฎีกระบวนการบริหาร

กูลิค และ เออร์วิก (Gulick and Urwick, 1937) ได้รวบรวมแนวคิดทางด้านการบริหารต่างๆ เอาไว้ในหนังสือชื่อ “Paper on the Science of Administration” โดยเสนอแนวคิดกระบวนการบริหาร ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีชื่อว่า “POSDCoRB” ภาระหน้าที่ที่สำคัญของนักบริหาร 7 ประการ คือ

2.1 การวางแผน (Planning) เป็นการกำหนดวัตถุประสงค์และการกำหนดแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย การวางแผนช่วยในการคาดการณ์ความต้องการในอนาคตและเตรียมความพร้อมล่วงหน้า

2.2 การจัดองค์การ (Organizing) เป็นการจัดเตรียมทรัพยากรและงานในลักษณะที่มีโครงสร้างเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร ซึ่งรวมถึงการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างงาน ผู้คน และทรัพยากรให้มีความเหมาะสม

2.3 การจัดบุคลากรปฏิบัติงาน (Staffing) เป็นการจัดการด้านทรัพยากรมนุษย์อันประกอบด้วย การสรรหาและฝึกอบรมบุคคลที่เหมาะสมสำหรับองค์กร ทั้งนี้การสรรหาพนักงานเพื่อคัดเลือกบุคลากรให้มีทักษะความสามารถที่เหมาะสมกับตำแหน่ง รวมทั้งการกำหนดขอบเขตการปฏิบัติงานให้มีความเหมาะสมกับบุคคลและความสามารถ

2.4 การอำนวยการ (Directing) เป็น การให้คำแนะนำและสร้างแรงจูงใจในการทำงาน ใ้บุคลากรสามารถปฏิบัติงานใ้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ รวมถึงการส่งเสริมภาวะผู้นำ การสร้างมนุษยสัมพันธ์ การสร้างแรงจูงใจ และการตัดสินใจ เพื่อให้บุคลากรแสดงศักยภาพในการปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ

2.5 การประสานงาน (Coordinating) เป็นการเชื่อมโยงองค์กรใ้สามารถปฏิบัติงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการมีส่วนร่วมของบุคลากรที่เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและราบรื่นส่งผลใ้บรรลุเป้าหมายตามแผนงาน

2.6 การรายงาน (Reporting) เป็น กระบวนการและเทคนิคของการแจ้งต่อผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับผลการปฏิบัติงานใ้ทราบถึง การปฏิบัติงานที่เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับ ความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงาน และผลการปฏิบัติงาน เพื่อติดตามผลสำเร็จของงานใ้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

2.7 งบประมาณ (Budgeting) เป็นการจัดสรรทรัพยากรทางการเงินใ้กับกิจกรรมและโครงการต่างๆ ภายในองค์กร การจัดทำงบประมาณช่วยในการวางแผนและควบคุมค่าใช้จ่าย เพื่อใ้เกิดความมั่นคงทางการเงิน

3. ทฤษฎีวงจรคุณภาพของเดมมิง

เดมมิง (Deming, 1982) ได้เสนอแนวทางการบริหารจัดการด้วยวงจรคุณภาพจากหนังสือ "Out of the Crisis" ที่เขียนอธิบายกระบวนการพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงานใ้เกิดประสิทธิภาพ ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ

3.1 วางแผน (Plan) หมายถึง การรวบรวมผลการดำเนินงานที่ต้อการพัฒนาปรับปรุงเปลี่ยนแปลง แล้วนำมากำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ การดำเนินงาน จัดลำดับความสำคัญของเป้าหมาย กำหนดระยะเวลา ผู้รับผิดชอบ และงบประมาณ โดยสามารถปรับเปลี่ยนใ้เหมาะสม

3.2 ปฏิบัติตามแผน (Do) ประกอบด้วย การจัดโครงสร้างในการดำเนินการ มีวิธีการดำเนินการ และกำกับด้วยระยะเวลาในการดำเนินการ

3.3 ตรวจสอบการปฏิบัติตามแผน (Check) หมายถึง การรวบรวมผลการดำเนินงานตามแผน ประกอบด้วย การประเมินโครงสร้างที่รองรับ การดำเนินการ การประเมินขั้นตอนการดำเนินงาน และการประเมินผลของการดำเนินงานตามแผนที่ได้ตั้งไว้

3.4 ปรับปรุงแก้ไข (Act) หมายถึง การนำผลการประเมินมาพัฒนาแผน ประกอบด้วย การนำผลการประเมินมาวิเคราะห์ว่ามีโครงสร้าง หรือขั้นตอนการปฏิบัติงานใดที่ควร ปรับปรุงหรือพัฒนาสิ่งใ้ได้อยู่แล้วใ้ดียิ่งขึ้นไปอีก และสังเคราะห์รูปแบบ การดำเนินการใหม่ใ้เหมาะสม สำหรับการดำเนินการในปีต่อไป

4. แนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการด้านการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ (2564) ได้ประกาศนโยบายแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา มาตรการความปลอดภัยในสถานศึกษามุ่งเน้นให้เกิดความปลอดภัยต่อนักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา อย่างยั่งยืน ภายใต้มาตรการที่เข้มงวดในมาตรการ 3 ป โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการความปลอดภัย ดังนี้

4.1 การประเมินสภาพความเสี่ยงด้านความปลอดภัยและจัดลำดับความเสี่ยง เป็นการดำเนินการรวบรวมข้อมูลที่อาจก่อให้เกิดความเสียหาย หรือเกิดความเสี่ยงต่อนักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา แล้วนำมาวิเคราะห์ความเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายเพื่อเรียงลำดับความสำคัญ

4.2 การจัดทำแผนดำเนินการความปลอดภัย เป็นการร่วมกันกำหนดนโยบาย แผนงานในด้านความปลอดภัย ให้สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์และการจัดลำดับความสำคัญ

4.3 การดำเนินการตามมาตรการ เป็นการดำเนินการตามมาตรการ 3 ป คือ การป้องกัน การปลูกฝัง และการปราบปราม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามแผนงานที่ได้จัดทำขึ้น

4.4 การดำเนินการตามขอบข่ายความปลอดภัย เป็นการดำเนินการตามขอบข่ายที่กำหนดไว้ 4 กลุ่มภัย อันประกอบด้วย 1) ภัยที่เกิดจากการใช้ความรุนแรงของมนุษย์ (Violence) 2) ภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุ (Accident) 3) ภัยที่เกิดจากการถูกละเมิดสิทธิ (Right) 4) ภัยที่เกิดจากผลกระทบทางสุขภาพ ทางกายและจิตใจ (Unhealthiness)

4.5 การกำกับ ติดตาม และประเมินผล เป็นการดำเนินการควบคุมการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามเป้าหมาย และรายงานผลการดำเนินงานเพื่อใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานให้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนอนุบาลเอกชน

จารุวรรณ เหยิบไธสงค์ (2563) ศึกษาวิจัย เรื่อง การจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนอนุบาลเอกชน จังหวัดปทุมธานี พบว่า โรงเรียนอนุบาลเอกชนมีการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยดังนี้

- 5.1 ด้านนโยบายและการวางแผนการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียน
- 5.2 ด้านการนำแผนการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนไปปฏิบัติ
- 5.3 ด้านการประเมินผลการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียน
- 5.4 ด้านการปรับปรุงการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียน

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดความปลอดภัยของโรงเรียนด้วยความยืดหยุ่น

หม่า (Ma, 2019) ได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยของโรงเรียนด้วยความยืดหยุ่นประกอบด้วย 5 องค์ประกอบสำคัญ คือ

5.1 การจัดองค์กร หมายถึง การจัดผู้นำองค์กรที่มีภาวการณ์นำและการกำกับดูแลการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

5.2 การวิเคราะห์และการจัดลำดับความสำคัญ หมายถึง การวิเคราะห์ถึงความสามารถและความยืดหยุ่นขององค์กร การวิเคราะห์และประเมินความเสี่ยง แล้วนำมาจัดลำดับความสำคัญ

5.3 การวางแผนและการเตรียมการ หมายถึง วางกลยุทธ์ความยืดหยุ่น ตัดสินใจเลือกกลยุทธ์ที่ดีที่สุดซึ่งสามารถดำเนินการตามแผนได้

5.4 ความร่วมมือและการจัดการ หมายถึง การประสานงานกับทุกฝ่ายเพื่อวางแผนและดำเนินการได้ตามเป้าประสงค์

5.5 การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง หมายถึง การนำผลการดำเนินงานมาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงอย่างต่อเนื่องรวมถึงผู้นำในโรงเรียนสนับสนุนให้เกิดการปรับปรุงพัฒนาตลอดเวลา

ทั้งนี้ผู้วิจัยยังพบว่าโรงเรียนจำนวนมากเริ่มต้นตัวในการสร้างความปลอดภัยภายในโรงเรียน และดำเนินการตามคู่มือความปลอดภัยที่รัฐกำหนดให้มา แต่ยังมีปัญหาเกี่ยวกับระบบความปลอดภัยที่ไม่สมบูรณ์ของโรงเรียน เช่น การขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัย การซักซ้อมเมื่อมีภัย เป็นต้น

7. แนวคิดการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัย

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย โดยนำ จากทฤษฎีการบริหารจัดการ (Fayol, 1916), ทฤษฎีกระบวนการบริหาร (Gulick and Urwick, 1937), ทฤษฎีวงจรคุณภาพของเดมมิง (Deming, 1982), แนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการด้านการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา (2564) แนวคิดจากนักวิจัยประกอบด้วย จารุวรรณ เหยิบไธสงค์ (2563) และหม่า (Ma, 2019) จากการศึกษาแนวคิด หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำมาบูรณาการเป็นกรอบความคิดเชิงทฤษฎีในการวิจัยให้เหมาะกับบริบทของสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี สังเคราะห์เป็นรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัย “PIMER Model” 5 ขั้นตอนดังนี้ 1) การวางแผน (P: Planning) 2) การดำเนินการ (I: Implementing) 3) การติดตาม (M: Monitoring) 4) การประเมินผล (E: Evaluating) และ 5) การให้ผลสะท้อนกลับ (R : Reflection) ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1) การวางแผน (P: Planning) หมายถึง การประเมินสภาพความเสี่ยงด้านความปลอดภัย เพื่อนำมาวิเคราะห์ กำหนดนโยบายความปลอดภัยของสถานศึกษา ร่วมกันวางแผน โดยความร่วมมือของครู บุคลากร นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน กำหนดพื้นที่ควบคุมความปลอดภัย รวมถึงป้ายสัญลักษณ์ และอุปกรณ์ควบคุมความปลอดภัยส่วนบุคคล เสนอแผนความปลอดภัยของสถานศึกษาต่อคณะกรรมการสถานศึกษา เพื่อให้ทุกคนในสถานศึกษาได้รับความปลอดภัย

2) การดำเนินการ (I: Implementing) หมายถึง การดำเนินการเตรียมความพร้อมขององค์กรให้มีความสามารถในการป้องกันภัยตามขั้นตอนการดำเนินงานความปลอดภัย อันประกอบไปด้วย การจัดโครงสร้างการบริหารจัดการ การแต่งตั้งคณะกรรมการความปลอดภัย การกำหนดบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการ การจัดอบรมครู บุคลากรและนักเรียน การประสานความร่วมมือของคณะกรรมการกับครู ผู้ปกครอง นักเรียนและชุมชน การจัดกิจกรรมภายใต้มาตรการ 3 ป คือ ปลุกฝัง ป้องกัน และป้องปราม และขอบช่วยการดำเนินงานด้านความปลอดภัย

3) การติดตาม (M: Monitoring) หมายถึง การรวบรวมข้อมูลการปฏิบัติกิจกรรมในระบบสารสนเทศ เพื่อใช้ในการติดตามผลการดำเนินงาน โดยแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศ การกำหนดปฏิทินในการติดตามงานตามแผน การจัดทำรายงานและจัดเก็บอย่างเป็นระบบ การรายงานผลการปฏิบัติกิจกรรมต่อคณะกรรมการความปลอดภัย และการรายงานผลต่อคณะกรรมการสถานศึกษา

4) การประเมินผล (E: Evaluating) หมายถึง การประชุมการประเมินปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยตามแผนงาน การวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการดำเนินงาน การประเมินผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ การสรุปผลการประเมินต่อคณะกรรมการความปลอดภัยเพื่อหาแนวทางการปฏิบัติต่องานที่ไม่บรรลุผลสำเร็จ และการจัดทำรายงานการประเมินผลการดำเนินงาน

5) การให้ผลสะท้อนกลับ (R : Reflection) หมายถึง การประชุมนำเสนอข้อมูลผลการประเมินต่อคณะกรรมการ การเผยแพร่ผลการประเมินต่อครู ผู้ปกครอง นักเรียน และชุมชน การจัดทำแบบสอบถามความคิดเห็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัย การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และการเสนอแนวทางการปรับปรุงคุณภาพการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ดังตารางสังเคราะห์รูปแบบ ตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 การสังเคราะห์แนวคิด โดยการศึกษาทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีการ บริหารจัดการ (1916)	ทฤษฎี กระบวนการ บริหาร (1937)	ทฤษฎีวงจร คุณภาพ (1986)	แนวคิดของ กระทรวงศึกษาธิการ ด้านการบริหารจัดการ ความปลอดภัยใน สถานศึกษา (2564)	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ของ จารูวรรณ เหียบโซสงค์ (2563)	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ของ หม่า (Ma, 2019)	รูปแบบการ บริหารที่ สังเคราะห์
การวางแผน (Planning)	การวางแผน (Planning)	วางแผน (Plan)	1. การประเมินสภาพ ความเสี่ยงด้านความ ปลอดภัยและจัดลำดับ ความเสี่ยง 2. การจัดทำแผน ดำเนินการความ ปลอดภัย	1. ด้านนโยบายและ การวางแผนการ จัดการความปลอดภัย ในโรงเรียน	1. การจัดองค์กร 2. การวิเคราะห์และ การจัดลำดับ ความสำคัญ 3. การวางแผนและ การเตรียมการ	1. การวางแผน (P: Planning)
การจัดการ องค์การ (Organizing)	การจัดองค์กร (Organizing)	ปฏิบัติตาม แผน (Do)	3. การดำเนินการตาม มาตรการ 4. การดำเนินการตาม ขอบข่ายความปลอดภัย	2. ด้านการนำ แผนการจัดการความ ปลอดภัยในโรงเรียน ไปปฏิบัติ	4. ความร่วมมือและ การจัดการ	2. การดำเนินการ (I : Implementing)

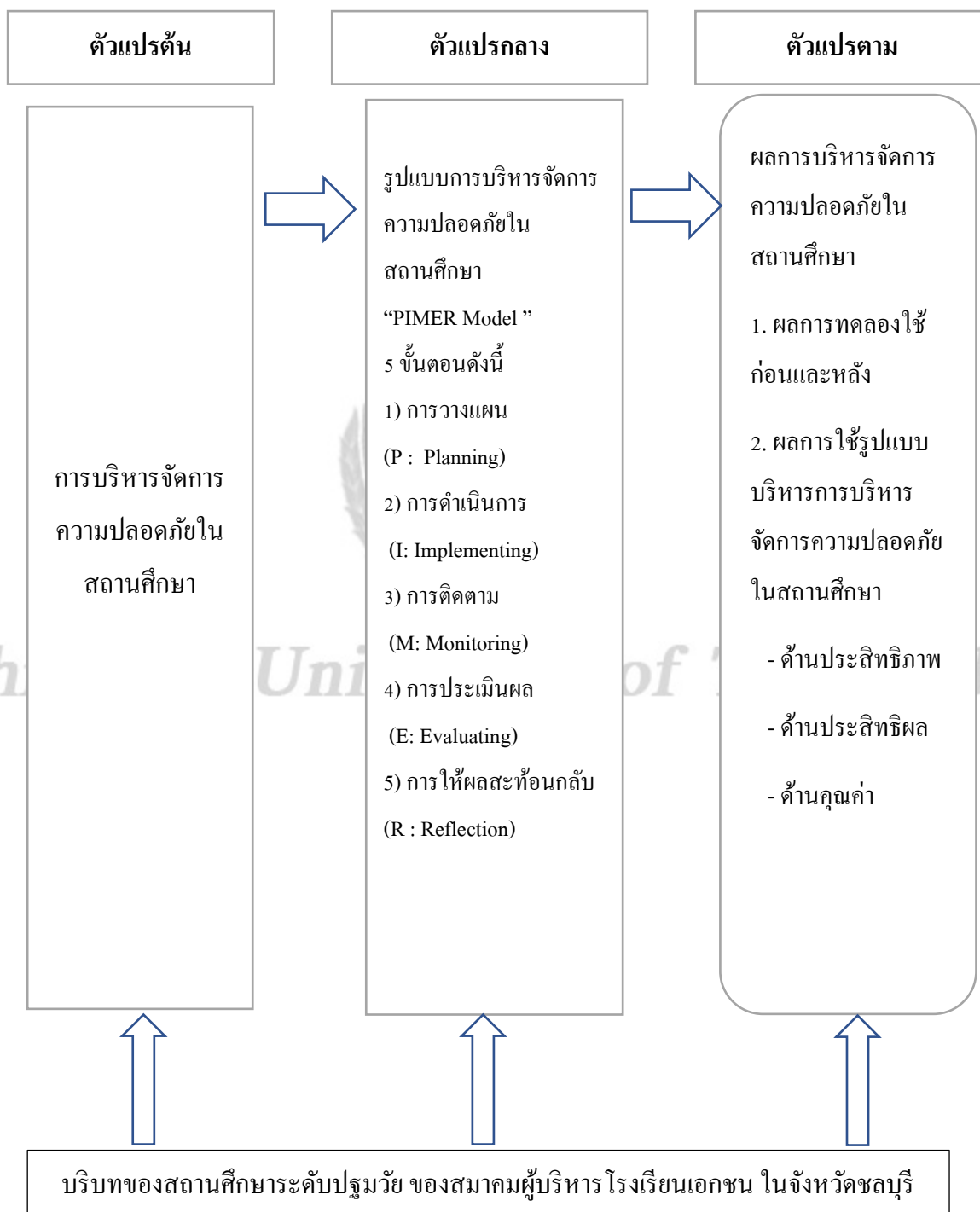
ตารางที่ 1.1 การสังเคราะห์แนวคิด โดยการศึกษาทฤษฎีแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

ทฤษฎีการบริหารจัดการ (1916)	ทฤษฎีกระบวนการบริหาร (1937)	ทฤษฎีวงจรคุณภาพ (1986)	แนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการด้านการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา (2564)	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องของจารุวรรณเหียบไธสงค์ (2563)	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องของหมา (Ma, 2019)	รูปแบบการบริหารที่สังเคราะห์
การบังคับบัญชาสั่งการ (Commanding)	การจัดบุคลากรปฏิบัติงาน (Staffing) การอำนวยความสะดวก (Directing)					
การประสานงาน (Coordinating)	การประสานงาน (Coordinating)					
และการควบคุม (Controlling)	การรายงาน (Reporting)	ตรวจสอบการปฏิบัติตามแผน (Check)	และ 5. การกำกับติดตาม และประเมินผล	3. ด้านการประเมินผลการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียน	และ 5. การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง	3. การกำกับติดตาม (M: Monitoring)
	และงบประมาณ (Budgeting)					4. การประเมินผล (E: Evaluating)

ตารางที่ 1.1 การสังเคราะห์แนวคิด โดยการศึกษาทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

ทฤษฎีการ บริหารจัดการ (1916)	ทฤษฎี กระบวนการ บริหาร (1937)	ทฤษฎีวงจร คุณภาพ (1986)	แนวคิดของ กระทรวงศึกษาธิการ ด้านการบริหารจัดการ ความปลอดภัยใน สถานศึกษา (2564)	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ จารุวรรณ เหียบไธสงค์ (2563)	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ของ หม่า (Ma, 2019)	รูปแบบการ บริหารที่ สังเคราะห์
		ปรับปรุง แก้ไข (Act)		4. ด้านการปรับปรุง การจัดการความ ปลอดภัยในโรงเรียน		5. การให้ผล สะท้อนกลับ (R : Reflection)

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยดังแผนภาพที่ 1.1

แผนภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework)

ขอบเขตของการวิจัย

รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยและพัฒนา ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตเนื้อหาการวิจัยไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ได้แก่ ทฤษฎีการบริหารจัดการ (Fayol, 1916) ทฤษฎีกระบวนการบริหาร (Gulick and Urwick, 1937) ทฤษฎีวงจรคุณภาพของเดมมิง (Deming, 1986) แนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการด้านการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา (2564) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย จารุวรรณ เหยิบไธสงค์ (2563) และหม่า (Ma, 2019) จากการศึกษาแนวคิด หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำมาบูรณาการเป็นกรอบความคิดเชิงทฤษฎีในการวิจัยให้เหมาะกับบริบทของสถานศึกษาระดับปฐมวัย ของสมาคมผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี สังกะยะเป็นรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัย ของสมาคมผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี “PIMER Model” 5 ขั้นตอนดังนี้ 1) การวางแผน (P: Planning) 2) การดำเนินการ (I: Implementing) 3) การติดตาม (M: Monitoring) 4) การประเมินผล (E: Evaluating) และ 5) การให้ผลสะท้อนกลับ (R : Reflection)

2. ขอบเขตด้านประชากร

สถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี จำนวน 16 แห่ง

3. ขอบเขตด้านตัวแปร โดยแบ่งเป็น 4 ประเภท ดังนี้

3.1 ตัวแปรพื้นฐาน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

3.2 ตัวแปรต้น ได้แก่ การบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี

3.3 ตัวแปรกลาง ได้แก่ รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี “PIMER Model” 5 ขั้นตอนที่ได้จากการสังเคราะห์ดังนี้ 1) การวางแผน (P: Planning) 2) การดำเนินการ (I: Implementing) 3) การติดตาม (M: Monitoring) 4) การประเมินผล (E: Evaluating) และ 5) การให้ผลสะท้อนกลับ (R: Reflection)

3.4 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลของการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกเป็นผลของ

การเปรียบเทียบการปฏิบัติทดลองระหว่างก่อนและหลังการทดลอง ส่วนผลของการใช้รูปแบบเป็น การประเมินผลในด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า

4. ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาในการศึกษาวิจัย เดือนมิถุนายน 2567 - มกราคม 2568

นิยามตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามตัวแปรที่เกี่ยวข้องในงานวิจัยเพื่อความเข้าใจและความเหมาะสม ถูกต้องของการดำเนินงานไว้ดังนี้

การบริหารจัดการความปลอดภัย หมายถึง กระบวนการบริหารงานให้ปราศจากภัย ซึ่งเป็นสภาพการณ์ที่มีแนวโน้มจะเกิดอันตรายต่อนักเรียน ครู หรือบุคลากร รวมทั้งความเสียหายต่อ ทรัพย์สินอื่น ๆ โดยดำเนินการตามมาตรการความปลอดภัยในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบมีขั้นตอน การดำเนินงาน ดังนี้ 1) การวางแผน 2) การดำเนินการ 3) การติดตาม 4) การประเมินผล 5) การให้ผลสะท้อนกลับ ซึ่งกระบวนการดังกล่าวดำเนินการภายใต้แนวทางการดำเนินงานของ กระทรวงศึกษาธิการ

รูปแบบ หมายถึง แนวความคิดกระบวนการด้านหลักการ วิธีการดำเนินงาน และเกณฑ์ ต่างๆ ที่สามารถยึดถือเป็นแนวทางเพื่อใช้ในการดำเนินงานจนบรรลุตามวัตถุประสงค์ได้โดย สามารถนำรูปแบบมาใช้เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ อย่างมีขั้นตอนของ กิจกรรม

การวางแผน หมายถึง การประเมินสภาพความเสี่ยงด้านความปลอดภัย เพื่อนำมา วิเคราะห์ กำหนดนโยบายความปลอดภัยของสถานศึกษา ร่วมกันวางแผน โดยความร่วมมือของครู บุคลากร นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน กำหนดพื้นที่ควบคุมความปลอดภัย รวมถึงป้ายสัญลักษณ์ และ อุปกรณ์ควบคุมความปลอดภัยส่วนบุคคล เสนอแผนความปลอดภัยของสถานศึกษาต่อ คณะกรรมการสถานศึกษา เพื่อให้ทุกคนในสถานศึกษาได้รับความปลอดภัย

การดำเนินการ หมายถึง การดำเนินการเตรียมความพร้อมขององค์กรให้มีความสามารถ ในการป้องกันภัยตามขั้นตอนการดำเนินงานความปลอดภัย อันประกอบไปด้วย การจัดโครงสร้าง การบริหารจัดการ การแต่งตั้งคณะกรรมการความปลอดภัย การกำหนดบทบาทหน้าที่ของ คณะกรรมการ การจัดอบรมครู บุคลากรและนักเรียน การประสานความร่วมมือของคณะกรรมการ

กับครู ผู้ปกครอง นักเรียนและชุมชน การจัดกิจกรรมภายใต้มาตรการ 3 ป คือปลูกฝัง ป้องกัน และ ป้องปราม และขอขยายการดำเนินงานด้านความปลอดภัย

การติดตาม หมายถึง การรวบรวมข้อมูลการปฏิบัติกิจกรรมในระบบสารสนเทศ เพื่อใช้ในการติดตามผลการดำเนินงาน โดยแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศ การกำหนดปฏิทินในการติดตามงานตามแผน การจัดทำรายงานและจัดเก็บอย่างเป็นระบบ การรายงานผลการปฏิบัติกิจกรรมต่อคณะกรรมการความปลอดภัย และการรายงานผลต่อคณะกรรมการสถานศึกษา

การประเมินผล หมายถึง การประชุมการประเมินปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยตามแผนงาน การวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการดำเนินงาน การประเมินผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ การสรุปผลการประเมินต่อคณะกรรมการความปลอดภัยเพื่อหาแนวทางการปฏิบัติต่องานที่ไม่บรรลุผลสำเร็จ และการจัดทำรายงานการประเมินผลการดำเนินงาน

การให้ผลสะท้อนกลับ หมายถึง การประชุมนำเสนอข้อมูลผลการประเมินต่อคณะกรรมการ การเผยแพร่ผลการประเมินต่อครู ผู้ปกครอง นักเรียน และชุมชน การจัดทำแบบสอบถามความคิดเห็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัย การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และการเสนอแนวทางการปรับปรุงคุณภาพการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติทดลองใช้รูปแบบตามกระบวนการที่ได้ออกแบบไว้ ทั้งก่อนและหลังการทดลอง

ผลการใช้รูปแบบ หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากการนำรูปแบบไปใช้ ซึ่งประกอบด้วยด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า

ประสิทธิภาพ หมายถึง การดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ตามรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาโดยใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและวิธีการอย่างเต็มศักยภาพตรงตามวัตถุประสงค์ของแต่ละขั้นตอนอย่างชัดเจนสัมพันธ์กับเป้าหมายการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา เป็นประโยชน์ต่อครูและนักเรียน

ประสิทธิผล หมายถึง การบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่พึงปรารถนาหรือเป็นไปตามที่คาดหวังไว้ พิจารณาจากผลการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา

คุณค่า หมายถึง สิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยซึ่งทำให้สะท้อนผลจากการใช้รูปแบบที่มีประโยชน์ต่อครู นักเรียนและสถานศึกษาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างต่อเนื่อง

สถานศึกษาระดับปฐมวัย ของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี หมายถึง โรงเรียนเอกชนสามัญที่จัดการศึกษาในระดับปฐมวัย หรือจัดการศึกษาให้กับเด็กอายุ 3 – 6 ปี ของสมาคมผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. สถานศึกษาระดับปฐมวัยในจังหวัดชลบุรี มีรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพ
2. ผู้บริหารและครูสามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาโดยการบูรณาการกระบวนการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษากับการปฏิบัติงานหรือการจัดการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความปลอดภัยต่อเด็กเป็นหลักส่งผลให้สามารถพัฒนาเด็กได้อย่างรอบด้านและสามารถดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีความสมบูรณ์ทุกด้าน
3. ผู้บริหารและครูสามารถวิเคราะห์ความเสี่ยงและนำมาวางแผนการดำเนินการด้านความปลอดภัยอย่างเป็นระบบ
4. ผู้บริหารและครูสามารถดำเนินการตามแผนการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาโดยจัดให้มีโครงสร้างการทำงาน กำหนดระยะเวลาและผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน
5. โรงเรียนสามารถจัดระบบข้อมูลทำให้รวบรวมข้อมูลการดำเนินงานตามระยะเวลาที่โรงเรียนกำหนดโดยมีระบบการกำกับติดตามอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม
6. โรงเรียนมีการประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและนำเสนอผลการประเมินด้านความปลอดภัยของสถานศึกษาเสนอต่อคณะกรรมการบริหารสถานศึกษาให้รับทราบและเสนอแนะในประเด็นที่สำคัญต่าง ๆ
7. โรงเรียนมีผลสะท้อนกลับหลังจากการประเมินผลการดำเนินงานส่งผลให้เกิดข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาระบบการบริหารจัดการสถานศึกษาและสามารถพัฒนากระบวนการบริหารจัดการความปลอดภัยให้สามารถเป็นกระบวนการปฏิบัติที่เป็นเลิศได้ในอนาคต

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี” ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้ารายละเอียดของการทบทวนวรรณกรรมจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ โดยสรุปประเด็นและสาระสำคัญที่สอดคล้องกับกรอบแนวคิดการวิจัย โดยได้ทำการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการความปลอดภัย ทฤษฎีการบริหาร แนวคิดการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา รูปแบบและการพัฒนารูปแบบ ผลการใช้รูปแบบ การวิจัยและพัฒนาบริบทของสถานศึกษาระดับปฐมวัย ของสมาคมผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับความปลอดภัยในสถานศึกษา

1.1 ความหมายความปลอดภัยในสถานศึกษา

1.2 ความสำคัญของความปลอดภัยในสถานศึกษา

1.3 หลักการและแนวคิดความปลอดภัยในสถานศึกษา

1.4 แนวทางดำเนินงานความปลอดภัยในสถานศึกษา

2. ทฤษฎีการบริหาร

3. แนวคิดการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา

4. รูปแบบและการพัฒนารูปแบบ

4.1 ความหมายของรูปแบบ

4.2 ประเภทรูปแบบ

4.3 ลักษณะรูปแบบที่ดี

4.4 การพัฒนารูปแบบ

5. ผลการใช้รูปแบบ

5.1 ประสิทธิภาพ

5.2 ประสิทธิผล

5.3 คุณค่า

6. การวิจัยและการพัฒนา

6.1 ความหมายของการวิจัยและการพัฒนา

6.2 ลักษณะของการวิจัยและพัฒนา

6.3 กระบวนการของการวิจัยและการพัฒนา

7. บริบทของสถานศึกษาระดับปฐมวัย ของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัด

ชลบุรี

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

8.1 งานวิจัยในประเทศ

8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Christian University of Thailand

1. แนวคิดเกี่ยวกับความปลอดภัยในสถานศึกษา

1.1 ความหมายความปลอดภัยในสถานศึกษา

ผู้วิจัยได้ศึกษาความหมายเกี่ยวกับความปลอดภัย ความปลอดภัยสำหรับเด็กและความปลอดภัยในสถานศึกษา จากนักวิชาการ นักวิจัย และได้รวบรวมแนวความคิดไว้ ดังนี้

พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554 (2554) ได้นิยามศัพท์ของ “ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน” หมายความว่า การกระทำ หรือสภาพการทำงานซึ่งปลอดจากเหตุอันจะทำให้เกิดการประสพอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพ อนามัยอันเนื่องมาจากการทำงานหรือเกี่ยวกับการทำงาน

มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก (2559) ได้ให้ความหมาย ความปลอดภัยสำหรับเด็กว่าการดำเนินงานในการดูแล ตรวจตรา/เฝ้าระวัง ช่วยเหลือและคุ้มครองเด็กให้ปลอดภัยจากอันตราย

ดิเรก ทองแผ่น (2561) กล่าวถึงความหมายของความปลอดภัย หมายถึง มาตรการหรือวิธีการที่มุ่งป้องกันภัยที่เกิดจาก อุบัติเหตุ (ความผิดพลาดของมนุษย์ เครื่องมือ อุปกรณ์ต่าง ๆ) ด้านชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม

สุวรรณ ภูเต็ง (2563) กล่าวถึงความหมายของความปลอดภัย หมายถึง สภาพความเสี่ยงที่บุคคลจะได้รับบาดเจ็บ หรือเสียชีวิต หรือทรัพย์สินจะได้รับความเสียหาย ถูกกลดลง และดำรงไว้ในระดับต่ำซึ่งเป็นระดับที่ยอมรับได้ (As Low as Reasonably and Practicable: ALARP) โดยอาศัยกระบวนการระบุอันตราย (Hazard Identification) และการจัดการความเสี่ยง (Risk Management) อย่างต่อเนื่อง

จารุวรรณ เหยิบไธสงค์ (2563) ได้ให้ความหมายความปลอดภัยของสถานศึกษา หมายถึง สภาพภายในบริเวณสถานศึกษา และสภาพแวดล้อมบริเวณใกล้เคียงกับสถานศึกษาที่ปราศจากอันตรายใน 6 ด้าน คือ 1) ด้านอุบัติเหตุ 2) ด้านอุบัติเหตุ 3) ด้านปัญหาทางสังคม 4) ด้านสุขภาพอนามัยของนักเรียน 5) ด้านสัตว์มีพิษ และ 6) ด้านผลกระทบจากการสู้รบและความไม่สงบ

สรุปได้ว่าความหมายความปลอดภัยในสถานศึกษา คือ การจัดสภาพแวดล้อมภายในบริเวณสถานศึกษาและบริเวณใกล้เคียงให้ปราศจากภัยอันตราย อันส่งผลให้เกิดความสูญเสียบาดเจ็บ หรือเสียชีวิตโดยดำเนินการดูแล ตรวจตราต่อเครื่องมือ อุปกรณ์และสถานที่อย่างสม่ำเสมอ

เพื่อลดความเสี่ยงและอัตราชดเชยต่อบุคคลที่อยู่ในสถานศึกษา ภายใต้แนวทางการดำเนินงานของกระทรวงศึกษาธิการ เป็นการบริหารจัดการความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

1.2 ความสำคัญของความปลอดภัยในสถานศึกษา

ผู้วิจัยได้ศึกษาความสำคัญของความปลอดภัยในสถานศึกษาจากนักวิชาการ นักวิจัย และได้รวบรวมข้อมูลไว้ดังนี้

ทองไพรี ปุ้ยตระกูล (2564) ให้แนวคิดเกี่ยวกับความสำคัญของความปลอดภัยในสถานศึกษา เป็นการประเมินความเสี่ยงในภัยอันตรายต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดกับนักเรียนซึ่งอยู่ในความดูแลของโรงเรียน โดยผู้บริหาร และครูควรตระหนักเกี่ยวกับการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนทั้งในและนอกโรงเรียนให้อยู่ในความปลอดภัยอยู่เสมอ ด้วยเหตุที่โรงเรียนต้องรับผิดชอบผู้เรียนตลอดเวลาที่อยู่ในโรงเรียน หากเกิดเหตุอันตรายที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของโรงเรียนย่อมเป็นความรับผิดชอบของโรงเรียนทั้งสิ้น

กัมปนาท นาคบัว (2565) ได้กล่าวถึงความสำคัญของความปลอดภัยของสถานศึกษา หมายถึง การจัดการเรียนรู้ถึงภัยและอันตรายต่าง ๆ ที่สามารถเกิดขึ้นได้กับผู้เรียน ซึ่งเกิดจากการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ถึงวิธีรักษาความปลอดภัยและป้องกันตนเองมิให้เกิดอันตราย รวมทั้งการปลูกฝังนิสัยเด็กให้รักษาความปลอดภัยได้ด้วยตนเอง เพื่อลดการเกิดอุบัติเหตุและค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ทั้งนี้สถานศึกษาควรสร้างความปลอดภัยสร้างความมั่นใจให้ผู้ปกครองเกิดความไว้วางใจและเชื่อมั่นว่าผู้เรียนจะได้รับความรู้ พัฒนาด้านสติปัญญา อารมณ์อย่างอบอุ่นและปลอดภัย

อนุสรณ์ เสาร์คำ (2567) ได้กล่าวว่า ความปลอดภัยในสถานศึกษามีความสำคัญอย่างมากอันเนื่องมาจาก ความปลอดภัยเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนและการพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าประสงค์ได้เมื่อนักเรียนมีความสุขและมีชีวิตที่ปลอดภัยทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

วิการิโอ (Vicario, 2012) กล่าวถึงความสำคัญของความปลอดภัยว่า เป็นสิ่งสำคัญที่มีผู้ให้ความสนใจเพิ่มขึ้นอย่างมากในสังคม ซึ่งทำให้เกิดความกังวลเกี่ยวกับการเพิ่มการป้องกันสถานการณ์ต่าง ๆ ที่อาจเป็นอันตรายได้ในทุกขณะ และทุกภาคส่วนได้กำหนดเงื่อนไขต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตและสวัสดิภาพให้เกิดความปลอดภัยอีกด้วย

สรุปได้ว่า ความสำคัญของการจัดการความปลอดภัย หมายถึง การดำเนินงานภายใต้การตระหนักรู้ที่จะปกป้องภัยจากทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนให้เกิดสวัสดิภาพปราศจากอันตราย ภายใต้การดูแลช่วยเหลือจากครูและบุคลากรภายในโรงเรียน โดยเน้นไปที่การสร้างเชื่อมั่นใจให้กับผู้ปกครองเพื่อให้เกิดความไว้วางใจว่าผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญาด้วยความอบอุ่นและมีความปลอดภัย

1.3 หลักการและแนวคิดความปลอดภัยในสถานศึกษา

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการความปลอดภัย ซึ่งรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ กรอบแนวคิดความปลอดภัยในโรงเรียน ความปลอดภัยของสถานศึกษา และแนวคิดเกี่ยวกับความปลอดภัย ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2564) มีกรอบแนวคิดความปลอดภัยรอบด้านในโรงเรียน ประกอบด้วยสามเสาหลัก (Three Pillars) ได้แก่ 1) ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียนที่ปลอดภัย (Safer Learning Facilities) 2) ด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติในสถานศึกษา (School Disaster Management) 3) ด้านการศึกษาด้านการลดความเสี่ยงและการรู้รับปรับตัวจากภัยพิบัติ (Risk Reduction and Resilience Education) โดยกำหนดขอบข่ายความปลอดภัยของสถานศึกษา 4 กลุ่มภัย ดังนี้ 1) ภัยที่เกิดจากการใช้ความรุนแรงของมนุษย์ (Violence) 2) ภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุ (Accident) 3) ภัยที่เกิดจากการถูกละเมิดสิทธิ (Right) 4) ภัยที่เกิดจากผลกระทบทางสุขภาพทางกายและจิตใจ (Unhealthiness)

กัมปนาท นาคบัว (2565) ได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับความปลอดภัยของสถานศึกษา กล่าวคือ สภาพภายในบริเวณสถานศึกษา และสภาพแวดล้อมบริเวณใกล้เคียงกับสถานศึกษาที่ปราศจากอันตรายใน 6 ด้าน คือ 1) ด้านอุบัติเหตุ 2) ด้านอุบัติภัย 3) ด้านปัญหาทางสังคม 4) ด้านสุขภาพอนามัยของนักเรียน 5) ด้านสัตว์มีพิษ และ 6) ด้านผลกระทบจากการสู้รบและความไม่สงบ

จากแนวคิดและทฤษฎีด้านความปลอดภัยผู้วิจัยสรุปว่า แนวคิดด้านความปลอดภัยเป็นแนวความคิดเกี่ยวกับสวัสดิภาพในด้านต่าง ๆ ของสถานศึกษา โดยมีองค์ประกอบที่ครอบคลุมในทุกด้าน ประกอบด้วย ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการบริหารจัดการด้านการลดความเสี่ยงและการปรับตัวจากภัยพิบัติ ซึ่งอยู่ภายใต้ขอบข่ายของภัยที่มีโอกาสเกิดภัยในด้านต่าง ๆ

1.4 แนวทางการดำเนินงานความปลอดภัยในสถานศึกษา

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวทางการดำเนินงานความปลอดภัยในสถานศึกษา จากนักวิชาการ นักวิจัย และได้รวบรวมแนวความคิดไว้ ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2556) ได้กำหนดแนวทางการดำเนินงานความปลอดภัยในสถานศึกษาไว้ ดังนี้

1. การศึกษาสภาพทั่วไปของสถานศึกษา ชุมชน ความเข้มแข็งของเครือข่าย เพื่อวิเคราะห์ความเสี่ยงจากการเกิดอุบัติเหตุ อุบัติภัย และภัยจากสภาพแวดล้อมทางสังคม
2. การกำหนดมาตรการหลักเพื่อป้องกันและแก้ไข
3. การกำหนดมาตรการเสริมให้เหมาะสมกับความเชื่อ วัฒนธรรม ประเพณีของท้องถิ่น และสภาพความเสี่ยงของท้องถิ่น
4. การกำหนดกิจกรรม สนับสนุนมาตรการหลักและมาตรการเสริม
5. การกำหนดเวลาและผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้

สิริรัตน์ สุวณิชเจริญ และปราโมช เชื้อชาญ (2557) กล่าวถึงองค์ประกอบที่เป็นแนวทางในการบริหารจัดการความปลอดภัยไว้ 5 ประการ คือ 1) นโยบาย (Policy) 2) การจัดองค์การ (Organizing) 3) การวางแผนและดำเนินการ (Planning and Implementing) 4) การวัดผลการดำเนินการ (Measuring Performance) 5) การตรวจติดตาม และการทบทวน (Auditing and Reviewing)

จารุวรรณ เหยิบไรสงค์ (2563) ได้เสนอแนวทาง 5 ขั้นตอนของการวางแผนการจัดการความปลอดภัยไว้ดังนี้

- 1) การศึกษาสภาพทั่วไปของสถานศึกษา ชุมชน ความเข้มแข็งของเครือข่าย เพื่อวิเคราะห์ความเสี่ยงจากการเกิดอุบัติเหตุ อุบัติภัย และภัยจากสภาพแวดล้อมทางสังคม
- 2) การกำหนดมาตรการหลัก เพื่อป้องกันและแก้ไข
- 3) การกำหนดมาตรการเสริมให้เหมาะสมกับความเชื่อ วัฒนธรรม และประเพณีของท้องถิ่น และสภาพความเสี่ยงของท้องถิ่น
- 4) การกำหนดกิจกรรมสนับสนุนมาตรการหลักและมาตรการเสริม
- 5) การกำหนดเวลาและผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน และสามารถปฏิบัติได้

กระทรวงศึกษาธิการ (2564) ได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินงานความปลอดภัยของสถานศึกษามี 5 ขั้นตอนดังนี้

- 1) การประเมินสภาพความเสี่ยงด้านความปลอดภัยและจัดลำดับความเสี่ยง

- 2) การจัดทำแผนดำเนินการความปลอดภัย
- 3) การดำเนินการตามมาตรการ
- 4) การดำเนินการตามข้อบ่งชี้ความปลอดภัย
- 5) การกำกับ ติดตาม และประเมินผล

ภายใต้ขั้นตอนการดำเนินงานทั้ง 5 ขั้นตอนนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้ใช้มาตรการรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษามุ่งให้เกิดความปลอดภัยต่อนักเรียน ครูและบุคลากรสถานศึกษาตามมาตรการ 3 ป. อันประกอบด้วย

มาตรการความปลอดภัยของสถานศึกษามุ่งเน้นให้เกิดความปลอดภัยต่อนักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา อย่างยั่งยืน โดยเน้นมาตรการที่เข้มงวดในมาตรการ 3 ป ดังนี้

1) การป้องกัน หมายถึง การดำเนินการเพื่อไม่ให้เกิดปัญหา อุบัติเหตุ หรือความไม่ปลอดภัย ต่อนักเรียน ครู และ บุคลากรทางการศึกษา โดยการสร้างมาตรการป้องกันจากปัจจัยเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นทั้งในและนอกสถานศึกษา ดังนี้

- 1) การประเมินปัจจัยเสี่ยงของสถานศึกษา
- 2) การกำหนดพื้นที่ความปลอดภัย
- 3) การจัดทำแผนความปลอดภัยสถานศึกษา
- 4) การจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศของสถานศึกษา
- 5) การจัดโครงสร้างบริหารจัดการความปลอดภัยสถานศึกษา
- 6) การจัดโครงสร้างข้อมูลสารสนเทศความปลอดภัยสถานศึกษา
- 7) การสร้างการมีส่วนร่วมของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย
- 8) การจัดระบบช่องทางการสื่อสารด้านความปลอดภัยสถานศึกษา
- 9) การจัดระบบคัดกรองและดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 10) การประเมินนักเรียนรายบุคคล ด้านร่างกาย จิตใจ สังคม สติปัญญา

และความต้องการช่วยเหลือ

2) การปลูกฝัง หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ จิตสำนึก และเจตคติที่ดี และการสร้างเสริมประสบการณ์เพื่อให้เกิดทักษะในการป้องกันภัยแก่นักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา ดังนี้

1) การสร้างจิตสำนึก ความตระหนัก การรับรู้ และความเข้าใจด้านความปลอดภัยให้กับตนเองและผู้อื่น

2) การจัดกิจกรรมสร้างความรู้ความเข้าใจ และพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัย ให้แก่นักเรียน ครู ทางการศึกษา และผู้ปกครอง บุคลากร

3) การจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะ ประสิทธิภาพ และสมรรถนะด้านความปลอดภัย ให้แก่นักเรียน

3) การปราบปราม หมายถึง การดำเนินการจัดการแก้ไขปัญหา การช่วยเหลือ เยียวยา ฟ้นฟู และดำเนินการ ตามขั้นตอนของกฎหมาย ได้แก่

- 1) การจัดการแก้ไขปัญหาความไม่ปลอดภัยในสถานศึกษา
- 2) การช่วยเหลือ เยียวยา ฟ้นฟูจิตใจบุคคลผู้ประสบเหตุความไม่ปลอดภัย
- 3) การดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

กระบวนการจัดการความปลอดภัยดังกล่าวถือเป็นกระบวนการเบื้องต้นที่กระทรวงศึกษาธิการในแนวทางเพื่อให้สถานศึกษาทุกแห่งดำเนินการตามขั้นตอนดังกล่าวให้ครบถ้วนทุกประเด็น

กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับระบบการจัดการด้านความปลอดภัย พ.ศ. 2565 (กฎกระทรวงแรงงาน พ.ศ. 2565, 2565) ได้กล่าวถึงกระบวนการจัดการความปลอดภัยไว้ว่าระบบการจัดการด้านความปลอดภัย อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

- 1) นโยบายด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
- 2) การจัดการองค์กรด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
- 3) แผนงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และการนำไปปฏิบัติ
- 4) การประเมินผลและการทบทวนระบบการจัดการด้านความปลอดภัย
- 5) การปรับปรุงและพัฒนากระบวนการจัดการด้านความปลอดภัย

บัลลังก์ โรหิตเสถียร (2566) สรุปนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับนโยบายด้านความปลอดภัย ไว้ดังนี้

- 1) สร้างความปลอดภัยในสถานศึกษาเพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นของสังคม และป้องกันภัยคุกคามในชีวิตทุกรูปแบบ โดยมีการดำเนินการตามแผนและมาตรการด้านความปลอดภัย ให้แก่ผู้เรียน ครู และบุคลากร ในรูปแบบต่าง ๆ อย่างเข้มข้น

2) ปลุกฝังทัศนคติ พฤติกรรม และองค์ความรู้ในการใช้สื่อสังคมออนไลน์และโซเชียล อย่างสร้างสรรค์

3) ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อม สร้างความตระหนักรู้และจิตสำนึกในการอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

4) พัฒนาศักยภาพและภารกิจด้านความปลอดภัยของทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ โดยบูรณาการความร่วมมือกับทุกภาคส่วน

ธีรยุทธ เมืองแมน (2566) ได้เสนอระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาประกอบไปด้วย 4 ปัจจัย คือ

1) ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ประกอบด้วย บุคลากร (Man) งบประมาณ (Money) วัสดุอุปกรณ์ (Material) และการบริหารจัดการ (Method)

2) ด้านกระบวนการ (Process) ประกอบด้วย การดำเนินงานแบบมีส่วนร่วม 4 ร ได้แก่ ร่วมวางแผนร่วมตัดสินใจ ร่วมดำเนินงาน และร่วมติดตามและประเมินผล ภายใต้มาตรการ 3 ป ได้แก่ (1) การป้องกัน หมายถึง การดำเนินการเพื่อไม่ให้เกิดปัญหา อุปสรรค หรือความไม่ปลอดภัย ต่อนักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา โดยการสร้างมาตรการป้องกันจากปัจจัยเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นทั้งใน และนอกสถานศึกษา (2) การปลุกฝัง หมายถึง การเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ จิตสำนึก และเจตคติที่ดี และการ สร้างเสริมประสบการณ์เพื่อให้เกิดทักษะในการป้องกันภัยแก่นักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา (3) การปราบปราม หมายถึง แก้ปัญหา การช่วยเหลือเยียวยา ฟื้นฟู และดำเนินการตาม ขั้นตอนของกฎหมาย

3) ด้านผลผลิต (Output) ประกอบด้วย (1) นักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา ได้รับ ความคุ้มครองดูแลให้มีความปลอดภัย (2) สถานศึกษามีระบบการบริหารจัดการ ความปลอดภัยในสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพ (3) นักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีความพึงพอใจต่อระบบการบริหารจัดการความ ปลอดภัยในสถานศึกษา

4) ด้านข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ประกอบด้วย รายงานผลการดำเนินงานและเผยแพร่ ต่อสาธารณชน และการนำผลการประเมินมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

หน่วยงานให้คำปรึกษาด้านสิ่งแวดล้อมความปลอดภัยและสุขภาพเฮอร์ตัน (Everton Environmental Safety and Health Solutions, n.d.) เขียนบทความที่เสนอแนวทาง

การจัดการด้านความปลอดภัยและชีวอนามัยภายใน โรงเรียนซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบดังต่อไปนี้

- 1) คำแถลงนโยบายด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยเพื่อแสดงความมุ่งมั่นของฝ่ายบริหาร
- 2) การจัดระบบการจัดการให้กำหนดความรับผิดชอบด้านความปลอดภัยอย่างชัดเจน
- 3) การประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัยและสุขภาพซึ่งควรปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป
- 4) กฎระเบียบด้านความปลอดภัยและสุขภาพที่ต้องปฏิบัติตาม
- 5) การจัดการศึกษา การสอน และการฝึกอบรมด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย
- 6) จัดทำแผนฉุกเฉิน การฝึกซ้อม และการปฐมพยาบาล
- 7) การทบทวนระบบอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้มั่นใจถึงประสิทธิผล และ
- 8) จัดเก็บเอกสารการบันทึกอย่างเหมาะสมเพื่อรับรองความต่อเนื่องของกิจกรรม

จากแนวความคิดของนักวิชาการและนักวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานความปลอดภัยในสถานศึกษา ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้ การดำเนินงานความปลอดภัยในสถานศึกษาเป็นกระบวนการดำเนินงานตามขั้นตอน ภายใต้มาตรการและขอบข่ายการดำเนินงานด้านความปลอดภัย ซึ่งกระบวนการดังกล่าว ควรประกอบด้วย การกำหนดนโยบาย การวางแผน การดำเนินงานตามแผนงาน การกำกับติดตาม การประเมินผล และการให้ข้อมูลย้อนกลับ

2. ทฤษฎีการบริหาร

2.1 ทฤษฎีการบริหารจัดการ

ฟาโยล (Fayol , 1996) เสนอแนวคิดทฤษฎีการบริหารจัดการ (Management Theory) ซึ่งเกิดขึ้นในอดีตจนถึงยุคปัจจุบันนี้ก็คือทฤษฎีที่เรียกว่า POCCC อองรี ฟาโยล (Henri Fayol) เป็นวิศวกรเหมืองแร่และนักวิชาการชาวฝรั่งเศสที่มีชื่อเสียง โดยเขาได้สรุปหลักทฤษฎีไว้ว่าการทำงานกับคนจำนวนมากนั้นมีความจำเป็นที่จะต้องบริหารจัดการด้วยหัวใจ ซึ่งส่งผลทำให้งานสำเร็จตามเป้าหมายนั้น ควรมียุทธศาสตร์ประกอบ 5 ประการ อันประกอบด้วย การวางแผน การปฏิบัติการ การจัดโครงสร้างองค์กร เพื่อควบคุมการทำงานให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ โดยทฤษฎี POCCC นั้นมีรายละเอียด 5 ประการ ดังนี้

การวางแผน (P: Planning) การกำหนดแผนปฏิบัติการหรือวิถีทางที่จะปฏิบัติงานไว้ตั้งแต่ต้นจนจบ ให้ครอบคลุมทุกกระบวนการ เป็นแนวทางที่วางไว้สำหรับการทำงานในอนาคต ซึ่งการวางแผนนี้จะเกิดขึ้นจากวิสัยทัศน์บวกกับจินตนาการในการบริหารจัดการที่คาดการณ์ล่วงหน้า ซึ่งจะถ่ายทอดออกมาเป็นแผนปฏิบัติการการทำงานและเป้าหมายที่จะต้องบรรลุสู่ความสำเร็จ

การจัดองค์กร (O: Organizing) เป็นการกำหนดตำแหน่งงาน ภาระหน้าที่ ความรับผิดชอบ ตลอดจนจำนวนคน ให้ครอบคลุมการทำงานครบทุกกระบวนการ รวมถึงการจัดโครงสร้างตำแหน่ง โครงสร้างองค์กร เพื่อจัดลำดับการบริหารและสั่งการ เพื่อให้เกิดระบบที่ชัดเจน ไม่ทับซ้อน ก่อให้เกิดการทำงานที่มีประสิทธิภาพและมีโอกาสบรรลุผลสำเร็จสูง

การบังคับบัญชาสั่งการ (C: Commanding) เป็นการจัดองค์กร ตลอดจนจัดโครงสร้างการทำงานนั้น เพื่อกำหนดบังคับบัญชาที่ชัดเจน เห็นลำดับความสำคัญ ตลอดจนอำนาจหน้าที่ในการสั่งการ เพื่อให้การทำงานดำเนินไปได้อย่างราบรื่น มีผู้ควบคุม สั่งการ ควบคุม ตรวจสอบ สอดส่องปัญหาเพื่อหาทางแก้ไขให้รวดเร็วที่สุด อีกทั้งยังสามารถตัดสินใจได้อย่างทันท่วงที ดังนั้นผู้มีอำนาจการตัดสินใจอาจต้องมีข้อมูลในการวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความรอบครอบต่อการตัดสินใจ และคำนึงถึงการบังคับบัญชาที่ดีซึ่งส่งผลให้พนักงานปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจ

การประสานงาน (C: Coordination) หมายถึงภาระหน้าที่ในการเชื่อมโยงงาน ตลอดจนการปฏิบัติการทุกอย่างรวมไปถึงกำลังคนที่หน่วยให้ทำงานเข้ากันได้ กำกับให้มุ่งไปสู่เป้าหมายเดียวกัน อำนาจให้เกิดการทำงานที่ราบรื่น เพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามที่วางไว้ ทุกอย่างหากขาดการประสานงานที่ดีก็อาจทำให้เกิดความสับสนได้ เมื่อมีการแบ่งโครงสร้าง ตลอดจนมอบหมายงานให้กับแต่ละส่วนชัดเจนแล้วการประสานงานให้เกิดการทำงานที่ดีที่สุดนั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะแต่ละส่วนต้องทำงานสอดคล้องกันเพื่อผลสำเร็จเดียวกันนั่นเอง การประสานงานที่ดีนั้นจำเป็นจะต้องมีในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับบุคคลต่อบุคคล หัวหน้างานต่อลูกน้อง แผนกต่อแผนก ไปจนถึงผู้บริหารต่อทุกหน่วยงานในองค์กรเช่นกัน

การควบคุม (C: Controlling) หมายถึงการกำกับ ตลอดจนบริหารจัดการทุกอย่างให้สำเร็จลุล่วงไปตามแผนที่วางไว้ ประครองการดำเนินงานให้เป็นไปตามกรอบที่กำหนด ทั้งในเรื่องของกรอบเวลา มาตรฐานการปฏิบัติการ ขั้นตอนการทำงาน ไปจนถึงการประสานงานทุกฝ่ายให้เกิดความราบรื่น การควบคุมนี้ยังรวมไปถึงการบริหารที่ไม่ใช่ทรัพยากรบุคคลอีกด้วย แต่รวมถึง

ทรัพยากรที่เป็นวัตถุดิบ เครื่องจักร ผลผลิตที่ได้ ตลอดจนงบประมาณในการดำเนินงานทั้งหมดด้วย เพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพที่สุด

ฟาโยล (Fayol, 1916) ได้นำเอาประสบการณ์การบริหารจัดการของตนมาสร้างเป็นหลักในการบริหารจัดการ 14 ประการ ที่ก่อให้เกิดความสำเร็จขององค์กร ซึ่งหลักการนี้ยังได้รับการยกย่องและใช้กันมาจนถึงทุกวันนี้ โดยหลักการจัดการทั้ง 14 ประการนั้นมีรายละเอียดดังนี้

1. การแบ่งหน้าที่และการทำงาน (Division of Work) การวางโครงสร้างองค์กร ตลอดจนการทำงานจะทำให้เราเห็นหน้าที่และการทำงานของบุคลากรได้ชัดเจน ส่งผลให้เกิดการแบ่งขอบเขตความรับผิดชอบของงานให้ครอบคลุมอย่างครบถ้วน การแบ่งขอบเขตการทำงานกันนั้นควรแบ่งตามทักษะและความชำนาญของแต่ละคน เพื่อให้เกิดการทำงานที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด

2. อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ (Authority & Responsibility) การปฏิบัติงานที่ดีควรมีอำนาจหน้าที่ตามความเหมาะสม และต้องมีความรับผิดชอบต่องานที่ทำด้วย การตัดสินใจออกคำสั่ง บริหารจัดการ จะต้องสามารถรับผิดชอบต่อการกระทำของตนตามอำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

3. ระเบียบวินัย (Discipline) การปฏิบัติงานกับคนจำนวนมากจำเป็นต้องมีระเบียบกฎเกณฑ์ เพื่อให้บุคลากรปฏิบัติงานภายใต้กรอบที่องค์กรวางไว้ส่งผลให้เกิดความมีวินัย และปราศจากปัญหาระหว่างการดำเนินงาน ทั้งนี้ยังก่อให้เกิดการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งระเบียบในการปฏิบัติงานร่วมกัน เป็นข้อตกลงให้ดำเนินการต่าง ๆ ตามกรอบที่กำหนดไว้ เคารพเชื่อฟัง ให้เกียรติซึ่งกันและกัน และทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย นอกจากนี้ ระเบียบวินัยควรบังคับจากบนลงล่าง มีหลักการที่ชัดเจนและมีบทลงโทษสำหรับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตาม ซึ่งการลงโทษจำเป็นต้องมีเหตุผล มีความเป็นธรรมด้วย และไม่ควรถือประโยชน์ฝ่ายใด สิ่งสำคัญผู้บังคับบัญชาควรปฏิบัติตามระเบียบวินัยให้เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาด้วย

4. เอกภาพแห่งการบังคับบัญชา (Unity of Command) ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจการสั่งการเพียงคนเดียวนั้นเป็นสิ่งที่มีความมีประสิทธิภาพ การมีหัวหน้าหรือผู้บังคับบัญชาที่มีประสิทธิภาพที่สุดนั้นจำเป็นต้องมีเพียงคนเดียว เพื่อมีอำนาจเด็ดขาดในการสั่งการ และส่งผลให้การตัดสินใจสามารถทำให้ปฏิบัติการได้อย่างทันท่วงที การมีผู้บังคับบัญชาหลายคนนั้นจะทำให้เกิดการสับสนในการสั่งการไปจนถึงการปฏิบัติงาน และอาจทำให้เกิดการตัดสินใจที่ช้าได้เนื่องจากรอ

มติสรุปอีกครั้ง การมีผู้บังคับบัญชาหลายคนยังอาจทำให้เกิดการขัดแย้งได้ง่ายอีกด้วย ทั้งความขัดแย้งในการทำงานและความขัดแย้งระหว่างผู้บังคับบัญชาเอง

5. เอกภาพของทิศทางการดำเนินงาน (Unity of Direction) การทำงานควรมีแผนงานหลักเพียงแผนงานเดียว อาจมีแผนสำรองไว้รองรับแต่ก็ควรยึดตามแผนงานหลักเป็นอันดับแรกก่อน ทั้งนี้เพื่อไม่ให้เกิดความสับสนในการทำงาน มีทิศทางการทำงานที่ชัดเจน แล้วการทำงานที่เป็นกลุ่ม หน่วยงาน หรือแม้แต่องค์กร สิ่งสำคัญคือการมีเป้าหมายร่วมกัน การที่มีจุดมุ่งหมายร่วมกันนั้น จะทำให้ทุกคนเห็นแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจน มีหลักยึด มีเส้นทางเดินที่ไปสู่ทิศทางเดียวกัน และมีแรงผลักดันร่วมกันในการก้าวไปสู่จุดหมาย ทำให้แผนงานประสบผลสำเร็จได้ง่ายและมีพลัง

6. ผลประโยชน์ส่วนบุคคลเป็นรองกว่าประโยชน์ส่วนรวม (Subordination of Individual Interest) คุณธรรมเป็นสิ่งสำคัญที่ควรยึดถือในการทำงาน ควรยึดถือประโยชน์ขององค์กร ประโยชน์ของส่วนรวม มาก่อนประโยชน์ส่วนตัว ทั้งนี้ควรอยู่บนบรรทัดฐานแห่งความยุติธรรม ความถูกต้อง ความเหมาะสมด้วย หลักบริหารข้อนี้สอดคล้องกับคำกล่าวของอริสโตเติลที่ว่า ส่วนรวมคือผลรวมจากส่วนย่อย (the whole is the sum of its parts) บุคคลแต่ละคนจึงควรยอมรับว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งที่ใหญ่กว่า หากส่วนรวมอยู่ไม่ได้ ตัวเขาก็อยู่ไม่ได้เช่นกัน

7. การให้ผลประโยชน์ตอบแทนค่าตอบแทน (Remuneration) เน้นอนว่าการทำงานนั้นย่อมมีการจ้างงาน องค์กรควรมีการคำนวณผลตอบแทนที่เหมาะสม ยุติธรรม ไม่เอาเปรียบ ที่สำคัญต้องได้รับความเห็นชอบตลอดจนพึงพอใจด้วยกันทั้งสองฝ่ายระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง การให้ผลประโยชน์ตอบแทนยังควรปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์ที่เหมาะสมอีกด้วย อย่างกรณี ที่องค์กรสามารถประกอบการได้ผลกำไรที่มากขึ้น ก็ควรปันผลตอบแทนให้ลูกจ้างมากขึ้นตามเป็นต้น ในส่วนของเรื่องค่าตอบแทนนั้นอาจไม่ใช่การจ่ายในรูปแบบเงินเสมอไป ยังรวมถึงค่าตอบแทนในรูปแบบอื่น ๆ อาทิ ของรางวัล สวัสดิการ ผลประโยชน์รูปแบบอื่น การฝึกอบรม ตลอดจนการยกย่องเชิดชูซึ่งสามารถสร้างความพอใจให้พนักงานได้อีกด้วย

8. สมดุลของการรวมและกระจายอำนาจ (The Degree of Centralization) การรวมอำนาจไว้ศูนย์กลางนั้นจะง่ายต่อการควบคุมสั่งการ และทันทั่วถึงที่ตัดสินใจได้ฉับไว ศูนย์รวมอำนาจ ความเป็นจุดเดียวและอาจมีการกระจายอำนาจลดหลั่นไปยังส่วนต่าง ๆ แต่ต้องมีลำดับความสำคัญที่แตกต่างและมีอำนาจที่แตกต่างกันด้วย เพื่อการควบคุมที่เป็นระบบและง่ายต่อการปฏิบัติงาน

9. สายการบังคับบัญชา (Scalar chain) การวางสายงานจะทำให้เราเห็นอำนาจ การบังคับบัญชา ตลอดจนระดับขั้นของการบริหารงานอย่างชัดเจน เพื่อให้เกิดความลื่นไหล

ตลอดจนกระบวนการทำงานที่เป็นระบบระเบียบ บริหารจัดการได้ง่าย แก้ไขปัญหาได้รวดเร็วตรงจุด ทั้งยังช่วยให้เกิดระเบียบในการสื่อสาร การส่งต่อข้อมูล รวมถึงการจัดการเนื้อหาของการสื่อสาร ให้เหมาะสมได้อีกด้วย

10. ความเป็นระเบียบเรียบร้อยและความพร้อมในการทำงาน (Order) ทุกอย่างหาก อยู่ในความเป็นระเบียบเรียบร้อยก็จะทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพ บรรลุผลตามเป้าหมายที่วางไว้ ได้สะดวกและง่ายดายขึ้น บริหารจัดการได้อย่างไม่ติดขัด และดำเนินตามมาตรฐานได้อย่างราบรื่น ทุกคนควรเคารพระเบียบวินัยขององค์กรและปฏิบัติให้เกิดความเรียบร้อยเหมาะสม ความเป็น ระเบียบเรียบร้อยนี้ยังสะท้อนถึงความรับผิดชอบอย่างรอบด้าน ไม่สะเพร่า เอาใจใส่ ตลอดจนใส่ใจ รายละเอียดในการทำงานอีกด้วย ซึ่งนั่นจะทำให้ผลงานออกมาดี และส่งเสริมให้องค์กรประสบ ความสำเร็จ ความเป็นระเบียบเรียบร้อยนี้ยังหมายถึงเรื่องสถานที่ทำงาน สิ่งแวดล้อม ตลอดจนการ จัดระเบียบทั้งองค์กร ให้มีความพร้อม สะอาด น่าทำงาน และอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมด้วย

11. ความเสมอภาค (equity) องค์กรควรให้ความสำคัญกับความเสมอภาค ในที่นี้ หมายถึงความเสมอภาคในฐานะที่เป็นมนุษย์เฉกเช่นเดียวกัน ควรได้รับสิทธิและการปฏิบัติที่มี มนุษยธรรม ไม่กดขี่ ข่มเหง รังแก หรือทำร้ายให้เกิดความเสียหายใด ๆ ควรมีความเอื้ออารีต่อกัน เห็นอกเห็นใจ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความซื่อสัตย์ ยุติธรรม ไม่เอาเปรียบซึ่งกันและกัน

12. เสถียรภาพในการทำงาน (Stability of Tenure of Personnel) การทำงานที่มี เสถียรภาพจะทำให้พนักงานอุ่นใจในการทำงาน ไม่กังวล และเต็มที่กับการทำงาน หากองค์กรเอื้อ อำนาจให้เกิดการย้ายงานที่ง่าย หรือองค์กรไม่มีมาตรฐานในการทำงานที่ชัดเจนที่มีผลทำให้ พนักงานต้องออกจากงาน การเปลี่ยนแปลงรูปแบบนี้ย่อมส่งผลเสียต่อการทำงานได้เช่นกัน เมื่อพนักงานขาดเสถียรภาพในการทำงานก็ย่อมทำให้องค์กรไม่มีเสถียรภาพตามไปด้วย นอกจากจะ ทำให้การทำงานสะดุดไม่ราบรื่นแล้วยังลดความน่าเชื่อถือขององค์กรได้อีกต่างหาก สิ่งที่องค์กรควร บริหารจัดการก็คือทำให้พนักงานรู้สึกถึงความมั่นคงในการทำงาน เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของ ร่วมกัน และมีความสุขกับการทำงาน รวมถึงให้ค่าตอบแทนที่เหมาะสม เพื่อลดอัตราการเข้าออก ของพนักงานได้ และสร้างเสถียรภาพให้เกิดขึ้นกับองค์กรได้

13. เสรีภาพในการนำเสนอสิ่งใหม่ (Initiative) พนักงานควรมีเสรีภาพในการแสดง ความคิดเห็นและนำเสนอสิ่งใหม่ๆ ซึ่งจะก่อให้เกิดอุปนิสัยคิดริเริ่มอันเป็นพื้นฐานที่ดีของการทำงาน ไม่ว่าจะลักษณะใดหรือสาขาอาชีพใดก็ตาม ซึ่งนี่คือจุดแข็งขององค์กรได้เลยทีเดียว องค์กรควร ส่งเสริมให้มีการแสดงออก เปิดโอกาสให้พนักงานได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตลอดจนเสนอ

แนวความคิดใหม่ๆ รวมถึงเสนอแนะด้านการทำงาน ปัญหาที่พบ ตลอดจนแนวทางที่ควรแก้ไขปรับปรุง นั้นยังจะทำให้พนักงานรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรด้วย และการเปิดโอกาสให้พนักงานได้เสนอแนวความคิดใหม่ๆ อาจทำให้องค์กรได้วิธีการปฏิบัติงานใหม่ๆ ตลอดจนเป็นแนวทางในการผลิตผลผลิตใหม่ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อองค์กรขึ้นได้เช่นกัน

14. ความเข้าใจและการไว้วางใจซึ่งกันและกัน (Esprit de Corps) หลักการบริหารข้อนี้มาจากหลักการทหารของกองทัพฝรั่งเศสที่แปลความได้ว่า “สามัคคีคือพลัง” นั่นเอง องค์กรควรทำงานอย่างสอดคล้องประสานกันด้วยดี เพื่อผลลัพธ์ขององค์กรที่ยอดเยี่ยมที่สุด พนักงานทุกคนต้องทำงานอย่างเป็นส่วนหนึ่งส่วนเดียวกัน และมีความเป็นทีม ร่วมแรงร่วมใจกันทำงาน ตลอดจนรับมือกับปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อให้ก้าวไปสู่จุดที่ประสบความสำเร็จร่วมกัน

2.2 ทฤษฎีกระบวนการบริหารจัดการ

กูลิก และ เออวิก (Gulick & Urwick, 1937) กล่าวว่ากระบวนการบริหารมี 7 ขั้นตอนได้แก่

1. การวางแผน (Planning) หมายถึง การกำหนดเป้าหมายขององค์กรในอนาคตว่าต้องทำงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์อะไร และจะดำเนินการอย่างไร เป็นการเตรียมการก่อนลงมือปฏิบัติ หรือเป็นการวางแผนโครงการกิจกรรม และแผนงานต่างๆ เพื่อให้ดำเนินการสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

2. การจัดการองค์กร (Organizing) หมายถึง การกำหนดโครงสร้างของหน่วยงานให้ชัดเจน และกำหนดอำนาจหน้าที่รับผิดชอบอย่างเป็นทางการภายในองค์กร โดยพิจารณาให้เหมาะสมกับงาน

3. การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing) หมายถึง การจัดการเกี่ยวกับตัวบุคคลในองค์กร คือการบริหารงานบุคคลนั่นเอง ซึ่งฝ่ายบริหารต้องตัดสินใจอยู่ตลอดเวลาว่าจะดูแลควบคุมจัดสรรคนอย่างไรให้เหมาะสมกับงาน

4. การอำนวยการ (Directing) หมายถึง การตัดสินใจและสั่งการ การควบคุมงาน หรือก็คือการที่ผู้บังคับบัญชาสั่งให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติงานตามแผนงานหรือตามที่ได้รับมอบหมายเพื่อให้การปฏิบัติงานดำเนินไปได้ ซึ่งจะต้องใช้ศิลปะในการบริหารงาน

5. การประสานงาน (Coordinating) หมายถึง หน้าที่ในการประสานกับหน่วยต่าง ๆ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เรียกได้นี้คือหัวใจของการบริหาร ซึ่งผู้บริหารที่ดีจะต้องมีความสามารถในการติดต่อสื่อสารกับบุคคลในทุกระดับ

6. การรายงาน (Reporting) หมายถึง การรายงานความเคลื่อนไหวภายในองค์กรจะเป็นความก้าวหน้า ปัญหา ตลอดจนข่าวสารต่างๆ ให้ทุกฝ่ายทราบ เพื่อจะได้ติดตามการแก้ไข ปัญหาอุปสรรคที่เกิดจากการทำงานได้นั่นเอง

7. การจัดทำงบประมาณ (Budgeting) หมายถึง การวางแผนงบประมาณและการจัดทำบัญชี ควบคุมการเงินให้มีงบประมาณที่เหมาะสมและเพียงพอในการทำงาน

2.3 ทฤษฎีการบริหารงานด้วยวงจรคุณภาพ

การบริหารงานด้วยวงจรคุณภาพ (PDCA) ตามแนวคิดของเดมมิงปัจจุบันเป็นกระบวนการสากลที่นักวิชาการได้ให้แนวคิดของเดมมิงกล่าวถึงวงจรคุณภาพ (PDCA) ไว้ ดังนี้

เดมมิง (Deming , 1986) กล่าวว่า การจัดการอย่างมีคุณภาพเป็นกระบวนการที่ดำเนินการต่อเนื่องเพื่อให้เกิดผลผลิตและบริการที่มีคุณภาพขึ้น โดยหลักการที่เรียกว่า วงจรคุณภาพ(PDCA)หรือวงจรเดมมิง ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ การวางแผนการปฏิบัติตามแผนการตรวจสอบและการปรับปรุงแก้ไขดังนี้

วางแผน (Plan) คือ กำหนดสาเหตุของปัญหา จากนั้นวางแผนเพื่อการเปลี่ยนแปลงหรือทดสอบเพื่อการปรับปรุงให้ดีขึ้น

ปฏิบัติตามแผน (Do) คือ การปฏิบัติตามแผนหรือทดลองปฏิบัติเป็นการนำร่องในส่วนย่อย

ตรวจสอบการปฏิบัติตามแผน (Check) คือ ตรวจสอบเพื่อทราบว่าบรรลุผลตามแผนหรือหากมีสิ่งใดที่ทำผิดพลาดหรือได้เรียนรู้อะไรมาบ้าง

ปรับปรุงแก้ไข (Act) คือยอมรับการเปลี่ยนแปลง หากบรรลุผลเป็นที่น่าพอใจหรือหากผลการปฏิบัติไม่เป็นไปตามแผน ให้ทำซ้ำวงจรโดยใช้การเรียนรู้จากการกระทำในวงจรที่ได้ปฏิบัติไปแล้วแม้ว่าวงจรคุณภาพจะเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องแต่สามารถเริ่มต้นจากขั้นตอนใดก็ได้ขึ้นอยู่กับปัญหาและขั้นตอนการทำงานหรือจะเริ่มจากการตรวจสอบสภาพความต้องการเปรียบเทียบกับสภาพที่เป็นจริงจะทำให้ได้ข้อสรุปว่าจะต้องดำเนินการอย่างไรในการแก้ไขปัญหาเพื่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนไปตามเป้าหมายที่วางไว้

วงจรคุณภาพนี้เป็นวงจรแห่งการควบคุมดูแลที่เรียกกันว่า PDCA จนบางครั้งต่างก็นึกว่าวงจรนี้ต้องเริ่มจาก P เสมอไป ซึ่งความจริงแล้วไม่จำเป็นเลยที่ต้องเริ่มจาก P เนื่องจากวงจรแห่งการควบคุมดูแลนั้นเป็นวงกลม ที่ไม่มีต้นไม่มีปลาย ซึ่งแท้จริงแล้วอาจหมายถึงอะไรเป็น

ขั้นตอนแรก และอะไรเป็นขั้นตอนสุดท้าย ซึ่งการวางแผนอาจจะตนเองมีการตรวจสอบ การวิเคราะห์ และการปรับเปลี่ยนกระบวนการเสียก่อนแล้วจึงวางแผนลงมือทำก็เป็นไปได้

จากทฤษฎีดังกล่าวผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การบริหารจัดการเป็นกระบวนการที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างบุคลากรในองค์กรเพื่อให้เกิดคุณภาพในการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม ทั้งนี้การบริหารจัดการองค์กรควรมีการวางแผนการดำเนินการที่ชัดเจน การจัดโครงสร้างองค์กรเพื่อให้บุคลากรตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ของตนเอง การนำแผนการดำเนินงานไปปฏิบัติให้เป็นไปตามเป้าหมายขององค์กร การควบคุมงบประมาณให้เป็นไปตามแผนการดำเนินงาน การติดตามผลการดำเนินงานอยู่เสมอเพื่อควบคุมคุณภาพการปฏิบัติงาน และการตรวจสอบผลการดำเนินงานเพื่อนำมาพัฒนาปรับปรุงการปฏิบัติงานในอนาคตด้วย

3. รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิด ทฤษฎี ของนักวิชาการ ผู้วิจัย ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความปลอดภัยในสถานศึกษา การบริหารจัดการ เพื่อนำมาพัฒนาแนวคิดการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา โดยรวบรวมข้อมูลเพื่อสร้างเป็นรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา เป็น “PIMER Model” มี 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การวางแผน (P: Planning) หมายถึง การประเมินสภาพความเสี่ยงด้านความปลอดภัย เพื่อนำมาวิเคราะห์ กำหนดนโยบายความปลอดภัยของสถานศึกษา ร่วมกันวางแผนโดยความร่วมมือของครู บุคลากร นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน กำหนดพื้นที่ควบคุมความปลอดภัย รวมถึงป้ายสัญลักษณ์ และอุปกรณ์ควบคุมความปลอดภัยส่วนบุคคล เสนอแผนความปลอดภัยของสถานศึกษาต่อคณะกรรมการสถานศึกษา เพื่อให้ทุกคนในสถานศึกษาได้รับความปลอดภัย

2. การดำเนินการ (I: Implementing) หมายถึง การดำเนินการเตรียมความพร้อมขององค์กรให้มีความสามารถในการป้องกันภัยตามขั้นตอนการดำเนินงานความปลอดภัย อันประกอบไปด้วย การจัดโครงสร้างการบริหารจัดการ การแต่งตั้งคณะกรรมการความปลอดภัย การกำหนดบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการ การจัดอบรมครู บุคลากรและนักเรียน การประสานความร่วมมือของคณะกรรมการกับครู ผู้ปกครอง นักเรียนและชุมชน การจัดกิจกรรมภายใต้มาตรการ 3 ป คือ ปลุกฝัง ป้องกัน และป้องปราม และขอขยายการดำเนินงานด้านความปลอดภัย

3. การติดตาม (M: Monitoring) หมายถึง การรวบรวมข้อมูลการปฏิบัติกิจกรรมในระบบสารสนเทศ เพื่อใช้ในการติดตามผลการดำเนินงาน โดยแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศ การกำหนดปฏิทินในการติดตามงานตามแผน การจัดทำรายงานและจัดเก็บอย่างเป็นระบบ การรายงานผลการปฏิบัติกิจกรรมต่อคณะกรรมการความปลอดภัย และการรายงานผลต่อคณะกรรมการสถานศึกษา

4. การประเมินผล (E: Evaluating) หมายถึง การประชุมการประเมินปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยตามแผนงาน การวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการดำเนินงาน การประเมินผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ การสรุปผลการประเมินต่อคณะกรรมการความปลอดภัยเพื่อหาแนวทางการปฏิบัติต่องานที่ไม่บรรลุผลสำเร็จ และการจัดทำรายงานการประเมินผลการดำเนินงาน

5. การให้ผลสะท้อนกลับ (R: Reflection) หมายถึง การประชุมนำเสนอข้อมูลผลการประเมินต่อคณะกรรมการ การเผยแพร่ผลการประเมินต่อครู ผู้ปกครอง นักเรียน และชุมชน การจัดทำแบบสอบถามความคิดเห็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัย การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และการเสนอแนวทางการปรับปรุงคุณภาพการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

Christian University of Thailand

4. รูปแบบและการพัฒนารูปแบบ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เกี่ยวกับ การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยทางจิตใจ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบและการพัฒนารูปแบบ ได้แก่ ความหมายของรูปแบบ ประเภทของรูปแบบ คุณลักษณะของรูปแบบ การพัฒนารูปแบบ โดยมีนักการศึกษา นักวิชาการได้ให้ความหมาย ดังต่อไปนี้

4.1 ความหมายของรูปแบบ

นักวิชาการ นักการศึกษาได้ให้ความหมายของรูปแบบลักษณะที่เหมือนและมีแตกต่างกัน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

กรีซต์จอมพล ภูจอมจิตต์ (2557) ได้ให้ความหมายของรูปแบบ หมายถึง โครงสร้าง โปรแกรม แบบจำลอง หรือตัวแบบที่จำลองสภาพความเป็นจริง ซึ่งพิจารณาสิ่งที่สามารถนำมาแทนแนวคิด โดยอธิบายความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ของแนวคิดนั้น ๆ

วิภาส ทองสุทธิ (2560) กล่าวความหมายของรูปแบบ เป็น แบบอย่างหรือแนวทางในการดำเนินการใด ๆ ที่แสดงหรืออธิบายให้เห็นถึงโครงสร้างทางความคิดหรือความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่สำคัญของปรากฏการณ์ที่ศึกษาให้สามารถเข้าใจได้ง่ายขึ้น

อนงค์นาถ เคนโพธิ์ (2562) กล่าวว่า รูปแบบ หมายถึง โครงสร้างทางความคิดเป็นสิ่งที่หรือวิธีการดำเนินงานที่เป็นต้นแบบของอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น รูปแบบในการพัฒนาท้องถิ่น รูปแบบการเสนอสินค้า รูปแบบการเสนอการสอนหรือการอบรม ซึ่งเป็นการแสดงหรืออธิบายความสัมพันธ์

รัตนะ บัวสนธิ์ (2564) กล่าวถึง รูปแบบ หมายถึง แผนภาพที่แสดงถึงองค์ประกอบการทำงานของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือ ภาพย่อส่วนของทฤษฎีหรือแนวคิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

กูด (Good, 1973) ได้กล่าวถึงความหมายของรูปแบบไว้ 4 ความหมาย ได้แก่ เป็นแบบอย่างของสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างหรือทำซ้ำเป็นตัวอย่างเพื่อเลียนแบบ เป็นแผนภูมิหรือรูปสามมิติที่แสดงถึงหลักการแนวคิด และเป็นชุดหรือปัจจัยของตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

จากแนวความคิดดังกล่าวผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า รูปแบบ หมายถึง แนวความคิด กระบวนการด้านหลักการ วิธีการดำเนินงาน และเกณฑ์ต่าง ๆ ที่สามารถยึดถือเป็นแนวทางเพื่อใช้ในการดำเนินงานจนบรรลุตามวัตถุประสงค์ได้โดยสามารถนำรูปแบบมาใช้ในการอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ อย่างมีขั้นตอนของกิจกรรม

4.2 ประเภทรูปแบบ

รูปแบบสามารถจำแนกได้เป็นหลายประเภท ตามที่นักวิชาการได้จำแนกไว้ดังต่อไปนี้

กรรณิกา เจริญชัย (2539, อ้างถึงในรัตนา คำเพชรดี, 2559) ได้แบ่งประเภทของรูปแบบเป็น 2 ประเภท ได้แก่ (1) รูปแบบเป็นสิ่งที่ป็นรูปธรรม (2) รูปแบบของสิ่งที่ป็นนามธรรม

กรกมล สมสุข (2556) กล่าวว่า รูปแบบมี 4 ประเภท คือ รูปแบบเชิงอธิบาย รูปแบบเชิงเหตุผล รูปแบบเชิงเปรียบเทียบ และรูปแบบเชิงคณิตศาสตร์

นันทิยาภรณ์ หงส์เวียงจันทร์ (2559) กล่าวว่า ประเภทของรูปแบบสามารถจำแนกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่ รูปแบบเชิงกายภาพ มีลักษณะเหมือนหรือคล้ายของจริง และรูปแบบเชิงสัญลักษณ์ มีลักษณะเป็นการอธิบายหรือการพรรณาลักษณะด้วยสัญลักษณ์ หรือด้วยย่อต่าง ๆ เพื่อความเข้าใจ

กีฟ (Keeves, 1988) ได้จำแนกรูปแบบออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่

1. รูปแบบเชิงเปรียบเทียบ (Analogue Model) เป็นรูปแบบเชิงกายภาพ ส่วนมากใช้ในด้านวิทยาศาสตร์

2. รูปแบบเชิงข้อความ (Semantic Model) เป็นรูปแบบที่ใช้ภาษาเพื่อเป็นสื่อในการบรรยายหรืออธิบายปรากฏการณ์ที่ศึกษาโดยใช้ภาษา แผนภูมิ หรือรูปภาพเพื่อให้เห็นโครงสร้าง ทางความคิด องค์ประกอบ และความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของปรากฏการณ์นั้น และใช้ ข้อความในการอธิบายเพื่อให้เกิดความกระจ่างมากขึ้น แต่จุดอ่อนของรูปแบบประเภทนี้คือความชัดเจนแน่นอน ทำให้ยากแก่การทดสอบรูปแบบ แต่อย่างไรก็ตามได้มีการนำรูปแบบนี้มาใช้กับ การศึกษาเป็นจำนวนมาก

3. รูปแบบเชิงคณิตศาสตร์ (Mathematic Model) เป็นรูปแบบที่ใช้แสดง ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบหรือตัวแปร โดยใช้สัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ ปัจจุบันมีแนวโน้มว่า จะนำไปใช้ในด้านพฤติกรรมศาสตร์มากขึ้น โดยเฉพาะในการวัดและประเมินผลทางการศึกษา รูปแบบลักษณะนี้ส่วนมากพัฒนามาจากรูปแบบเชิงข้อความ

4. รูปแบบเชิงสาเหตุ (Causal Model) เป็นรูปแบบที่มีแนวคิดสำคัญของรูปแบบ คือต้องสร้างขึ้นจากทฤษฎีที่เกี่ยวข้องหรือวิจัยที่มีมาแล้ว รูปแบบจะเขียนในลักษณะสมการเส้นตรง ซึ่งเป็นการแสดงความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลระหว่างตัวแปร จากนั้นมีการเก็บรวบรวมข้อมูลในสภาพการณ์ที่เป็นจริงเพื่อทดสอบรูปแบบรูปแบบเชิงสาเหตุนี้แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ รูปแบบระบบเส้นเดียว (Recursive Model) เป็นรูปแบบที่แสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรด้วยเส้นโยงที่มีทิศทางการเป็นสาเหตุในทิศทางเดียว โดยไม่มีความสัมพันธ์ย้อนกลับ และรูปแบบระบบเส้นคู่ (Non-Recursive Model) เป็นรูปแบบที่แสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปร โดยทิศทางความสัมพันธ์ของตัวแปรภายในตัวแปรหนึ่ง อาจเป็นทั้งตัวแปรเชิงสาเหตุและเชิงผลพร้อมกัน จึงมีทิศทางความสัมพันธ์ย้อนกลับได้

จากการศึกษาประเภทของรูปแบบ สรุปได้ว่า ประเภทของรูปแบบมีความแตกต่างหลากหลาย ทั้งนี้สามารถแบ่งประเภทได้ตามวัตถุประสงค์ของการอธิบายรูปแบบต่าง ๆ การแบ่งประเภทนี้ไม่มีหลักเกณฑ์ที่แน่นอนแต่ขึ้นอยู่กับนักวิชาการ นักการศึกษา ที่จะกำหนดให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่จะนำรูปแบบไปใช้

4.3 ลักษณะรูปแบบที่ดี

นักวิชาการ นักการศึกษาได้กล่าวถึงลักษณะรูปแบบที่ดีไว้หลากหลาย ดังนี้

วาโร เฟ็งสวัสดี (2557) ได้กล่าวถึง รูปแบบที่ดีควรมีลักษณะดังนี้ (1) รูปแบบควรประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างระหว่างตัวแปรมากกว่าความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงธรรมดา อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงก็มีประโยชน์ในช่วงของการพัฒนารูปแบบ (2) รูปแบบควรนำไปสู่การทำนายผลที่ตามมา ซึ่งสามารถตรวจสอบได้ด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์โดยเมื่อทดสอบรูปแบบแล้วถ้าปรากฏว่าไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ รูปแบบนั้นต้องถูกยกเลิก (3) รูปแบบควรอธิบายโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงเหตุผลของเรื่องที่ศึกษาได้ชัดเจน (4) รูปแบบควรเป็นเครื่องมือในการสร้างความคิดรวบยอด (Concept) ใหม่ และการสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรใหม่ ซึ่งจะเป็นการเพิ่มองค์ความรู้ (Body of Knowledge) ในเรื่องที่กำลังศึกษา และ (5) รูปแบบในเรื่องใดจะเป็นเช่นไรขึ้นอยู่กับกรอบของทฤษฎีในเรื่องนั้น ๆ

บุญเชิด ชานิสาศตร์ (2556) กล่าวว่า รูปแบบที่จะนำไปใช้ให้ได้ประโยชน์สูงสุดนั้นต้องประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญคือ มีความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง สามารถทำนายผลได้ สามารถขยายความผลทำนายได้กว้างขวางขึ้น และสามารถนำไปสู่แนวคิดใหม่ ๆ สำหรับการพัฒนารูปแบบนั้น ผู้วิจัยจะต้องศึกษาแนวคิดทฤษฎีในการสร้างรูปแบบ นำเอาข้อมูลที่จัดเก็บมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ เพื่อกำหนดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของรูปแบบกำหนดโครงสร้างและข้อเสนอของรูปแบบอย่างชัดเจนเพื่อนำไปสู่ผลสรุปเพื่ออธิบายปรากฏการณ์ที่มุ่งหวังของการวิจัยมีการ ทดสอบและปรับปรุง

สุมณฑา สาธุกานนท์ (2558) สรุปเกี่ยวกับลักษณะของรูปแบบที่ดีไว้ว่า ไม่มีคุณลักษณะของรูปแบบที่ดีที่สุด ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ต้องการศึกษาว่ามีความเหมาะสมและมีความสัมพันธ์กันมากน้อยเพียงใด อย่างไรก็ตามคุณลักษณะรูปแบบที่ดี ต้องมีทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมารับรอง และสามารถทำนายและอธิบายปรากฏการณ์หรือความสัมพันธ์ ที่เกิดขึ้นในเชิงเหตุผลได้ มีการต่อยอดความรู้อันจะเป็นการสร้างองค์ความรู้ใหม่ มีความชัดเจน ตรวจสอบได้ และมีกระบวนการในการสร้าง หรือพัฒนารูปแบบได้อย่างไม่มีสิ้นสุด

สิริพร ดิโน้อย (2562) กล่าวว่า รูปแบบที่ดีจะต้องได้มาจากการสร้างและพัฒนาที่มีพื้นฐานมาจากแนวคิดและทฤษฎี แสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบหรือตัวแปรต่าง ๆ เพื่ออธิบายโครงสร้างความสัมพันธ์ของเรื่องที่ศึกษาได้ครอบคลุมและชัดเจน ซึ่งรูปแบบที่ดีจะต้องผ่านการทดสอบหรือตรวจสอบก่อนนำไปใช้จริงว่ารูปแบบที่สร้างขึ้นมามีความถูกต้องเหมาะสมและควรนำรูปแบบนั้นไปใช้ต่อไปหรือไม่

จากแนวคิดของนักวิชาการสามารถสรุปว่า ลักษณะรูปแบบที่ดี เป็น กรอบความคิด โครงสร้าง มีองค์ประกอบที่ครบถ้วนสมบูรณ์ โดยสามารถตรวจสอบผลของรูปแบบได้ หรือ สามารถคาดการณ์สิ่งที่เกิดขึ้นมา โดยมีทฤษฎีมารองรับ ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญว่า มีความสมบูรณ์ ถูกต้อง ก่อนนำมาใช้งาน รวมทั้งสามารถพัฒนาต่อยอดได้อย่างต่อเนื่อง

4.4 การพัฒนารูปแบบ

การพัฒนารูปแบบมีความหมายที่หลากหลาย โดยมีนักวิชาการหลายท่านได้เสนอ แนวความคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบทั้งการสร้างรูปแบบใหม่ และการต่อยอดแนวความคิดเดิม ให้พัฒนายิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวความคิด ดังต่อไปนี้

บุญเชิด ชานิสาสตร์ (2556) กล่าวว่า การสร้างรูปแบบ (Model) นั้น ไม่มีข้อกำหนดที่ตายตัวแน่นอนว่าต้องการทำอะไรบ้าง แต่โดยทั่วไปจะเริ่มต้นจากการศึกษาองค์ความรู้ (Intensive Knowledge) เกี่ยวกับเรื่องที่เราจะสร้างรูปแบบให้ชัดเจน จากนั้นจึงหาสมมติฐาน และหลักการของรูปแบบที่จะพัฒนาแล้วสร้างรูปแบบตามหลักการที่กำหนดขึ้น และนำรูปแบบที่สร้างขึ้นไปตรวจสอบ และประเมินผลหาคุณภาพของรูปแบบ โดยสรุปแล้วการพัฒนารูปแบบมีการดำเนินการเป็นสองขั้นตอนใหญ่คือ การสร้างรูปแบบ และการหาคุณภาพของรูปแบบ

เกรียงไกร ทานะเวช (2562) กล่าวว่า การพัฒนารูปแบบ คือ กระบวนการ ในการ สร้างหรือพัฒนาแบบจำลองนอกจากนี้การวิเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับขั้นตอนการพัฒนา รูปแบบพบว่า ไม่สามารถกำหนดแน่นอนตายตัวได้แต่ขึ้นกับรายละเอียดของปรากฏการณ์หรือสิ่งที่เราจะพัฒนารูปแบบนั้น ๆ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้สังเคราะห์ความสอดคล้องของขั้นตอนในการพัฒนารูปแบบ เพื่อใช้เป็นกรอบในการกำหนดขั้นตอนการพัฒนาแบบสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ดังนี้ (1) การสำรวจสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ระดับความต้องการจำเป็นของ องค์ประกอบ และตัวชี้วัด (2) ศึกษาแนวทางที่เป็นที่ยอมรับและเป็นแบบวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice) (3) ร่างและพัฒนารูปแบบให้ชัดเจน (4) การตรวจสอบและประเมินรูปแบบโดยการสนทนากลุ่ม Focus Group) และ (5) ทบทวนและปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาให้สมบูรณ์

จากแนวคิดนักวิจัยและนักวิชาการสามารถสรุปว่า การพัฒนารูปแบบ เป็นกระบวนการที่มีขั้นตอนหลัก 4 ขั้นตอน คือ (1) การศึกษาสภาพปัจจุบัน (2) การสร้างหรือพัฒนารูปแบบ (3) การตรวจสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบ และ(4) การทบทวนและปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การวิจัยแบบการพัฒนารูปแบบ ซึ่งค้นคว้าเอกสาร แนวคิด

ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิในการพัฒนารูปแบบ การตรวจสอบความเที่ยงตรงโดยใช้วิธีการที่เหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ

5. ผลการใช้รูปแบบ

ผลการใช้รูปแบบเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากการนำรูปแบบไปใช้ ซึ่งประกอบด้วย ด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวความคิดของนักวิชาการ ดังนี้

5.1 ประสิทธิภาพ

การนำรูปแบบไปใช้ต้องคำนึงถึงประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่าน ได้กล่าวถึงประสิทธิภาพไว้ ดังนี้

มิตร ทองกาบ (2558) กล่าวว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงานให้เกิดผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์กรโดยคำนึงถึงความประหยัดทรัพยากรในทุก ๆ ด้าน แต่ก่อให้เกิดผลผลิตสูงสุด ประหยัดทั้งเวลา แรงงาน วัสดุ สิ่งของและอื่น ๆ นอกจากนี้ประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึง ความสามารถในการลดต้นทุนหรือทรัพยากรต่อหน่วยของผลผลิตที่ได้จากการดำเนินงานต่ำกว่าที่กำหนดไว้ในแผนหรือความสามารถในการเพิ่มผลผลิตหรือผลประโยชน์ต่อหน่วยของต้นทุนที่ใช้ในการดำเนินงานสูงกว่าที่กำหนดไว้ในแผนโดยประสิทธิภาพเป็นอัตราส่วน แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างผลผลิตประโยชน์ที่ได้รับกับต้นทุนหรือทรัพยากรที่ใช้ในการดำเนินงานจริงเมื่อเปรียบเทียบกับแผนที่วางไว้

สุนทร โคตรบรรเทา (2560) กล่าวถึงความหมายของประสิทธิภาพ คือ แรงจูงใจของแต่ละบุคคลในการปฏิบัติงานในองค์กรที่จะส่งผลให้องค์กรสำเร็จตามเป้าหมาย

ชมภู เชื้อจุน (2560) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับประสิทธิภาพว่า ประสิทธิภาพในการบริหารงาน หมายถึง การกระทำของแต่ละ บุคคล ที่มีความสามารถและความพร้อม พยายามทุ่มเทอย่างเต็มที่ในการปฏิบัติงานของตน อย่างคล่องแคล่ว ด้วยความมีระเบียบ มีกฎเกณฑ์ ปฏิบัติงานให้เสร็จทันเวลา รวดเร็ว ถูกต้อง มีคุณภาพและมาตรฐาน

ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2560) ได้กล่าวถึงประสิทธิภาพ (Efficiency) มักหมายถึงการทำให้สิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จโดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่าและลดการสูญเสียทรัพยากรให้น้อยที่สุด เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ดีที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการใช้เวลา, เงิน, พลังงาน หรือทรัพยากรอื่น ๆ

วิภากรณ์ สร้อยคำ (2560) ได้กล่าวถึงประสิทธิภาพ หมายถึง การทำงานอย่างถูกวิธี เป็นการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยนำเข้า (Inputs) กับ ผลผลิต (Outputs)

รัตนะ บัวสนธ์ (2564) ได้กล่าวถึงประสิทธิภาพของนวัตกรรมการศึกษาเกิดขึ้นจากการเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนใช้นวัตกรรมและผลการทดสอบที่เกิดขึ้นภายหลังการใช้นวัตกรรม

จากแนวความคิดของนักวิชาการ ผู้วิจัยศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบและเมื่อนำรูปแบบไปใช้แล้วจะส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงสามารถสรุปความหมายของประสิทธิภาพได้ว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง การดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ตามรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาโดยใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและวิธีการอย่างเต็มศักยภาพตรงตามวัตถุประสงค์ของแต่ละขั้นตอนอย่างชัดเจนสัมพันธ์กับเป้าหมายการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา เป็นประโยชน์ต่อครูและนักเรียน

5.2 ประสิทธิภาพ

ประสิทธิผล (Effectiveness) เป็นเครื่องมือหรือตัวบ่งชี้ในการตัดสินใจ เกี่ยวกับการบริหารว่า การบริหารองค์การหรือหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งสามารถ ดำเนินการจนบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้มากน้อยเพียงใดนั้น ประสิทธิภาพ จึงมีความหมายแตกต่างกัน ซึ่งนักวิชาการด้านพัฒนาองค์การส่วนใหญ่จะให้ความหมาย โดยมุ่งที่ผลสำเร็จของงาน หรือการทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของ องค์การและความสำเร็จของงาน (วิภากรณ์ สร้อยคำ, 2560) ดังนั้นนักวิชาการหลายท่านได้ให้นิยามดังต่อไปนี้

จตุรภัทร ประทุม (2559) ให้ความหมายของ “ประสิทธิผล (Effectiveness)” ว่าเป็นเครื่องมือหรือตัวบ่งชี้ในการตัดสินใจว่าการบริหารของหน่วยงานหรือองค์ใดองค์การหนึ่งสามารถดำเนินงานจนเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่วางไว้มากน้อยเพียงใด เป็นเรื่องเกี่ยวกับผลที่ได้รับและผลสำเร็จของงานมีความเกี่ยวข้องกับผลงานที่องค์การพึงประสงค์

ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2560) กล่าวว่า “ประสิทธิผล (Effectiveness)” หมายถึง ได้ผลผลิต (Output) ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีความรู้ความสามารถมีทักษะเพิ่มขึ้น รวมทั้งคำนึงถึงประโยชน์ที่ได้รับ และมักใช้คำสองคำควบคู่กันคือ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ฮอย และ มิสเคล (Hoy & Miskel, 1991, อ้างถึงในวิภากรณ์ สร้อยคำ, 2560) กล่าวถึงประสิทธิผลว่า ผลสำเร็จที่บรรลุตามเป้าหมายประสงค์ขององค์การทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ

สรุปได้ว่า ประสิทธิผล หมายถึง การบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่พึงปรารถนาหรือเป็นไปตามที่คาดหวังไว้ พิจารณาจากผลการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา

5.3 คุณค่า

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับคุณค่า ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านเสนอแนวความคิดไว้ดังนี้

ชลทิศ อุไรฤกษ์กุล (2562) กล่าวว่า คุณค่า หมายถึง ความคุ้มค่าของผลผลิต บริการ กระบวนการ สินค้าหรือการใช้งานเมื่อเทียบกับค่าใช้จ่ายและทางเลือกอื่น ๆ ส่วนราชการควรพิจารณาคุณค่าเพื่อประเมินประโยชน์ของทางเลือกต่าง ๆ เมื่อเปรียบเทียบกับค่าใช้จ่าย เช่น คุณค่าที่ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับจากผลผลิตและบริการต่าง ๆ ส่วนราชการจำเป็นต้องเข้าใจว่าคุณค่าต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแต่ละกลุ่มคืออะไร จากนั้นก็ส่งมอบคุณค่าให้แก่แต่ละกลุ่มนั้น ทั้งนี้ส่วนราชการต้องทำให้เกิดความสมดุลของคุณค่าที่มีต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นด้วย

ศศิมา สุขสว่าง (2563) ได้อธิบายไว้ว่า คุณค่าของนวัตกรรม (Value of Innovation) ส่วนประกอบที่สำคัญอีกอย่างของนวัตกรรม (Innovation) คือ ต้องมีคุณค่า (Value Creation) และมี ประโยชน์ต่อผู้อื่น เศรษฐกิจและสังคม หากไม่สามารถสร้างคุณค่าเพื่อแก้ปัญหาและตอบโจทย์ของ กลุ่มเป้าหมายได้ จะไม่ใช่นวัตกรรมที่สมบูรณ์และมีคุณค่า

รัตนะ บัวสนธิ์ (2564) ได้กล่าวไว้ว่า คุณค่าของนวัตกรรมเกิดจากการประเมินนวัตกรรมที่สร้างขึ้นและนำมาทดลองใช้แล้วนำมาเปรียบเทียบกับสภาพปัจจุบันว่าก่อให้เกิดความแตกต่าง เกิดประโยชน์ ประหยัดงบประมาณ ระยะเวลา และส่งผลกระทบต่อปัจจัยอื่น ๆ หรือไม่ จึงจะสามารถสรุปได้ว่านวัตกรรมนั้นเกิดคุณค่าหรือไม่

สรุปว่า คุณค่า หมายถึง สิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา ซึ่งทำให้สะท้อนผลจากการใช้รูปแบบที่มีประโยชน์ต่อครู นักเรียนและสถานศึกษาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างต่อเนื่อง

6. การวิจัยและพัฒนา

6.1 ความหมายของการวิจัยและการพัฒนา

การวิจัยและพัฒนามาจากคำว่า “Research and Development” นิยมเรียกกันย่อ ๆ ว่า “R and D” ซึ่งหมายถึง การพัฒนานวัตกรรมโดยใช้กระบวนการวิจัย เป็นเครื่องมือดำเนินการในแต่ละขั้นตอนของการพัฒนา ทั้งนี้ เป้าหมายสำคัญของการวิจัยและพัฒนา ก็คือ การได้นวัตกรรมที่เป็นต้นแบบสามารถนำไปใช้หรือแก้ปัญหาได้จริง

การวิจัยและพัฒนาเป็นกระบวนการดำเนินงานที่มีขั้นตอนต่อเนื่องกันตามลำดับ กล่าวคือ ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานในขั้นตอนหนึ่ง ๆ จะได้รับการนำไปใช้สำหรับดำเนินงานในขั้นตอนต่อไป ทั้งนี้ในแต่ละขั้นตอนมิได้แยกจากกันโดยเด็ดขาด แต่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันโดยทั่วไป แล้วการวิจัยและพัฒนาจะประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ ๆ 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบ สร้าง และประเมินนวัตกรรม ขั้นตอนที่ 3 การนำนวัตกรรมไปทดลองใช้ ขั้นตอนที่ 4 การประเมินและปรับปรุงนวัตกรรม (รัตนะ บัวสนธ์, 2564)

กิตติยา วงษ์จันทร์ (2561) ให้ความหมายของ “การวิจัยและพัฒนา” ว่าเป็นกระบวนการศึกษาค้นคว้า คิดค้น อย่างเป็นระบบ น่าเชื่อถือ มีเป้าหมายในการพัฒนาผลผลิต เทคโนโลยี สิ่งประดิษฐ์ สื่อ อุปกรณ์ เทคนิควิธีหรือรูปแบบการทำงาน ระบบบริหารจัดการ หรือ “นวัตกรรม” และทดลองใช้จนได้ผลเป็นที่น่าพอใจ แล้วจึงนำไปเผยแพร่เพื่อพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รัตนะ บัวสนธ์ (2564) ได้ให้ความหมายของ การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การดำเนินงานสร้าง ตรวจสอบ และปรับปรุงคุณภาพหลักสูตรนั้น ๆ แล้วได้รับผลจากการดำเนินการตามกระบวนการที่เป็นระบบ สามารถตรวจสอบปรับปรุงคุณภาพจนกระทั่งสามารถนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

จากแนวคิดดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า การวิจัยและพัฒนา หมายถึง กระบวนการค้นคว้า ที่เป็นระบบ มีความน่าเชื่อถือ มุ่งเน้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงซึ่งก่อให้เกิดการพัฒนา ต่อ ยอด ทั้งจากสิ่งใหม่ และจากความรู้เดิม เพื่อให้เกิดนวัตกรรมตามความต้องการ ทั้งนี้เมื่อมีการทดลองใช้ และได้ผลลัพธ์ที่น่าพึงพอใจ จึงนำไปเผยแพร่เพื่อพัฒนาต่อไป

6.2 ลักษณะของการวิจัยและพัฒนา

คุณลักษณะของการวิจัยและพัฒนา มีจุดเน้นหลายด้านที่มีนักวิชาการได้ให้แนวคิดดังต่อไปนี้

ฉัฐวดี วังสินธ์ (2555) ได้กล่าวถึงลักษณะของการวิจัยและพัฒนา มีลักษณะสำคัญ ดังนี้ (1) เป็นการนำความรู้ความเข้าใจใหม่ที่สร้างขึ้นมาพัฒนาเป็นต้นแบบใช้งาน (2) เป็นการศึกษา ค้นคว้าอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ (3) มีการดำเนินงานอย่างเป็นวัฏจักรเชื่อถือได้ (4) มีการผสมผสาน

ระหว่างวิธีการเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพในการทำวิจัย (5) มุ่งเน้นตอบสนองต่อผู้ต้องการใช้ผลการวิจัยและพัฒนา 6) ผลการวิจัยที่มีคุณค่า และมูลค่าสูงสามารถจดทะเบียนสิทธิบัตรได้

ลัดดา เหลืองรัตนมาศ (2559, 10 สิงหาคม) ได้กล่าวถึงลักษณะของการวิจัยและพัฒนาว่า เป็นวิจัยเชิงประยุกต์ที่มุ่งนำผลวิจัยไปพัฒนา มีขั้นตอนการดำเนินงานที่ชัดเจน มีกระบวนการที่ต่อเนื่อง มีแบบแผนการวิจัยทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ แต่ส่วนใหญ่เป็นวิจัยเชิงปริมาณที่ใช้วิธีการวิจัยเชิงทดลอง มีการตรวจสอบประสิทธิภาพหรือประสิทธิผลของสิ่งที่พัฒนาขึ้นมา และมีการเผยแพร่

ชันทอง วัฒนประดิษฐ์ (2561) อธิบายลักษณะของการวิจัยและพัฒนาเป็นกระบวนการที่เน้นขั้นตอนการวิจัย มีกระบวนการพัฒนาอย่างเป็นระบบ มีการออกแบบผลงานทั้งเป็นผลิตภัณฑ์หรือออกแบบแนวความคิด สร้างองค์ความรู้ใหม่มาประยุกต์ใช้วิธีการ (วิธีปฏิบัติ) หรือผลผลิต (สิ่งประดิษฐ์) มีการนำองค์ความรู้เหล่านั้นไปพัฒนาในรูปแบบต่าง ๆ ทดลองปฏิบัติหรือทดลองผลิตภัณฑ์ที่ได้ มีกระบวนการพัฒนาเพื่อปรับปรุงให้สิ่งที่ออกแบบสามารถประยุกต์ใช้ได้จนมีประสิทธิผลและประสิทธิภาพ อีกทั้งมีการนำไปเผยแพร่ต่อผู้อื่น

จากแนวคิดดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า ลักษณะของการวิจัยและพัฒนา คือ การพัฒนาอย่างมีขั้นตอน กระบวนการ เป็นแบบแผนที่น่าเชื่อถือ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ ทั้งนี้ยังมีผลการตรวจสอบทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผล รวมถึงการนำผลการวิจัยเผยแพร่อีกด้วย

6.3 กระบวนการของการวิจัยและการพัฒนา

กระบวนการวิจัยและพัฒนา เป็นการเริ่มต้นระบบด้วยการวิเคราะห์สภาพปัญหาให้ชัดเจน แล้วเข้าสู่ระยะของการพัฒนาทางเลือก หรือวิธีการใหม่ ๆ ซึ่งระยะของการพัฒนาทางเลือกจะมีขั้นตอนคล้ายคลึงกันกับการวิจัยโดยทั่วไป แต่เป็นการพัฒนานวัตกรรมให้ได้มาตรฐานก่อนที่จะทำการทดลองในสภาพจริง เพื่อตรวจสอบคุณภาพของนวัตกรรม

ชันทอง วัฒนประดิษฐ์ (2561) เขียนอธิบายขั้นตอนการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมดังนี้ (1) ศึกษาสภาพปัญหา วิเคราะห์สาเหตุ ค้นหาความต้องการ (2) ออกแบบตามข้อมูลที่ได้ศึกษา (3) สร้างรูปแบบ กิจกรรมหรือผลิตภัณฑ์ (4) ทดลองกลุ่มตัวอย่าง ประเมิน และตรวจสอบ (5) นำไปทดสอบกับสภาพบริบทจริง ตรวจสอบประเมินผล (6) ปรับปรุงและพัฒนา (7) เผยแพร่ข้อมูล

รัตน บัวสนธ์ (2564) ได้กล่าวถึงกระบวนการวิจัยและพัฒนา ที่มีขั้นตอนสำคัญจำนวน 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย (1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน (2) การออกแบบ สร้าง และประเมินนวัตกรรม (3) การนำนวัตกรรมไปทดลองใช้ และ (4) การประเมินและปรับปรุงนวัตกรรม

จากการศึกษากระบวนการวิจัยและพัฒนาสรุปได้ว่า เป็นกระบวนการที่มีรูปแบบในการพัฒนามีขั้นตอนที่สำคัญ ตั้งแต่เริ่มต้นในการศึกษาสภาพปัญหา การออกแบบ การสร้างหรือพัฒนา การทดลองใช้ และการประเมินผล

7. บริบทของสถานศึกษาระดับปฐมวัย ของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี

โรงเรียนเอกชนที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี จำนวน 21 แห่ง โดยเป็นโรงเรียนเอกชนนานาชาติ 3 แห่ง และเป็นโรงเรียนเอกชนสามัญ 18 แห่ง ทั้งนี้ มีโรงเรียนที่จัดการศึกษาระดับปฐมวัยจำนวน 16 แห่ง ซึ่งมีนักเรียนระดับชั้นปฐมวัยทั้งสิ้น 4,685 คน โรงเรียนเอกชนสามัญทั้ง 21 แห่งของอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ได้จัดตั้งสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาการดำเนินการด้านการศึกษาของอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน รวมถึงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในด้านการจัดการศึกษาเพื่อร่วมกันพัฒนาแนวทางการจัดการศึกษาให้มีความสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล และสามารถพัฒนาผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรสถานศึกษาอีกด้วย สถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี มีจำนวน 16 แห่ง ประกอบด้วย

- 1) โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา
- 2) โรงเรียนดาราสมุทร
- 3) โรงเรียนเซนต์ปอลคอนแวนต์
- 4) โรงเรียนดวงมณี
- 5) โรงเรียนบุญจิตวิทยา
- 6) โรงเรียนบรรณพันธ์ศึกษา
- 7) โรงเรียนประเสริฐสุข
- 8) โรงเรียนบางพระวิทยา
- 9) โรงเรียนมัธยมสัมมาชีวศิลป์ บางพระ
- 10) โรงเรียนเฉลิมชัยศึกษา
- 11) โรงเรียนอนุบาลนิสารัตน์
- 12) โรงเรียนอนุบาลบุญญโชติ

- 13) โรงเรียนปัญญาณมิต
- 14) โรงเรียนอนุบาลศรีอุดมสุข
- 15) โรงเรียนอนุบาลฉกาพิย์
- 16) โรงเรียนอนุบาลพระแม่

จากรายงานผลการปฏิบัติงานของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2566 ได้กำหนดทิศทางการพัฒนาการศึกษา ปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 ไว้ดังนี้

วิสัยทัศน์

สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดชลบุรีเป็นองค์กรหลักในการบูรณาการการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตอบสนองนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

พันธกิจ

1. บูรณาการ ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการศึกษาทุกช่วงวัยให้มีคุณภาพ
2. สร้างภาคีเครือข่ายความร่วมมือในการจัดทำระบบสารสนเทศด้านการศึกษา เครื่องมือการจัดการเรียนรู้ และพัฒนานวัตกรรม
3. ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม น้อมนำหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง มาขับเคลื่อนการจัดการศึกษา
4. พัฒนาระบบบริหารการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมตามหลักธรรมาภิบาลและ บูรณาการจัดการศึกษาเชิงพื้นที่ในจังหวัด

เป้าประสงค์

1. ส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติและการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
2. ผู้เรียนมีสมรรถนะและองค์ความรู้สำหรับการมีอาชีพเพื่อมีงานทำ
3. ผู้เรียนได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและเสมอภาคด้วยรูปแบบที่หลากหลาย
4. หน่วยงานและสถานศึกษามีการส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
5. หน่วยงานมีระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ตอบสนองความต้องการ ของผู้รับบริการ ได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส

6. ครูและบุคลากรทางการศึกษามีสมรรถนะในการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21

จากทิศทางการพัฒนาการศึกษา ดังกล่าวพบว่า สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดชลบุรี ได้กำหนดแนวทางนโยบายเกี่ยวกับความปลอดภัยในสถานศึกษาซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ โดยดำเนินงานในรูปแบบโครงการเสริมสร้างความปลอดภัยในสถานศึกษา ซึ่งปรากฏในรายงานประจำปี 2566

ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา ประกอบกับผู้วิจัยเป็นผู้บริหาร โรงเรียนอนุบาลพรพระแม่ ซึ่งเป็นโรงเรียนในเครือข่ายสมาคมผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จึงดำเนินการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาเพื่อนำมาทดลองใช้ในโรงเรียนอนุบาลพรพระแม่ ทั้งนี้โรงเรียนอนุบาลพรพระแม่เป็นโรงเรียนที่ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียน เอกชน พ.ศ 2550 ประเภทสามัญศึกษา เปิดสอนระดับชั้นเตรียมอนุบาลถึงอนุบาล 3 มีห้องเรียนจำนวน 5 ห้อง ปัจจุบันมีนักเรียนจำนวน 140 คน ตั้งอยู่บ้านเลขที่ 145/52 หมู่ 5 ตำบลสุรศักดิ์ อำเภอสัตร์ราชา จังหวัดชลบุรี

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

8.1 งานวิจัยในประเทศ

อริศร ดีปานธรรม (2561) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ การพัฒนารูปแบบการจัดการด้านความปลอดภัยแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันของการจัดการด้านความปลอดภัยแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) รูปแบบการจัดการด้านความปลอดภัยแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษา ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ (1) ปัจจัยด้านมาตรการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุในสถานศึกษา (2) ปัจจัยด้านมาตรการป้องกันและแก้ไข อุบัติภัยในสถานศึกษา (3) ปัจจัยด้านมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาทางสังคม (4) ปัจจัยด้านมาตรการรักษา ความปลอดภัยในสุขภาพอนามัยของนักเรียน 3) รูปแบบการจัดการด้านความปลอดภัยแบบมีส่วนร่วมใน สถานศึกษา ได้รับการประเมิน และได้รับการรับรองโดยผู้เชี่ยวชาญที่เข้าร่วมสนทนากลุ่มครั้งที่สองทุกท่านว่ารูปแบบดังกล่าว เป็นรูปแบบที่ดี และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในสถานการณ์จริง

สุชีรา ใจหวัง (2561) ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ใน 3 ด้าน โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า จัดการสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้ปลอดภัยมีระดับ ความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมาการจัดการบริการความปลอดภัยในโรงเรียนมีระดับความคิดเห็นในระดับมาก และการจัดการเรียนการสอนสวัสดิศึกษามีระดับความคิดเห็นในระดับปานกลาง 2) การเปรียบเทียบการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า ในภาพรวมและรายด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) การเปรียบเทียบการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า โดยรวมไม่มีความแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอนสวัสดิศึกษา ครูในโรงเรียนมัธยมที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันจะมีการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 05 นั่นคือ ครูในโรงเรียนมัธยมที่มีประสบการณ์ในการทำงาน น้อยกว่า หรือเท่ากับ 10 ปี จะมีการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอนสวัสดิศึกษา สูงกว่าครูในโรงเรียนมัธยมที่มีประสบการณ์มากกว่า 11 ปีขึ้นไป

จารุวรรณ เหยิบไรสงค์ (2563) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ การจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนอนุบาลเอกชน จังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนอนุบาลเอกชน จังหวัดปทุมธานี พบว่า ใน ภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า โรงเรียนอนุบาล เอกชน มีการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยมากที่สุด ทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และรองลงมา ได้แก่ ด้านนโยบายและการวางแผนจัดการความปลอดภัยในโรงเรียน ด้านการปรับปรุงการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียน และด้านการประเมินผลการจัดการความปลอดภัย ในโรงเรียน ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีระดับการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการนำแผนการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนไปปฏิบัติ 2) ผลการเปรียบเทียบการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนอนุบาลเอกชน จังหวัด ปทุมธานี ตามระดับการจัดการศึกษาของโรงเรียนในภาพรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านแตกต่างกัน ยกเว้น ด้านการนำแผนการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนไปปฏิบัติส่วนผลการเปรียบเทียบการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนอนุบาลเอกชน

จังหวัด ปทุมธานี ตามการบริการรับ - ส่งนักเรียน พบว่า ในภาพรวมมีการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน เมื่อ พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านนโยบายและการวางแผนจัดการความปลอดภัยในโรงเรียน และ ด้านการประเมินผลการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน 3) ข้อเสนอแนะแนวทางการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียน คือ ควรมีการกำหนด นโยบายมาตรการให้ชัดเจน มีความต่อเนื่อง มีการกำหนดระเบียบ ข้อบังคับด้านความปลอดภัยทั้ง ภายใน และภายนอกโรงเรียน โดยการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียน ครู ผู้ปกครอง และชุมชน มี ระบบการกำกับติดตามที่เชื่อถือได้ มีการวางแผนด้านบุคลากร งบประมาณ และสื่ออุปกรณ์ที่ เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยให้เหมาะสมกับระดับการจัดการศึกษา ของโรงเรียน

จุฑามาศ พิมพ์นอก (2563) ศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการ ความปลอดภัยกับภาวะผู้นำวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 6 พบว่า 1) ภาวะผู้นำวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ใน ระดับมากทุกด้าน โดยด้านการทำงานเป็นทีมมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือด้านการเป็นแบบอย่าง ที่ดี และด้านการมีวิสัยทัศน์ตามลำดับ 2) การจัดการความปลอดภัยของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณา เป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านการจัดบริการความปลอดภัยในสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือด้านการจัดสิ่งแวดล้อมทางกายภาพและด้านการเรียนการสอน สวัสดิการศึกษา ตามลำดับ และ 3) การบริหารจัดการความปลอดภัยของผู้บริหารสถานศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับภาวะผู้นำวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กัมปนาท นาคบัว (2565) วิจัยเรื่อง การศึกษาแนวทางการดำเนินงานรักษาความ ปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) ด้านมาตรการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุจากอาคารเรียน อาคารประกอบ ซึ่งการแต่งตั้งบุคลากรในการดูแลรักษาอาคาร สถานที่ ด้านมาตรการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ มีร้อยละของการปฏิบัติสูงสุด โดยการให้ครูและนักการภารโรงอยู่เวรยามรักษาความปลอดภัย อย่างเคร่งครัดในแต่ละวันและยามวิกาล ด้านมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาทางสังคม การล่วงละเมิดทางร่างกายและจิตใจ มีร้อยละของการปฏิบัติสูงสุด พบว่า การจัดบรรยากาศภายใน

ห้องเรียนและสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาให้มีความปลอดภัย ด้านมาตรการป้องกันและแก้ไข ด้านสุขภาพอนามัยของนักเรียน ด้านโรคติดต่อและโรคระบาด มีร้อยละของการปฏิบัติสูงสุด พบว่า การแยกนักเรียนที่ป่วยและนักเรียนที่สัมผัส โรคติดต่อ ด้านมาตรการป้องกันและแก้ไขด้านสัตว์ มีพิษ มีร้อยละของการปฏิบัติสูงสุด พบว่า การจัดสภาพแวดล้อมให้สะอาดร่มรื่น ตัดแต่งต้นไม้กำจัด แหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์มีพิษ 2) แนวทางการดำเนินงานรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา พบว่า ผู้บริหาร สถานศึกษาควรให้ความสำคัญตระหนักของความปลอดภัยมาตรการป้องกันและแก้ไข อุบัติเหตุ โดย การมีการประชุมวางแผนแนวทางป้องกัน แต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบอย่างต่อเนื่อง และสำรวจ สภาพอาคารสถานที่ให้มีความพร้อมในใช้งาน จัดทำคู่มือการใช้งาน บำรุงรักษา วัสดุอุปกรณ์ และ ประสานความร่วมมือกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในอุบัติเหตุและอุบัติภัยที่จะเกิดในระบบเครือข่าย และครู ผู้รับผิดชอบงานควรจัดการเรียน การสอนแบบบูรณาการสร้างองค์ความรู้ ความปลอดภัย และจัด กิจกรรมโครงการเพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุและอุบัติภัย

ชิษณุชา ขุนจง (2563) ศึกษาวิจัย เรื่อง การจัดการความเสี่ยงด้านความปลอดภัยใน สถานศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย มี 3 ด้าน คือ ด้านอุบัติเหตุ ด้านอุบัติภัย และด้านความปลอดภัยในการใช้งานอาคาร แนวทางการจัดการ ที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน มี 2 ด้านคือ ด้านการปรับปรุงและซ่อมบำรุง และด้านการดูแลรักษา ความปลอดภัย ส่วนการพัฒนา/ปรับปรุง มี 9 ขั้นตอน คือ 1) อบรมผู้บริหาร 2) ร่วมกันกำหนด นโยบาย 3) แต่งตั้งคณะทำงาน กำหนดขอบเขต และภาระหน้าที่ 4) สำรวจอาคารสถานที่ 5) วิเคราะห์ความเสี่ยง 6) จัดทำโครงการและแผนการดำเนินการ เพื่อขออนุมัติงบประมาณ 7) ประชาสัมพันธ์ รมรงค์ และอบรม 8) ชักซ้อมแผนฉุกเฉินเป็นประจำทุกปี 9) ทบทวนและ ปรับปรุงแผนต่าง ๆ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า งานจัดการความเสี่ยงด้านความปลอดภัยเกี่ยวข้องต่อ ชีวิตและทรัพย์สินของผู้ใช้งานอาคารทั้งหมด ควรส่งเสริมให้บุคลากรมีความรู้และปลูกจิตสำนึก ให้กับเยาวชน เพื่อให้ตระหนักถึงความสำคัญและความสูญเสียที่จะเกิดขึ้นหากจัดการหรือป้องกัน ความเสี่ยงไม่ได้ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ภาครัฐควรให้ความสำคัญและส่งเสริมให้เกิดการดำเนินการ ทั้งในแง่ของงบประมาณและผู้เชี่ยวชาญในการอบรมให้ความรู้ จัดทำแผนและชักซ้อมต่าง ๆ อย่าง เร่งด่วน

กนกอร อุณสถานนท์ (2563) การบริหารด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร 1) การบริหารด้านความปลอดภัย ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม

มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 2) การเปรียบเทียบการบริหารด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา พบว่า สถานศึกษาที่มีขนาดต่างกัน มีการบริหารด้านความปลอดภัยแตกต่างกัน ทั้งโดยภาพรวม และรายด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และรายด้านทุกด้าน ได้แก่ ด้านอาคารสถานที่ ด้านการจัดสิ่งแวดล้อมให้ปลอดภัย ด้านการให้บริการความปลอดภัย ด้านการจัดสวัสดิศึกษา และด้านสุขภาพอนามัย มีค่า p-value เท่ากับ 0.02, 0.04, 0.00, 0.00 และ 0.05 ตามลำดับ 3) แนวทางการบริหารด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร คือ ควรมีการตรวจสอบสภาพอาคารให้พร้อมใช้งาน อยู่เสมอ ควรจัดให้มีป้ายหรือสัญลักษณ์เตือน ในบริเวณที่จะเป็นอันตราย ควรจัดทำคู่มือ การบำรุงรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ อุปกรณ์ต่าง ๆ ควรสำรวจและจัดทำข้อมูลแหล่งมั่วสุมและ แหล่งอบายมุขรอบ ๆ สถานศึกษา และควรจัดประชุมวางแผนการดำเนินการด้านสุขภาพอนามัยของ บุคลากรและผู้เรียน

จรัสศักดิ์ สิมัด (2565) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ สภาพปัญหาและแนวทางพัฒนาการจัดการ ความปลอดภัยของนักเรียน โรงเรียนไผ่ใหญ่ศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 ผลการศึกษาวิจัยพบว่า 1) สภาพการจัดการความปลอดภัยของนักเรียน โรงเรียนไผ่ใหญ่ศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 โดยรวมและรายด้าน ด้านสิ่งแวดล้อมทาง กายภาพ ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านบริการความปลอดภัยและ ด้านสวัสดิศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับส่วนปัญหาการจัดการความปลอดภัยของนักเรียน โดยรวมและรายด้าน ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านบริการความปลอดภัยและด้านสวัสดิศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ 2) การเปรียบเทียบปัญหาการจัดการความปลอดภัย ของนักเรียน โรงเรียนไผ่ใหญ่ศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 โดยรวมและรายด้านจำแนกตามระดับชั้นแตกต่าง กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 3) แนวทางการพัฒนาการจัดการความปลอดภัยของนักเรียน โรงเรียนไผ่ใหญ่ศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 ได้แก่ 1) แนวทาง พัฒนาการจัดการความปลอดภัย ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ เรียงลำดับค่าความถี่จากสูงไปหาต่ำ 3 อันดับแรก ได้แก่ มอบความรู้ความเข้าใจให้กับนักเรียนเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตให้สามารถอยู่ ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข ปรับปรุงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเดิมในโรงเรียนให้มีความแข็งแรง คงทน เช่น สนามเด็กเล่นและจัดทำแผนพัฒนาสิ่งแวดล้อมทางกายภาพในโรงเรียน ตามลำดับ

2) แนวทางพัฒนาการจัดการความปลอดภัย ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม เรียงลำดับค่าความถี่จากสูงไปหาลำดับ 3 อันดับแรก ได้แก่ ช่วยกันดูแลรักษาอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ของโรงเรียน ปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมในโรงเรียน เช่น การเคารพกฎของโรงเรียนและการร่วมดำเนินการปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ของโรงเรียนให้น่าอยู่ ตามลำดับ 3) แนวทางพัฒนาการจัดการความปลอดภัย ด้านบริการความปลอดภัย เรียงลำดับค่าความถี่จากสูงไปหาลำดับ 3 อันดับแรก ได้แก่ ปรับปรุงรถตู้โรงเรียนเพื่ออำนวยความสะดวกในการรับส่งนักเรียนให้มีความปลอดภัยน่าเชื่อถือ สร้างมาตรฐานในโรงเรียนสู่ระดับสากลในการส่งเสริมคุณภาพ หรือลดอันตรายในโรงเรียนและปรับปรุงสนามกีฬาให้มีความปลอดภัยเหมาะสำหรับการออกกำลังกาย ตามลำดับ และ 4) แนวทางพัฒนาการจัดการความปลอดภัย ด้านสวัสดิศึกษา เรียงลำดับค่าความถี่จากสูงไปหาลำดับ 3 อันดับแรก ได้แก่ ศึกษาสภาพและความต้องการของครู ผู้ปกครอง และชุมชน เพื่อพัฒนา การมอบความรู้ความเข้าใจ วิธีการป้องกันตนเองตามสถานการณ์ต่างๆของเด็กแต่ละช่วงวัยและอบรมการส่งเสริมสุขภาพอนามัยในโรงเรียน รณรงค์เรื่องความปลอดภัยในโรงเรียนค่าเฉลี่ยเท่ากัน ตามลำดับ

รชตภรณ์ ขัยประภา (2566) แนวทางการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา โรงเรียนสันทรายหลวง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา มีการดำเนินงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีการดำเนินงานสูงสุด คือ ด้านมาตรการป้องกัน รongลงมา คือ มาตรการการปราบปราม มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก และด้านมาตรการการปลูกฝัง ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สภาพการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาด้านมาตรการป้องกัน ที่มีการดำเนินงานสูงสุด คือ กำหนดพื้นที่ปลอดภัย และการดำเนินงานต่ำสุด คือ การจัดระบบช่องทางการสื่อสารด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา สภาพการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาด้านมาตรการการปลูกฝัง ที่มีการดำเนินงานสูงสุด คือการสร้างจิตสำนึกความตระหนักการรับรู้และความเข้าใจ ด้านความปลอดภัยให้แก่ตนเอง ผู้อื่นและสังคม และมีการดำเนินงานต่ำสุด คือการจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะประสบการณ์และสมรรถนะด้านความปลอดภัยให้แก่นักเรียน สภาพการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาด้านมาตรการการปราบปรามที่มีการดำเนินงานสูงสุด คือ การจัดการแก้ไขปัญหากรณีเกิดเหตุความปลอดภัยในสถานศึกษา และ มีการดำเนินงานต่ำสุด คือ การจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะประสบการณ์และสมรรถนะด้านความปลอดภัยให้แก่นักเรียน

ธีรยุทธ เมืองแมน (2566) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาโดยรวมอยู่ใน ระดับน้อย ความต้องการพัฒนาระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) ผลการพัฒนาระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ส่วนนำ ส่วนที่ 2 เนื้อหา ได้แก่ องค์ประกอบหลักของระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา และแนวทางการบริหารแบบมีส่วนร่วมตามกรอบของระบบเพื่อการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา ส่วนที่ 3 เจาะใจความสำเร็จ 3) ผลการประเมินประสิทธิภาพของระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา พบว่า ระบบมีความเหมาะสมเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมาก

อนุสรณ์ คำเสาร์ (2567) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ การบริหารงานส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษาโรงเรียนในอำเภอกัลยาณิวัฒนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 6 ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารงานส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) แนวทางการพัฒนาการบริหารงานส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา ดังนี้ ด้านการป้องกันโดยการจัดหาช่องทางที่ง่ายและสะดวกในการติดต่อสื่อสาร ด้านความปลอดภัยของสถานศึกษาโดยมีการกำหนดรูปแบบการประชาสัมพันธ์ที่ครอบคลุมให้ครบทั้ง 4 ช่องทาง ประกอบด้วย On Ground On Line On Air On Site ด้านการปลูกฝังโดยการจัดกิจกรรมเสริมทักษะประสบการณ์ที่เน้นการลงมือปฏิบัติให้เชื่อมโยงกับการดำเนินชีวิตประจำวันรวมถึงการหลีกเลี่ยงจากภัยต่างๆให้แก่ นักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา และการนำกระบวนการวงจรคุณภาพ (PDCA) มาใช้เพื่อพัฒนานวัตกรรมด้านการส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศ ด้านการปราบปรามโดยการกำหนดแนวทางในการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกรณีที่ต้องมีการดำเนินการตามกฎหมาย

8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

วิกิริโอ (Vicario, 2012) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ การบริหารจัดการความปลอดภัยของโรงเรียนคาตาลัน (สเปน) ผลการวิจัยพบว่า การจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนเป็นสิ่งสำคัญต่อความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยของนักเรียน ครู และเจ้าหน้าที่อื่นๆ ทุกคน จากความเสี่ยงและอันตรายของสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ชุมชนโรงเรียนทั้งหมดมีบทบาทสำคัญในความปลอดภัย

ของโรงเรียน ซึ่งอาจารย์ใหญ่ที่มีหน้าที่คุ้มครอง กฎหมายโรงเรียนของสเปนกำหนดความรับผิดชอบนี้ แต่ไม่มีหน้าที่ในการจัดการความปลอดภัยโดยตรง ดังนั้น อาจารย์ใหญ่จึงพัฒนาวิธีการบริหารจัดการความปลอดภัย ในวิธีการที่เป็นรูปแบบการศึกษาเชิงพรรณนา-อุปนัย โดยใช้ข้อมูลจากการวิเคราะห์เชิงเอกสาร การสัมภาษณ์อาจารย์ใหญ่ (n=14) และ ครู (n=12) จากโรงเรียนรัฐบาล 14 แห่ง และการสนทนากลุ่มหนึ่งกับผู้เชี่ยวชาญ (n=7) เพื่อหาหรือเกี่ยวกับข้อค้นพบชั่วคราว ผลลัพธ์ที่ได้แสดงให้เห็นว่าอาจารย์ใหญ่ทุกคนตระหนักถึงความรับผิดชอบและหน้าที่ของตนในการประกันความปลอดภัยและอาชีวอนามัยให้กับทุกคนสมาชิกของโรงเรียน แต่ในความเห็นของผู้เชี่ยวชาญบางคน ความรับผิดชอบยังไม่ถือว่าสมบูรณ์ การศึกษาสรุปได้ว่าสำหรับการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนอย่างเพียงพอ ปัจจัยที่ความจำเป็น คือ การสนับสนุนด้านการบริหารที่เพียงพอ, การเพิ่มเวลาระยะเวลา ทรัพยากรและปรับปรุงระดับการฝึกอบรมพนักงาน

คูเกอร์ (Kruger, 2015) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับอิทธิพลที่มีนัยสำคัญของการบริหารจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนที่ส่งผลต่อความปลอดภัยของโรงเรียนนานาชาติที่ได้รับคัดเลือกในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้บริหารและครูระดับอนุบาล ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ในโรงเรียนนานาชาติที่ได้รับการคัดเลือกทั้งสี่แห่งในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย มีการตระหนักถึงการบริหารจัดการในเรื่องความปลอดภัยของโรงเรียนในระดับสูง ทั้งในด้านห้องเรียนที่ปลอดภัย สิ่งอำนวยความสะดวกที่ปลอดภัย และการเตรียมความพร้อมสำหรับภัยพิบัติและเหตุฉุกเฉิน อย่างไรก็ตามมีระดับการบริหารจัดการที่ต่ำในด้านความปลอดภัยของโรงเรียนที่เกี่ยวกับการกลั่นแกล้ง (Bullying) 2) ในส่วน "การฝึกซ้อมหนีภัยประจำปี" เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับภัยพิบัติและเหตุฉุกเฉินอยู่ในระดับต่ำ 3) ด้านการดำเนินการเพื่อบริหารจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนอยู่ในระดับสูง ตามความรู้ความเข้าใจของผู้บริหารและครูระดับอนุบาล ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ของโรงเรียนนานาชาติทั้งสี่แห่งในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย 4) ในด้านการบริหารจัดการความปลอดภัยในด้านความเป็นผู้นำและการควบคุม มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อความปลอดภัยของโรงเรียนนานาชาติที่ได้รับเลือกทั้งสี่แห่งในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย 5) ในด้านการบริหารจัดการความปลอดภัยในโรงเรียน มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อความปลอดภัยของโรงเรียนนานาชาติที่ได้รับเลือกทั้งสี่แห่งในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

หม่า (Ma, 2019) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความยืดหยุ่นของโรงเรียนวิถีใหม่ของการจัดการความปลอดภัย ได้เสนอแนวทางด้านความยืดหยุ่นในการจัดการความปลอดภัยของโรงเรียน ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบสำคัญคือ 1) การจัดองค์กร หมายถึง การจัดผู้นำองค์กรที่มีภาวะการนำ

และการกำกับดูแล การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 2) การวิเคราะห์และการจัดลำดับความสำคัญ หมายถึง การวิเคราะห์ถึงความสามารถและความยืดหยุ่นขององค์กร การวิเคราะห์และประเมินความเสี่ยง แล้วนำมาจัดลำดับความสำคัญ 3) การวางแผนและการเตรียมการ หมายถึง วางกลยุทธ์ความยืดหยุ่น ตัดสินใจเลือกกลยุทธ์ที่ดีที่สุดซึ่งสามารถดำเนินการตามแผนได้ 4) ความร่วมมือและการจัดการ หมายถึง การประสานงานกับทุกฝ่ายเพื่อวางแผนและดำเนินการได้ตามเป้าประสงค์ 5) การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง หมายถึง การนำผลการดำเนินงานมาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงอย่างต่อเนื่องรวมถึงผู้นำในโรงเรียนสนับสนุนให้เกิดการปรับปรุงพัฒนาตลอดเวลา ทั้งนี้ผู้วิจัยยังพบว่า มีโรงเรียนจำนวนมากเริ่มต้นตัวในการสร้างความปลอดภัยภายในโรงเรียน และดำเนินการตามคู่มือความปลอดภัยที่รัฐกำหนดให้มา แต่ยังมีปัญหาเกี่ยวกับระบบความปลอดภัยที่ไม่สมบูรณ์ของโรงเรียน เช่น การขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัย การซักซ้อมเมื่อมีภัย เป็นต้น

มูบิตะ (Mubita, 2023) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ การบริหารจัดการความปลอดภัยและสุขอนามัยในโรงเรียน: ประโยชน์ ความท้าทาย และแนวโน้มในอนาคต ผลการวิจัยพบว่า ประโยชน์ของการบริหารจัดการความปลอดภัยและสุขอนามัย ได้แก่ การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การลดอัตราการขาดเรียน และผู้เรียนมีสุขภาพจิตและสุขภาพร่างกายที่ดีขึ้น อย่างไรก็ตาม การบริหารจัดการความปลอดภัยและสุขอนามัยในโรงเรียน มีความท้าทายหลายประการ ได้แก่ การปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ การประเมินความเสี่ยง การเตรียมความพร้อมในกรณีฉุกเฉิน และการฝึกอบรมและการให้ความรู้อย่างต่อเนื่อง จากวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง แนวโน้มในการบริหารจัดการความปลอดภัยและสุขอนามัยในโรงเรียนนั้นมีแนวโน้มที่ดี เนื่องจากโรงเรียนให้ความสำคัญกับการริเริ่มโครงการที่เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขอนามัยและคุณภาพชีวิต และลงทุนในทรัพยากรรวมถึงการสนับสนุนที่จำเป็น เพื่อเอาชนะอุปสรรคและตระหนักถึงประโยชน์ของการบริหารจัดการความปลอดภัยและสุขอนามัยในโรงเรียน งานวิจัยฉบับนี้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการให้สมาชิกของโรงเรียนทุกภาคส่วนให้ความร่วมมือและมีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งรวมถึงผู้เรียน บุคลากร ผู้ปกครอง และชุมชนที่เกี่ยวข้อง

จากสถานการณ์โลกที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของเด็กอันจะส่งผลเกี่ยวเนื่องกับสภาพความปลอดภัยในชีวิตของเด็กทั้งในด้านการศึกษาและสวัสดิภาพ ประกอบกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) มีการกำหนดยุทธศาสตร์เกี่ยวกับการจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงในชีวิตของคนทุกช่วงวัยจากภัยคุกคาม

ในรูปแบบต่างๆ อาทิ อาชญากรรม ความรุนแรง อุบัติเหตุ อุบัติภัย ยาเสพติด ภัยพิบัติจากธรรมชาติ ภัยอุบัติใหม่ ภัยไซเบอร์ เป็นต้น โดยตระหนักถึงความเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาที่เกิดจากความก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยีดิจิทัลของโลกยุคศตวรรษที่ 21 รวมถึงการปฏิวัติดิจิทัล (Digital Revolution) ที่ส่งผลให้เกิดความท้าทายต่อการจัดการศึกษาให้มีความครอบคลุมประเด็นที่สำคัญ อีกทั้งปีการศึกษา 2567 นโยบายกระทรวงศึกษาธิการกำหนดจุดเน้นในด้านความปลอดภัยของสถานศึกษาให้เป็นนโยบายหลักโดยกำหนดแนวทางการดำเนินงานด้านความปลอดภัย การจัดทำคู่มือการดำเนินงานความปลอดภัยในสถานศึกษาให้มีแนวทางการปฏิบัติงานอย่างเป็นรูปธรรม แต่ก็ยังพบว่าสถานศึกษาที่อยู่บนความเสี่ยงต่อภัยที่อาจคุกคามเด็กได้ อาทิเช่น การจัดการชั้นเรียน การลงโทษนักเรียน เป็นต้น ส่งผลให้สถานศึกษาควรมีระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยที่เป็นระบบต่อการดำเนินงาน ทั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย โดยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี อันประกอบด้วย ทฤษฎีการบริหารจัดการ (Fayol, 1916) ทฤษฎีกระบวนการบริหาร (Gulick and Urwick, 1937) ทฤษฎีวงจรคุณภาพของเดมมิง (Deming, 1986) แนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการด้านการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา แนวคิดจากนักวิจัยประกอบด้วย จารูวรรณ เหยิบโธสงส์ (2563) และหม่า (Ma, 2019) ซึ่งแนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ และศึกษาร่วมกับแนวคิดเกี่ยวกับความปลอดภัยในสถานศึกษา ทฤษฎีการบริหาร รูปแบบ การพัฒนารูปแบบ การวิจัยเชิงพัฒนา บริบทของสถานศึกษาในสมาคมผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน จังหวัดชลบุรี และการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในสถานศึกษา ทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนารูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา อันประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ การวางแผน การดำเนินการ การติดตาม การประเมินผล และการสะท้อนกลับ ทั้งนี้ เพื่อให้กระบวนการวิจัยเป็นกระบวนการที่สามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในสถานศึกษาได้จริง และเป็นงานวิจัยที่มีคุณภาพต่อการศึกษาในอนาคต ผู้วิจัยจึงกำหนดวิธีดำเนินวิจัยในบทต่อไป

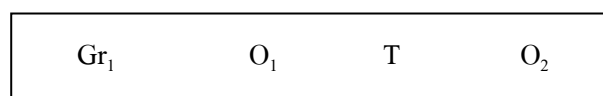
บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี” มีวัตถุประสงค์เฉพาะ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี 2) เพื่อออกแบบและสร้างรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี 3) เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี 4) เพื่อเปรียบเทียบผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ระหว่างก่อนและหลังการทดลองใช้ 5) เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย การออกแบบการวิจัย ลักษณะของสถานที่ที่ใช้ในการวิจัย ลักษณะประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การพัฒนาเครื่องมือการวิจัย การหาคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย การพิทักษ์สิทธิ์ผู้เข้าร่วมการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย การวิเคราะห์และการแปลผลข้อมูลวิจัย การวิเคราะห์ทางสถิติและการแสดงขั้นตอนการวิจัย ดังรายละเอียด ต่อไปนี้

การออกแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) ซึ่งมีลักษณะเป็นการวิจัยเชิงพัฒนา (Research and Development) โดยมีแบบแผนการวิจัย ตามแผนภาพ 3.1 ดังนี้

แผนภาพที่ 3.1 แบบแผนการวิจัย

แทนค่า	Gr ₁	หมายถึง กลุ่มทดลองกลุ่มเดียว ได้แก่ครูอนุบาลพระแม่จำนวน 10 คน
	O ₁	หมายถึง การทดสอบก่อนปฏิบัติการทดลอง
	T	หมายถึง การใช้นวัตกรรมการศึกษา (มีการให้เงื่อนไขการทดลองตามแผนปฏิบัติการ PIMER Model)
	O ₂	หมายถึง การทดสอบหลังปฏิบัติการทดลอง

ลักษณะของสถานที่ที่ใช้ในการวิจัย

สถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี จำนวน 16 แห่ง เพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี และโรงเรียนอนุบาลพระแม่ เพื่อเป็นโรงเรียนใช้ในการทดลอง ซึ่งตั้งอยู่ที่ 145/52 หมู่ 5 ตำบลสุรศักดิ์ อำเภอสัตร์ราชา จังหวัดชลบุรี

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

Christian University of Thailand

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ สถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี จำนวน 16 แห่ง โดยมีผู้ให้ข้อมูลจากสถานศึกษาละ 5 คน ประกอบด้วย ได้แก่ 1) หัวหน้าสถานศึกษา/ผู้อำนวยการ 2) หัวหน้าแผนก หรือ รองหัวหน้าแผนก หรือผู้รับผิดชอบ 3) ครูปฐมวัย จำนวน 3 คน รวมทั้งสิ้น 80 คน เพื่อตอบแบบสอบถามตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 คือศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง ใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือ โรงเรียนอนุบาลพระแม่ ผู้ที่เข้าร่วมการทดลอง ได้แก่ 1) หัวหน้าสถานศึกษา 2) ผู้อำนวยการ 3) ผู้จัดการโรงเรียน 4) ผู้รับใบอนุญาต 5) ครูปฐมวัยจำนวน 6 คน รวมทั้งสิ้น 10 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. ตัวแปรพื้นฐาน ได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

2. ตัวแปรต้น ได้แก่ การบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ประกอบด้วย หลักการวัตถุประสงค์และวิธีดำเนินการ

3. ตัวแปรกลาง ได้แก่ การทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี “PIMER Model” 5 ขั้นตอนดังนี้ 1) การวางแผน (P: Planning) 2) การดำเนินการ (I: Implementing) 3) การติดตาม (M: Monitoring) 4) การประเมินผล (E: Evaluating) และ 5) การให้ผลสะท้อนกลับ (R : Reflection)

4. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลของการปฏิบัติการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกเป็นผลของการเปรียบเทียบการปฏิบัติการทดลองระหว่างก่อนและหลังการทดลอง ส่วนผลของการใช้รูปแบบเป็นการประเมินผลในด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดทำเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน 7 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามสภาพปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นแบบสอบถาม 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert, 1932) ดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 5 คะแนน
- ระดับ 4 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับ มาก มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 4 คะแนน
- ระดับ 3 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 3 คะแนน
- ระดับ 2 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับ น้อย มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 2 คะแนน
- ระดับ 1 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับ น้อยที่สุด มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 1 คะแนน

ชุดที่ 2 แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (IOC: Index of Item Objective Congruence) ของโรวินेलลีและแฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambleton, 1977) ของแบบสอบถามสภาพปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี

ชุดที่ 3 รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี “PIMER Model” 5 ขั้นตอนดังนี้ 1) การวางแผน (P : Planning) 2) การดำเนินการ (I: Implementing) 3) การติดตาม (M: Monitoring) 4) การประเมินผล (E: Evaluating) 5) การให้ผลสะท้อนกลับ (R : Reflection)

ชุดที่ 4 แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี โดยหาค่าความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือการหาความตรงเชิงเนื้อหาระหว่างข้อคำถามจากวัตถุประสงค์ (IOC: Index of item Objective Congruence) โดยกำหนดน้ำหนักของค่าคะแนน ดังนี้

+1	หมายถึง	มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
-1	หมายถึง	ไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ชุดที่ 5 แผนปฏิบัติการทดลองรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ประกอบด้วยกิจกรรมตามรูปแบบ PIMER ผู้วิจัยใช้เครื่องมือการหาความตรงเชิงเนื้อหาระหว่างข้อคำถามจากวัตถุประสงค์ (IOC: Index of item Objective Congruence)

ชุดที่ 6 แบบประเมินก่อนและหลังการใช้รูปแบบ ประกอบด้วย 10 ข้อ โดยประเมิน 5 ระดับ ตามแนวคิดของตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert, 1932) (Likert's rating scales) ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีความรู้และความเข้าใจอยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 5 คะแนน

ระดับ 4 หมายถึง มีความรู้และความเข้าใจอยู่ในระดับ มาก มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 4 คะแนน

ระดับ 3 หมายถึง มีความรู้และความเข้าใจอยู่ในระดับ ปานกลาง มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 3 คะแนน

ระดับ 2 หมายถึง มีความรู้และความเข้าใจอยู่ในระดับ น้อย มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 2 คะแนน

ระดับ 1 หมายถึง มีความรู้และความเข้าใจอยู่ในระดับ น้อยที่สุด มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 1 คะแนน

ชุดที่ 7 แบบประเมินผลการใช้รูปแบบด้านประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณค่าของรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นแบบสอบถาม 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert, 1932) (Likert's rating scales) โดยกำหนดน้ำหนักของคะแนนตามระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีประสิทธิภาพ/ มีประสิทธิผล/ มีคุณค่า อยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 5 คะแนน

ระดับ 4 หมายถึง มีประสิทธิภาพ/ มีประสิทธิผล/ มีคุณค่า อยู่ในระดับ มาก มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 4 คะแนน

ระดับ 3 หมายถึง มีประสิทธิภาพ/ มีประสิทธิผล/ มีคุณค่า อยู่ในระดับ ปานกลาง มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 3 คะแนน

ระดับ 2 หมายถึง มีประสิทธิภาพ/ มีประสิทธิผล/ มีคุณค่า อยู่ในระดับ น้อย มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 2 คะแนน

ระดับ 1 หมายถึง มีประสิทธิภาพ/ มีประสิทธิผล/ มีคุณค่า อยู่ในระดับ น้อยที่สุด มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 1 คะแนน

การพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้พัฒนาเครื่องมือการวิจัย ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. การวิเคราะห์สังเคราะห์แนวคิด จากทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา เพื่อสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี

2. รวบรวมข้อมูลและสร้างเครื่องมือการวิจัย ดังนี้

2.1 ประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ผู้วิจัยใช้เครื่องมือการหาค่าความสอดคล้องของข้อคำถามรายข้อกับวัตถุประสงค์ (IOC: Index of item Objective Congruence) ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา หรือ มีประสบการณ์ในการบริหารการศึกษาในโรงเรียนอย่างน้อย 10 ปี หรือจบการศึกษาระดับปริญญา เอกสาขาทางการศึกษา หรือ หรือเป็นผู้รับผิดชอบงานความปลอดภัยในสถานศึกษาหรืองานอาคารสถานที่ หรือเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการดำเนินงานความปลอดภัยในสถานศึกษา มีความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับการดำเนินงานความปลอดภัยในสถานศึกษาเป็นอย่างดี สามารถตรวจสอบเนื้อหาของข้อคำถามโดยเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ได้

2.2 พัฒนารูปแบบโดยการออกแบบและสร้าง และกำหนดวิธีการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาตามกรอบแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารความปลอดภัยในสถานศึกษา

2.3 ประเมินรูปแบบเพื่อหาความตรงเชิงเนื้อหา(Content Validity)ก่อนนำไปใช้ในการปฏิบัติการทดลอง

2.4 สร้างแผนการปฏิบัติการทดลอง

2.5 สร้างแบบประเมินผลก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง และแบบประเมินผลการใช้รูปแบบ

2.6 ปรับปรุงแบบสอบถามให้สมบูรณ์ก่อนนำไปเก็บข้อมูลในสถานที่ที่ใช้ในการวิจัย ในกรณีที่ข้อคำถามใดมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00 สามารถใช้ได้ แต่หากมีข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ จะพิจารณาปรับปรุงข้อคำถามนั้นตามข้อเสนอแนะ และข้อที่มีค่า IOC น้อยกว่า 0.60 จะไม่นำข้อนั้นมาใช้

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและพัฒนาเครื่องมือตามลำดับดังนี้

1. นำเครื่องมือแต่ละชุดไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบประสิทธิภาพ โดยหาค่าความตรงเชิงเนื้อหาระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC: Index of item objective congruence) ก่อนนำไปใช้

2. นำเครื่องมือแต่ละชุดที่มีข้อเสนอแนะมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้มีความสมบูรณ์ก่อนนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การพิทักษ์สิทธิผู้เข้าร่วมการวิจัย

ก่อนดำเนินการทดลองและให้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ติดต่อประสานงานกับ คณะสหวิทยาการเพื่อขอเอกสารรับรองโครงการวิจัยจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย ในมนุษย์ มหาวิทยาลัยคริสเตียน เพื่อพิทักษ์สิทธิผู้เข้าร่วมการวิจัยโดยมีการชี้แจงให้ผู้ตอบ แบบสอบถาม และปฏิบัติการทดลองด้วยความสมัครใจ มิได้มีการบังคับแต่อย่างใด หากผู้ใดไม่ ประสงค์ตอบแบบสอบถามหรือปฏิบัติการทดลองก็สามารถสละสิทธิ์ได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยคริสเตียน เพื่อขอความ อนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลและทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา ระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรีที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น
2. ผู้วิจัยประสานงานกับสถานศึกษาเก็บข้อมูลและทดลองใช้สภาพปัญหาการบริหาร จัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี
3. ผู้วิจัยจัดส่งแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยใน สถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรีให้กับโรงเรียนจำนวน 16 โรงเรียน และเก็บแบบสอบถามทาง google form
4. ผู้วิจัยประชุมชี้แจงผู้บริหารและครูที่เป็นกลุ่มทดลองโรงเรียนอนุบาลพรพระแม่
5. ผู้วิจัยทดลองใช้รูปแบบตามแผนปฏิบัติการโดยใช้ระยะเวลา 1 ภาคเรียน
6. ผู้วิจัยเก็บข้อมูลประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับผลของการใช้รูปแบบ ซึ่งประกอบด้วย ด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า ของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนอนุบาล พรพระแม่

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และแปลผลข้อมูลวิจัยตามวัตถุประสงค์ ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์	เครื่องมือที่ใช้	การวิเคราะห์ข้อมูล
1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี	1. แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี	1. หาค่าเฉลี่ย 2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย
2. เพื่อออกแบบและสร้างรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี	1. รูปแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวคิดและทฤษฎีการบริหารจัดการ (Fayol, 1916) ทฤษฎีกระบวนการบริหาร (Gulick and Urwick, 1937) ทฤษฎีวงจรคุณภาพของเดมมิ่ง (Deming, 1986) บูรณาการร่วมกับแนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการ และนักวิจัยประกอบด้วย หมา (Ma, 2019), และจารูวรรณเหียบไชสงค์ (2563)	การวิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ประกอบด้านวิธีการจากหลักการและทฤษฎี
3. เพื่อประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี	แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (IOC)	ค่าความความตรงเชิงเนื้อหา (IOC)

วัตถุประสงค์	เครื่องมือที่ใช้	การวิเคราะห์ข้อมูล
4. เพื่อเปรียบเทียบผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ระหว่างก่อน และหลังการทดลอง	1. แผนปฏิบัติการทดลองใช้รูปแบบ PIMER 2. แบบประเมินความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา	1. หาค่าเฉลี่ย 2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3. ทดสอบค่าที (t-dependent)
5. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ในด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า	1. แผนปฏิบัติการทดลองใช้รูปแบบ PIMER 2. แบบประเมินประสิทธิภาพประสิทธิผล และคุณค่าของรูปแบบ	1. หาค่าเฉลี่ย 2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3. เกณฑ์การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย

Christian University of Thailand

การวิเคราะห์ทางสถิติ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ร้อยละ (Percentage) เพื่อแสดงค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม และผู้ให้ข้อมูลการทดลองครั้งนี้

2. ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) เพื่อหาระดับปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี

3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายความเบี่ยงเบนหรือการกระจายของข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม

4. ค่าความตรงเชิงเนื้อหาระหว่างวัตถุประสงค์กับเนื้อหา รายข้อ (IOC: Index of item objective congruence) เพื่อหาประสิทธิภาพของรูปแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามจากผู้ทรงคุณวุฒิ

เกณฑ์การพิจารณาค่าเฉลี่ย (Mean) เกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารจัดการ
ความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรีและ
การพิจารณาประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณค่า โดยใช้ค่าเฉลี่ยมาเทียบเคียงกับเกณฑ์ตามแนวคิด
ของเบสท์ (Best,1977) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง มีสภาพปัญหา/ ประสิทธิภาพ/ ประสิทธิผล/ คุณค่า อยู่ใน
ระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง มีสภาพปัญหา/ ประสิทธิภาพ/ ประสิทธิผล/ คุณค่า อยู่ใน
ระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง มีสภาพปัญหา/ ประสิทธิภาพ/ ประสิทธิผล/ คุณค่า อยู่ใน
ระดับปานกลาง

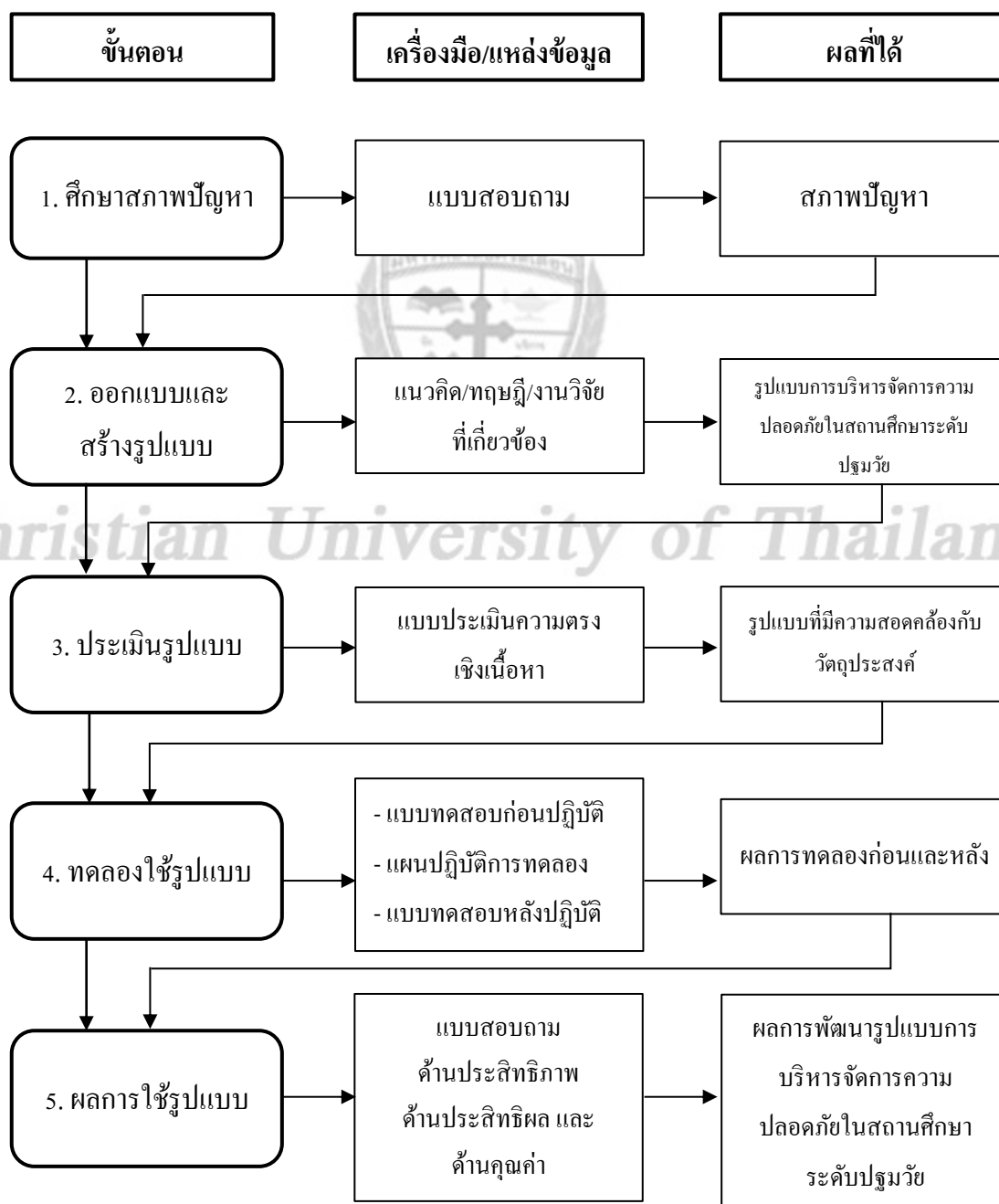
ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง มีสภาพปัญหา/ ประสิทธิภาพ/ ประสิทธิผล/ คุณค่า อยู่ใน
ระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง มีสภาพปัญหา/ ประสิทธิภาพ/ ประสิทธิผล/ คุณค่า อยู่ใน
ระดับน้อยที่สุด

Christian University of Thailand

การแสดงขั้นตอนการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ซึ่งแสดงดัง
ในแผนภาพที่ 3.2

แผนภาพที่ 3.2 ขั้นตอนการทำวิจัย

จากแผนภาพที่ 3.2 มีรายละเอียดตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาสภาพปัญหาของการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ด้วยแบบสอบถามและการวิเคราะห์เอกสารรายงานประเมินตนเองประกอบ เพื่อให้ทราบสภาพปัญหา
2. ออกแบบและสร้างรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี
3. ประเมินรูปแบบด้วยการวิเคราะห์หาความตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมและความถูกต้อง
4. นำรูปแบบไปทดลองใช้ตามแผนปฏิบัติการทดลอง โดยให้สอดคล้องกับกิจกรรมและเวลาที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการ และมีการประเมินผลก่อนและหลังการทดลอง
5. ศึกษาผลของการใช้รูปแบบโดยใช้แบบสอบถามหลังการทดลอง เพื่อศึกษาประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณค่า

Christian University of Thailand

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี 2) เพื่อออกแบบและสร้างรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี 3) เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี 4) เพื่อเปรียบเทียบผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ระหว่างก่อนและหลังการทดลองใช้ 5) เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า

การวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บข้อมูลการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี จำนวน 16 โรงเรียน โดยมีผู้ให้ข้อมูลจากสถานศึกษาละ 5 คน ประกอบด้วย ได้แก่ 1) หัวหน้าสถานศึกษา/ผู้อำนวยการ 2) หัวหน้าแผนก หรือ รองหัวหน้าแผนก หรือผู้รับผิดชอบ 3) ครูปฐมวัย จำนวน 3 คน รวมทั้งสิ้น 80 คน เพื่อตอบแบบสอบถามตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 คือเพื่อศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ ผู้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง ใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือ โรงเรียนอนุบาลพรพระแม่ ผู้ที่เข้าร่วมการทดลอง ได้แก่ 1) หัวหน้าสถานศึกษา 2) ผู้อำนวยการ 3) ผู้จัดการ โรงเรียน 4) ครูปฐมวัยจำนวน 6 คน รวมทั้งสิ้น 9 คน ผลการวิจัยแบ่งเป็น 6 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ให้ข้อมูลและกลุ่มทดลองที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี

ตอนที่ 3 ผลการออกแบบและสร้างรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี

ตอนที่ 4 ผลการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับ
ปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี

ตอนที่ 5 ผลการเปรียบเทียบการทดลองใช้รูปแบบระหว่างก่อนและหลังการทดลอง
การบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน
จังหวัดชลบุรี

ตอนที่ 6 ผลการใช้รูปแบบด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่าของ
การบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน
จังหวัดชลบุรี

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ให้ข้อมูลและกลุ่มทดลองที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

สถานภาพของผู้ให้ข้อมูลและกลุ่มทดลองที่ใช้ในการเก็บข้อมูล เรื่อง การบริหารจัดการ
ความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี
จำนวน 80 คน แบ่งเป็น เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด และอายุงานจนถึงปัจจุบัน สรุปข้อมูล
ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 สถานภาพของผู้ให้ข้อมูล

สถานภาพของผู้ให้ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	4	5.00
หญิง	76	95.00
รวม	80	100.00
อายุ (แบ่งเป็น 4 ช่วง)		
อายุ 20 - 35 ปี	37	46.25
อายุ 36 - 45 ปี	25	31.25
อายุ 46 - 60 ปี	15	18.75
อายุ 60 ปีขึ้นไป	3	3.75
รวม	80	100.00

ตารางที่ 4.1 สถานภาพของผู้ให้ข้อมูล (ต่อ)

สถานภาพของผู้ให้ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษาสูงสุด		
ปริญญาตรี	70	87.50
ปริญญาโท	10	12.50
รวม	80	100.00
อายุงานจนถึงปัจจุบัน		
1 - 5 ปี	24	30.00
6 - 10 ปี	26	32.50
11 - 15 ปี	15	18.75
16 - 20 ปี	4	5.00
21 - 25 ปี	2	2.50
25 ปีขึ้นไป	9	11.25
รวม	80	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า สถานภาพของผู้ให้ข้อมูล จำนวน 80 คน มีผลสรุปดังนี้ กลุ่มผู้ให้

ข้อมูล จำนวน 80 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 95 และเป็นเพศชายจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5 สำหรับอายุส่วนใหญ่มีช่วงอายุ 20 – 35 ปี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 46.25 อายุ 36 - 45 ปี มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 31.25 อายุ 46 – 60 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 และอายุมากกว่า 60 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.75 ระดับการศึกษาสูงสุดส่วนใหญ่การศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 และรองลงมาคือ ระดับปริญญาโท จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 อายุงานจนถึงปัจจุบันของผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่อายุงาน 6 – 10 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 รองลงมาอายุงาน 1 - 5 ปี มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 30 อายุงาน 11-15 ปี มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 อายุงาน 16-20 ปี มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5 อายุงาน 25 ปีขึ้นไป จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 11.25 และอายุงาน 21 – 25 ปี มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50

ตารางที่ 4.2 สถานภาพของกลุ่มทดลองที่ใช้ในการเก็บข้อมูลรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี โรงเรียนอนุบาลพระแม่

สถานภาพของกลุ่มทดลอง	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	1	10.00
หญิง	9	90.00
รวม	10	100.00
อายุ (แบ่งเป็น 4 ช่วง)		
อายุ 20-35 ปี	6	60.00
อายุ 36-45 ปี	2	20.00
อายุ 46-60 ปี	2	20.00
รวม	10	100.00
ระดับการศึกษาสูงสุด		
ปริญญาตรี	8	80.00
ปริญญาโท	2	20.00
รวม	10	100.00
อายุงานจนถึงปัจจุบัน		
1-5 ปี	4	40.00
6-10 ปี	2	20.00
11 – 15 ปี	4	40.00
รวม	10	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า สถานภาพของกลุ่มทดลอง จำนวน 10 คน มีผลสรุปดังนี้ กลุ่มทดลอง จำนวน 10 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 90.00 และรองลงมาเป็นเพศชายจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 อายุของกลุ่มทดลองส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 20 – 35 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมาอยู่ระหว่าง 36 – 45 ปี และอายุระหว่าง 46 – 60 ปี มีจำนวนเท่ากันคือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ระดับการศึกษาสูงสุดส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 รองลงมาคือระดับปริญญาโท จำนวน 2 คน

คิดเป็นร้อยละ 20.00 อายุงานส่วนใหญ่มีอายุงาน 1 – 5 ปี และอายุงาน 11 – 15 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมาคืออายุงาน 6 - 10 ปี มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี เป็นแบบสอบถามสภาพปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัย

ผลการศึกษาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (arithmetic mean : $\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation : SD) แล้วนำค่าเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์ตามแนวคิดของเบสท์ (Best, 1977) ในภาพรวม และรายด้าน ดังตารางที่ 4.3-4.8

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหา ของการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี โดยภาพรวม

(n = 80)

ลำดับที่	สภาพปัญหา	$\bar{X}$	SD	ระดับปัญหา
1	ด้านการวางแผน (P: Planning)	2.23	0.93	น้อย
2	ด้านการดำเนินการ (I: Implementing)	2.69	1.26	ปานกลาง
3	ด้านการติดตาม (M: Monitoring)	2.25	1.05	น้อย
4	ด้านการประเมินผล (E: Evaluating)	2.28	1.02	น้อย
5	ด้านการให้ผลสะท้อนกลับ (R : Reflection)	2.32	1.02	น้อย
รวมทุกด้าน		2.35	1.05	น้อย

จากตารางที่ 4.3 สภาพปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}$ = 2.35, SD = 1.05) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าสภาพปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการดำเนินการ ($\bar{X}$ = 2.69, SD = 1.26) ส่วนค่าเฉลี่ยรายด้านที่อยู่ในระดับน้อยมีจำนวน 4 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการให้ผลสะท้อนกลับ ($\bar{X}$ = 2.32, SD = 1.02) ด้านการประเมินผล ($\bar{X}$ = 2.28, SD = 1.02) ด้านการติดตาม ($\bar{X}$ = 2.25, SD = 1.05) และด้านการวางแผน ($\bar{X}$ = 2.23, SD = 0.93) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาของด้านการวางแผนการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี (n = 80)

ลำดับที่	สภาพปัญหา	$\bar{X}$	SD	ระดับปัญหา
1	การประเมินความเสี่ยง และวิเคราะห์ด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา	2.09	0.95	น้อย
2	การกำหนดนโยบายด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา	2.68	0.80	ปานกลาง
3	ประชุมชี้แจงวางแผนการดำเนินงานด้านความปลอดภัยสถานศึกษาร่วมกับครู บุคลากร นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน	2.24	0.71	น้อย
4	จัดทำแผนกำหนดพื้นที่ควบคุมความปลอดภัย รวมถึงป้ายสัญลักษณ์ และอุปกรณ์ควบคุมความปลอดภัยส่วนบุคคล	2.04	1.06	น้อย
5	การเสนอแผนความปลอดภัยของสถานศึกษาต่อคณะกรรมการสถานศึกษา	2.11	1.12	น้อย
รวมทั้งสิ้น		2.23	0.93	น้อย

จากตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหา ของด้านการวางแผนการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.23$, SD = 0.93) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า สภาพปัญหาของการวางแผนที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางมีจำนวน 1 ข้อ คือ การกำหนดนโยบายด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา ($\bar{X} = 2.68$, SD = 0.80) และค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย จำนวน 4 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ประชุมชี้แจงวางแผนการดำเนินงานด้านความปลอดภัยสถานศึกษาร่วมกับครู บุคลากร นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน ($\bar{X} = 2.24$, SD = 0.71) การเสนอแผนความปลอดภัยของสถานศึกษาต่อคณะกรรมการสถานศึกษา ($\bar{X} = 2.11$, SD = 1.12) การประเมินความเสี่ยง และวิเคราะห์ด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา ($\bar{X} = 2.09$, SD = 0.95) และจัดทำแผนกำหนดพื้นที่ควบคุมความปลอดภัย รวมถึงป้ายสัญลักษณ์ และอุปกรณ์ควบคุมความปลอดภัยส่วนบุคคล ($\bar{X} = 2.04$, SD = 1.06)

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาของด้านการดำเนินการ การบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี (n = 80)

ลำดับที่	สภาพปัญหา	$\bar{X}$	SD	ระดับปัญหา
6	การจัดโครงสร้างบริหารจัดการความปลอดภัยสถานศึกษา	2.70	1.35	ปานกลาง
7	แต่งตั้งคณะกรรมการความปลอดภัยสถานศึกษา และกำหนดบทบาทหน้าที่ ภาระงานของคณะกรรมการ	2.23	1.34	น้อย
8	การอบรมครู บุคลากร และนักเรียนเกี่ยวกับความรู้ด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา	2.96	1.19	ปานกลาง
9	การประสานความร่วมมือของคณะกรรมการกับครู ผู้ปกครอง นักเรียน และชุมชน	2.73	1.20	ปานกลาง
10	การจัดกิจกรรมด้านความปลอดภัยตามมาตรการ 3 ป คือ ปลุกฝัง ป้องกัน และป้องปราม โดยอยู่ภายใต้ขอบข่ายการดำเนินงานด้านความปลอดภัย	2.84	1.20	ปานกลาง
รวมทั้งสิ้น		2.69	1.26	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหา ของด้านการดำเนินการ การบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.69$, $SD = 1.26$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า สภาพปัญหาของการดำเนินการที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางมีจำนวน 4 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ การอบรมครู บุคลากร และนักเรียนเกี่ยวกับความรู้ด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา ($\bar{X} = 2.96$, $SD = 1.19$) การจัดกิจกรรมด้านความปลอดภัยตามมาตรการ 3 ป คือ ปลุกฝัง ป้องกัน และป้องปราม โดยอยู่ภายใต้ขอบข่ายการดำเนินงานด้านความปลอดภัย ($\bar{X} = 2.84$, $SD = 1.20$) การประสานความร่วมมือของคณะกรรมการกับครู ผู้ปกครอง นักเรียน และชุมชน ($\bar{X} = 2.73$, $SD = 1.20$) และการจัดโครงสร้างบริหารจัดการความปลอดภัยสถานศึกษา ($\bar{X} = 2.70$, $SD = 1.35$) ส่วนสภาพปัญหาการดำเนินการที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ แต่งตั้งคณะกรรมการความปลอดภัยสถานศึกษา และกำหนดบทบาทหน้าที่ ภาระงานของคณะกรรมการ ($\bar{X} = 2.23$, $SD = 1.34$)

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาของด้านการติดตามการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี (n = 80)

ลำดับที่	สภาพปัญหา	$\bar{X}$	SD	ระดับปัญหา
11	แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศความปลอดภัย	2.20	1.08	น้อย
12	การกำหนดกฎเกณฑ์การติดตามงานตามแผน	2.13	1.07	น้อย
13	การจัดทำรายงานและจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ	2.76	1.14	ปานกลาง
14	การรายงานผลการปฏิบัติกิจกรรมต่อคณะกรรมการความปลอดภัย	2.08	1.00	น้อย
15	การรายงานผลต่อคณะกรรมการสถานศึกษา	2.06	0.95	น้อย
รวมทั้งสิ้น		2.25	1.05	น้อย

จากตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาของด้านการติดตามการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.25$, SD = 1.05) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า สภาพปัญหาของการดำเนินการที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางมีจำนวน 1 ข้อ คือ การจัดทำรายงานและจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 2.76$, SD = 1.14) ส่วนค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยมีจำนวน 4 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศความปลอดภัย ($\bar{X} = 2.20$, SD = 1.08) การกำหนดกฎเกณฑ์การติดตามงานตามแผน ($\bar{X} = 2.13$, SD = 1.07) การรายงานผลการปฏิบัติกิจกรรมต่อคณะกรรมการความปลอดภัย ($\bar{X} = 2.08$, SD = 1.00) และการรายงานผลต่อคณะกรรมการสถานศึกษา ($\bar{X} = 2.06$, SD = 0.95)

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาของด้านการประเมินผลการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี (n = 80)

ลำดับที่	สภาพปัญหา	$\bar{X}$	SD	ระดับปัญหา
16	การประชุมการประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนงาน	2.13	1.12	น้อย
17	การวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการดำเนินงาน	2.11	0.95	น้อย
18	การประเมินผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้	2.83	0.98	ปานกลาง
19	การสรุปผลการประเมินต่อคณะกรรมการความปลอดภัย	2.21	1.03	น้อย
20	การจัดทำรายงานการประเมินผลการดำเนินงาน	2.14	1.01	น้อย
รวมทั้งสิ้น		2.28	1.02	น้อย

จากตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาของด้านการประเมินผลการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.28$, $SD = 1.02$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า สภาพปัญหาของการประเมินผลที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางมีจำนวน 1 ข้อ คือ การประเมินผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ($\bar{X} = 2.83$, $SD = 0.98$) ส่วนค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยมีจำนวน 4 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ การสรุปผลการประเมินต่อคณะกรรมการความปลอดภัย ($\bar{X} = 2.21$, $SD = 1.03$) การจัดทำรายงานการประเมินผลการดำเนินงาน ($\bar{X} = 2.14$, $SD = 1.01$) การประชุมการประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนงาน ($\bar{X} = 2.13$, $SD = 1.12$) และการวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการดำเนินงาน ($\bar{X} = 2.11$, $SD = 0.95$)

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาของด้านการให้ผลสะท้อนกลับการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี

(n = 80)

ลำดับที่	สภาพปัญหา	$\bar{X}$	SD	ระดับปัญหา
21	การประชุมนำเสนอข้อมูลผลการประเมินต่อคณะกรรมการ	2.05	1.09	น้อย
22	การเผยแพร่ผลการประเมินต่อครู ผู้ปกครอง นักเรียนและชุมชน	2.16	1.11	น้อย
23	การจัดทำแบบสอบถามความคิดเห็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัย	2.60	0.72	ปานกลาง
24	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	2.25	1.19	น้อย
25	การเสนอแนวทางการปรับปรุงคุณภาพการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น	2.54	0.97	ปานกลาง
รวมทั้งสิ้น		2.32	1.02	น้อย

จากตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหา ของด้านการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ด้านการให้ผลสะท้อนกลับ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.32$, $SD = 1.02$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าสภาพปัญหาของการให้ผลสะท้อนกลับที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง มีจำนวน 2 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ การจัดทำแบบสอบถามความคิดเห็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัย ($\bar{X} = 2.60$, $SD = 0.72$) การเสนอแนวทางการปรับปรุงคุณภาพการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ($\bar{X} = 2.54$, $SD = 0.97$) ส่วนค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยมีจำนวน 3 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 2.25$, $SD = 1.19$) การเผยแพร่ผลการประเมินต่อครู ผู้ปกครอง นักเรียนและชุมชน ($\bar{X} = 2.16$, $SD = 1.11$) และการประชุมนำเสนอข้อมูลผลการประเมินต่อคณะกรรมการ ($\bar{X} = 2.05$, $SD = 1.09$)

ตอนที่ 3 ผลการออกแบบและสร้างรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี

ผู้วิจัยได้ออกแบบและสร้างรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัย เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 โดยศึกษาทฤษฎีการบริหารจัดการ (Fayol, 1916) ทฤษฎีกระบวนการบริหาร (Gulick and Urwick, 1937) ทฤษฎีวงจรคุณภาพ (Deming, 1986) แนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการด้านการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา แนวคิดจากนักวิจัยประกอบด้วย จารูวรรณ เหยิบไธสงค์ (2563) และหม่า (Ma, 2019) ผลการศึกษาแนวคิด หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำมาบูรณาการเป็นกรอบความคิดเชิงทฤษฎีในการวิจัยให้เหมาะสมกับบริบทของของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี สังเคราะห์เป็นรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัย PIMER MODEL ผลปรากฏดังเอกสารที่สรุปเพื่อนำไปออกแบบและสร้างรูปแบบดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 การวิเคราะห์และการสังเคราะห์ หลักการ แนวคิด ทฤษฎี และข้อค้นพบจากงานวิจัย

ที่	รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัย	ฟายอล (Fayol, 1916)	กูลิคและเออร์วิค (Gulick and Urwick, 1937)	เดมมิง (Deming, 1986)	กระทรวงศึกษาธิการ (2565)	จารูวรรณ เหยิบไธสงค์ (2563)	หม่า (Ma, 2019)
1	การวางแผน (P: Planning)	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2	การดำเนินการ (I: Implementing)	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3	การติดตาม (M: Monitoring)	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4	การประเมินผล (E: Evaluating)	✓	✓	✓	✓	✓	✓
5	การให้ผลสะท้อนกลับ (R : Reflection)			✓		✓	

จากตารางที่ 4.9 ผู้วิจัยจึงสังเคราะห์หลักการดังกล่าวเป็นองค์ประกอบในการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การวางแผน (P: Planning) เป็นการประเมินสภาพความเสี่ยงด้านความปลอดภัย เพื่อนำมาวิเคราะห์ กำหนดนโยบายความปลอดภัยของสถานศึกษา ร่วมกันวางแผน โดยความร่วมมือของครู บุคลากร นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน กำหนดพื้นที่ควบคุมความปลอดภัย รวมถึงป้ายสัญลักษณ์ และอุปกรณ์ควบคุมความปลอดภัยส่วนบุคคล เสนอแผนความปลอดภัยของสถานศึกษา ต่อคณะกรรมการสถานศึกษา เพื่อให้ทุกคนในสถานศึกษาได้รับความปลอดภัย

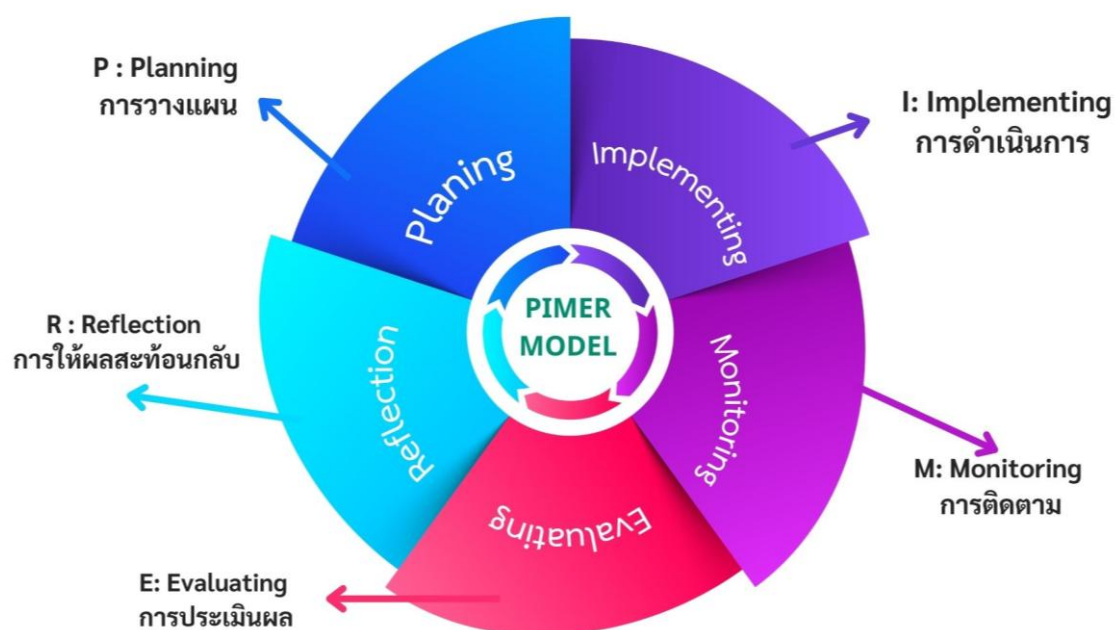
2. การดำเนินการ (I: Implementing) เป็นการดำเนินการเตรียมความพร้อมขององค์กร ให้มีความสามารถในการป้องกันภัยตามขั้นตอนการดำเนินงานความปลอดภัย อันประกอบไปด้วย การจัดโครงสร้างการบริหารจัดการ การแต่งตั้งคณะกรรมการความปลอดภัย การกำหนดบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการ การจัดอบรมครู บุคลากรและนักเรียน การประสานความร่วมมือของคณะกรรมการกับครู ผู้ปกครอง นักเรียนและชุมชน การจัดกิจกรรมภายใต้มาตรการ 3 ป คือปลูกฝัง ป้องกัน และป้องปราม และขอขยายการดำเนินงานด้านความปลอดภัย

3. การติดตาม (M: Monitoring) เป็นการรวบรวมข้อมูลการปฏิบัติกิจกรรมในระบบสารสนเทศ เพื่อใช้ในการติดตามผลการดำเนินงาน โดยแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศ การกำหนดปฏิทินในการติดตามงานตามแผน การจัดทำรายงานและจัดเก็บอย่างเป็นระบบ การรายงานผลการปฏิบัติกิจกรรมต่อคณะกรรมการความปลอดภัย และการรายงานผลต่อคณะกรรมการสถานศึกษา

4. การประเมินผล (E: Evaluating) เป็นการประชุมการประเมินปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยตามแผนงาน การวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการดำเนินงาน การประเมินผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ การสรุปผลการประเมินต่อคณะกรรมการความปลอดภัยเพื่อหาแนวทางการปฏิบัติต่องานที่ไม่บรรลุผลสำเร็จ และการจัดทำรายงานการประเมินผลการดำเนินงาน

5. การให้ผลสะท้อนกลับ (R : Reflection) เป็นการประชุมนำเสนอข้อมูลผลการประเมินต่อคณะกรรมการ การเผยแพร่ผลการประเมินต่อครู ผู้ปกครอง นักเรียน และชุมชน การจัดทำแบบสอบถามความคิดเห็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัย การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และการเสนอแนวทางการปรับปรุงคุณภาพการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ผู้วิจัยกำหนดรูปแบบทั้ง 5 องค์ประกอบ สร้างเป็นแผนภาพ ดังแผนภาพที่ 4.1

แผนภาพที่ 4.1 รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัย

ตอนที่ 4 ผลการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี

การประเมินรูปแบบจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน โดยใช้ค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC: Index of Item-Objective Congruence) ของรูปแบบกับวัตถุประสงค์งานวิจัย เพื่อพิจารณาความเหมาะสม ความถูกต้อง และความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องด้วยการลงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละข้อคำถาม จะให้คะแนนเป็น +1 เมื่อเห็นว่าข้อคำถามดังกล่าววัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ข้อนั้น ให้คะแนนเป็น 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามดังกล่าววัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ข้อนั้น และให้คะแนนเป็น -1 เมื่อเห็นว่าข้อคำถามดังกล่าววัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ข้อนั้น ปรากฏว่า ผู้ทรงคุณวุฒิ มีความเห็นด้วย ผลปรากฏดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.10 ตารางวิเคราะห์ค่าความตรงเชิงเนื้อหาของวัตถุประสงค์กับรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี

ข้อที่	รายการข้อคำถาม	ประมาณค่าความ					ค่า IOC	แปลผล
		คิดเห็นของ						
		ผู้ทรงคุณวุฒิ						
		1	2	3	4	5		
1	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องและสัมพันธ์กับชื่อเรื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมเพื่อนำไปใช้ในการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความถูกต้องตามหลักการและทฤษฎีการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีโครงสร้างและองค์ประกอบที่ชัดเจน	+1	0	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
6	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบชัดเจนและเข้าใจง่าย	+1	+1	0	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
7	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นใช้ภาษาที่ถูกต้องและเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
8	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นเป็นรูปแบบใหม่ที่ทันสมัย และสามารถนำไปปฏิบัติได้ในสถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 4.10 ตารางการวิเคราะห์ค่าความตรงเชิงเนื้อหาของวัตถุประสงค์กับรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี(ต่อ)

ข้อที่	รายการข้อคำถาม	ประมาณค่าความ					ค่า IOC	แปลผล
		คิดเห็นของ						
		ผู้ทรงคุณวุฒิ						
		1	2	3	4	5		
9	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีจุดเน้นที่วิธีการหรือกระบวนการเพื่อผลลัพธ์ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	0	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
10	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีประโยชน์และมีคุณค่า ต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
11	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นเมื่อนำไปใช้จะต้องใช้ในระยะเวลาที่เหมาะสม	+1	0	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
12	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นเมื่อนำไปใช้ต้องใช้ความรู้ ทักษะ และจริยธรรมของผู้รับผิดชอบด้านความปลอดภัย	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
13	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมต่อการจัดสรรทรัพยากรและงบประมาณของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
14	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นสามารถวัดและประเมินผลได้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
15	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นสามารถปรับปรุงแก้ไขได้อย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

จากตารางที่ 4.10 ผลการประเมินรูปแบบจากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ปรากฏว่าผู้ทรงคุณวุฒิเห็นด้วยกับหลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการ และเป้าหมายของรูปแบบ โดยค่าความสอดคล้อง

(IOC) ซึ่งมีค่าระหว่าง 0.80 – 1.00 ดังปรากฏในตาราง จึงเห็นว่ารูปแบบดังกล่าวสามารถนำไปทดลองกับกลุ่มปฏิบัติการทดลองได้

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงจากผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ควรกำหนดรูปแบบที่พัฒนาขึ้นให้มีโครงสร้างและองค์ประกอบที่ชัดเจนในด้านของรายละเอียดและการดำเนินการที่เหมาะสม
2. ควรให้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีจุดเน้นที่วิธีการหรือกระบวนการเพื่อผลลัพธ์ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์อย่างชัดเจนและเป็นระบบ
3. ควรมีการกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการให้เหมาะสมกับรูปแบบ

Christian University of Thailand

ตอนที่ 5 ผลการเปรียบเทียบก่อนและหลังการทดลองการใช้รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี

ผลการเปรียบเทียบก่อนและหลังการทดลองการใช้รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (arithmetic mean : $\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation : S.D.) และใช้สถิติ t-test ปรากฏผลในภาพรวม ดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.11 ค่าความต่างระหว่างก่อนและหลังการทดลองการใช้รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี O_1 = ก่อนการทดลองใช้, O_2 = หลังการทดลองใช้, D = ความแตกต่าง, D^2 = การเพิ่มทวีคูณ

(n = 10)

ลำดับที่	รายการข้อความ	O_1	O_2	D	D^2
1	ท่านมีความพร้อมในการให้ความร่วมมือกับการปฏิบัติทดลองรูปแบบที่นำมาใช้ในครั้งนี้	1.80	4.60	2.80	7.84
2	ท่านมีความรู้และเข้าใจในวัตถุประสงค์ของกิจกรรมที่ผู้วิจัยนำมาปฏิบัติทดลอง	1.60	4.70	3.10	9.61
3	ท่านเห็นว่ากิจกรรมที่นำมาปฏิบัติทดลองมีขั้นตอนที่ชัดเจนและปฏิบัติได้	2.10	4.60	2.50	6.25
4	ท่านเห็นว่าผลจากการปฏิบัติทดลองมีผลดีต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา	2.00	4.70	2.70	7.29
5	ท่านเห็นว่าการปฏิบัติทดลองมีคุณค่าต่อการพัฒนาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา	2.20	4.50	2.30	5.29

ตารางที่ 4.11 ค่าความต่างระหว่างก่อนและหลังการทดลองการใช้รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี O_1 = ก่อนการทดลองใช้, O_2 = หลังการทดลองใช้, D = ความแตกต่าง D^2 = การเพิ่มทวิคูณ (ต่อ)

(n = 10)

ลำดับ ที่	รายการข้อคำถาม	O1	O2	D	D ²
6	ท่านเห็นว่ารูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาทำให้โรงเรียนบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ได้ ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอนดังนี้ 6.1 การวางแผน (P : Planning) 6.2 การดำเนินการ (I: Implementing) 6.3 การติดตาม (M: Monitoring) 6.4 การประเมินผล (E: Evaluating) 6.5 การให้ผลสะท้อนกลับ (R : Reflection)	2.60	4.70	2.10	4.41
7	ท่านเห็นว่ารูปแบบที่ผู้วิจัยนำเสนอมีความเข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน	1.70	4.40	2.70	7.29
8	ท่านเห็นว่ารูปแบบมีความถูกต้องตามหลักวิชาการในการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา	1.90	4.30	2.40	5.76
9	ท่านเห็นว่ารูปแบบที่ปฏิบัติมีความเหมาะสมกับระยะเวลาที่กำหนด	2.40	4.30	1.90	3.61
10	ท่านเห็นว่ารูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน ผู้ปกครอง และโรงเรียน	2.30	4.60	2.30	5.29
รวม		20.60	45.40	24.80	62.64
รวมค่าเฉลี่ย $\bar{X}$		2.06	4.54	2.48	6.26

ตารางที่ 4.11 ค่าความต่างระหว่างก่อนและหลังการทดลองการใช้รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ทั้ง 10 รายการ โดยรวมค่าเฉลี่ยก่อนทดลองใช้รูปแบบเท่ากับ 20.60 และหลังการทดลองใช้รูปแบบ

เท่ากับ 45.40 ค่าความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังการทดลองเท่ากับ 24.80 ค่าเพิ่มทวิคูณเท่ากับ 62.64 เมื่อทดสอบ ค่า t ปรากฏดังตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 การเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่าง

Paired Samples Statistics

	n	Mean	Std. Deviation	t	Sig. (2-tailed)
Pair 1 pretest	10	2.06	0.30	22.07	.000**
posttest	10	4.54	0.15		

** $P < .01$

ตารางที่ 4.12 พบว่ากลุ่มทดลองเกี่ยวกับการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ในโรงเรียนอนุบาลพรพระแม่ 10 คน มีค่าเฉลี่ยก่อนการทดลอง (arithmetic mean) เท่ากับ 2.06 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.30 และหลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ย (arithmetic mean) เท่ากับ 4.54 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.15 ผลการเปรียบเทียบการทดลองใช้รูปแบบระหว่างก่อนและหลังการทดลอง พบว่า ค่า t -value มีค่าเท่ากับ 22.07 ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่ค่าเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง สอดคล้องกับสมมติที่ตั้งไว้

ตอนที่ 6 ผลการใช้รูปแบบด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่าของการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี

ผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรีในด้านประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณค่า ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (arithmetic mean : $\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation : SD) แล้วนำค่าเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์ตามแนวคิดของเบสท์ (Best, 1977) ปรากฏผลในภาพรวมและรายด้าน ดังตารางที่ 4.13 – 4.16

ตารางที่ 4.13 ค่าการประเมินประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณค่าของรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี โดยภาพรวม

(n = 10)

ลำดับที่	รายการที่ประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการประเมิน
1	ด้านประสิทธิภาพ	4.51	0.53	มากที่สุด
2	ด้านประสิทธิผล	4.54	0.51	มากที่สุด
3	ด้านคุณค่า	4.60	0.50	มากที่สุด
รวมทั้งสิ้น		4.54	0.51	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.13 ค่าการประเมินประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณค่าของรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$, SD 0.51) โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านคุณค่า ($\bar{X} = 4.60$, SD = 0.50) ด้านประสิทธิผล ($\bar{X} = 4.54$, SD = 0.51) และด้านประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.51$, SD = 0.53)

ตารางที่ 4.14 ค่าการประเมินประสิทธิภาพ ของรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี

(n = 10)

ลำดับที่	รายการที่ประเมิน	$\bar{X}$	SD	ระดับการประเมิน
ประสิทธิภาพของรูปแบบ				
1	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้มีความเกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ	4.50	0.53	มากที่สุด
2	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้มีการกำหนดวัตถุประสงค์ไว้อย่างชัดเจน	4.70	0.67	มากที่สุด
3	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้มีการวางแผนและประเมินความเสี่ยงไว้อย่างชัดเจน	4.40	0.52	มาก
4	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้มีขั้นตอนดำเนินงานที่ชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้	4.20	0.42	มาก
5	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้ มีการจัดบุคลากรผู้รับผิดชอบไว้อย่างชัดเจน	4.60	0.52	มากที่สุด
6	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้มีความเหมาะสมกับการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา	4.80	0.42	มากที่สุด
7	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้มีการจัดระบบ ควบคุม กำกับ ติดตาม และประเมินผลอย่างชัดเจน	4.30	0.67	มาก
8	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้เหมาะสมกับการใช้สื่อและอุปกรณ์ที่นำมาบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา	4.40	0.52	มาก
9	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้เหมาะสมกับระยะเวลาในการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา	4.50	0.53	มากที่สุด
10	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้เหมาะสมกับสถานที่ที่จัดกิจกรรม	4.70	0.48	มากที่สุด
รวมด้านประสิทธิภาพ		4.51	0.53	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.14 ค่าการประเมินประสิทธิภาพ ของรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51, SD = 0.53$) และมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ระดับการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด 6 ข้อ ($\bar{X} = 4.50 - 4.80, SD = 0.42 - 0.72$) มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ รูปแบบที่นำมาทดลองใช้มีความเหมาะสมกับการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.80, SD = 0.42$) รูปแบบที่นำมาทดลองใช้มีการกำหนดวัตถุประสงค์ไว้อย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.70, SD = 0.67$) รูปแบบที่นำมาทดลองใช้เหมาะสมกับสถานที่ที่จัดกิจกรรม ($\bar{X} = 4.70, SD = 0.48$) รูปแบบที่นำมาทดลองใช้ มีการจัดบุคลากรผู้รับผิดชอบไว้อย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.60, SD = 0.52$) รูปแบบที่นำมาทดลองใช้มีความเกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ ($\bar{X} = 4.50, SD = 0.53$) รูปแบบที่นำมาทดลองใช้เหมาะสมกับระยะเวลาในการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.50, SD = 0.53$) และระดับการประเมินอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ ($\bar{X} = 4.20 - 4.40, SD = 0.42 - 0.67$) รูปแบบที่นำมาทดลองใช้มีการวางแผนและประเมินความเสี่ยงไว้อย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.40, SD = 0.52$) รูปแบบที่นำมาทดลองใช้เหมาะสมกับการใช้สื่อและอุปกรณ์ที่นำมาบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.40, SD = 0.52$) รูปแบบที่นำมาทดลองใช้มีการจัดระบบควบคุม กำกับ ติดตาม และประเมินผลอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.30, SD = 0.67$) รูปแบบที่นำมาทดลองใช้ มีขั้นตอนดำเนินงานที่ชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้ ($\bar{X} = 4.20, SD = 0.42$)

ตารางที่ 4.15 ค่าการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี

(n = 10)

ลำดับที่	รายการที่ประเมิน	$\bar{X}$	SD	ระดับการประเมิน
ประสิทธิผลของรูปแบบ				
11	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา	4.60	0.52	มากที่สุด
12	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้เกิดประโยชน์ต่อบุคลากร นักเรียน และผู้ปกครอง	4.50	0.53	มากที่สุด
13	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้เกิดประโยชน์และสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ปกครอง	4.70	0.48	มากที่สุด
14	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมที่มีคุณค่าต่อส่วนรวมของโรงเรียน	4.30	0.48	มาก
15	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้สามารถปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้นได้อย่างต่อเนื่อง	4.60	0.52	มากที่สุด
รวมด้านประสิทธิผล		4.54	0.51	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.15 ค่าการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, $SD = 0.53$) และมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ระดับการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด 4 ข้อ ($\bar{X} = 4.50 - 4.70$, $SD = 0.48 - 0.53$) มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ รูปแบบที่นำมาทดลองใช้เกิดประโยชน์และสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ปกครอง ($\bar{X} = 4.70$, $SD = 0.48$) รูปแบบที่นำมาทดลองใช้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.60$, $SD = 0.52$) รูปแบบที่นำมาทดลองใช้สามารถปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้นได้อย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.60$, $SD = 0.52$) รูปแบบที่นำมาทดลองใช้เกิดประโยชน์ต่อบุคลากร นักเรียน และผู้ปกครอง ($\bar{X} = 4.50$, $SD = 0.53$) และระดับการประเมินอยู่ในระดับมาก คือ รูปแบบที่นำมาทดลองใช้ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมที่มีคุณค่าต่อส่วนรวมของโรงเรียน ($\bar{X} = 4.30$, $SD = 0.48$)

ตารางที่ 4.16 ค่าการประเมินคุณค่าของรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี

(n = 10)

ลำดับที่	รายการที่ประเมิน	$\bar{X}$	SD	ระดับการประเมิน
คุณค่าของรูปแบบ				
16	ท่านเห็นว่ารูปแบบที่นำมาทดลองใช้มีความสำคัญต่อการจัดการศึกษา	4.60	0.52	มากที่สุด
17	ท่านเห็นว่ารูปแบบที่นำมาทดลองใช้ทำให้เกิดผลดีต่อผู้บริหาร ครู บุคลากร และชุมชน ในการบริหารสถานศึกษา	4.40	0.52	มาก
18	ท่านเห็นว่ารูปแบบที่นำมาทดลองใช้สามารถแก้ปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา	4.50	0.53	มากที่สุด
19	ท่านเห็นว่ารูปแบบที่นำมาทดลองใช้ทำให้เกิดการพัฒนาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา	4.60	0.52	มากที่สุด
20	ท่านเห็นว่ารูปแบบที่นำมาทดลองใช้จำเป็นต้องกำหนดเป็นนโยบายเพื่อนำมาสู่การปฏิบัติของโรงเรียน	4.80	0.42	มากที่สุด
21	ท่านมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาที่นำมาทดลองใช้	4.70	0.48	มากที่สุด
รวมด้านคุณค่า		4.60	0.50	มากที่สุด

ตารางที่ 4.16 ผลการประเมินคุณค่าของรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ผลปรากฏโดยภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, $SD = 0.50$) และมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ระดับการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด 5 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ท่านเห็นว่ารูปแบบที่นำมาทดลองใช้จำเป็นต้องกำหนดเป็นนโยบาย

เพื่อนำมาสู่การปฏิบัติของโรงเรียน ($\bar{X} = 4.80, SD = 0.42$) ท่านมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาที่นำมาทดลองใช้ ($\bar{X} = 4.70, SD = 0.48$) ท่านเห็นว่ารูปแบบที่นำมาทดลองใช้มีความสำคัญต่อการจัดการศึกษา ($\bar{X} = 4.60, SD = 0.52$) ท่านเห็นว่ารูปแบบที่นำมาทดลองใช้ทำให้เกิดการพัฒนาด้านบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.60, SD = 0.52$) ท่านเห็นว่ารูปแบบที่นำมาทดลองใช้สามารถแก้ปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.50, SD = 0.53$) และระดับการประเมินอยู่ในระดับมากจำนวน 1 ข้อ คือ ท่านเห็นว่ารูปแบบที่นำมาทดลองใช้ทำให้เกิดผลดีต่อผู้บริหาร ครู บุคลากร และชุมชนในการบริหารสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.40, SD = 0.52$)

จากผลการประเมินพบว่ารูปแบบที่นำมาทดลองใช้มีความสำคัญต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัย ก่อให้เกิดกระบวนการพัฒนาด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา มีรูปแบบการดำเนินงานที่ชัดเจน เกิดความร่วมมือที่ดีในการบริหารสถานศึกษา สามารถแก้ปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาได้ เป็นพลังขับเคลื่อนให้เกิดคุณภาพต่อการจัดการศึกษา และจำเป็นต้องกำหนดเป็นนโยบายเพื่อนำมาสู่การปฏิบัติของโรงเรียน

Christian University of Thailand

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะจากการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) มีวัตถุประสงค์เฉพาะดังนี้ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี 2) เพื่อออกแบบและสร้างรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี 3) เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี 4) เพื่อเปรียบเทียบผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ระหว่างก่อนและหลังการทดลองใช้ 5) เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า ในการวิจัยนี้ประชากรที่ใช้ในการทดลอง ประชากรที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ ผู้ปฏิบัติการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัย ในโรงเรียนอนุบาลพรพระแม่ โดยเลือกแบบเจาะจงที่เป็นผู้ที่ทำหน้าที่การบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา และมีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา คือ ผู้ที่เข้าร่วมการทดลอง ได้แก่ 1) หัวหน้าสถานศึกษา 2) ผู้อำนวยการ 3) ผู้จัดการโรงเรียน 4) ผู้รับใบอนุญาต และ 5) ครูปฐมวัยจำนวน 6 คน รวมทั้งสิ้น 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 7 ชุดคือ 1) แบบสอบถามสภาพปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นแบบสอบถาม 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert, 1932) 2) แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (IOC: Index of Item Objective Congruence) ของโรวินELLIและแฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambleton, 1977) ของแบบสอบถามสภาพปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี 3) รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี “PIMER Model” 5 ขั้นตอนดังนี้ 1) การวางแผน (P : Planning) 2) การดำเนินการ (I: Implementing) 3) การติดตาม (M: Monitoring) 4) การประเมินผล (E: Evaluating) 5) การให้ผล

สะท้อนกลับ (R : Reflection) 4) แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี โดยหาค่าความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือการหาความตรงเชิงเนื้อหาระหว่างข้อคำถามจากวัตถุประสงค์ (IOC: Index of item Objective Congruence) 5) แผนปฏิบัติการทดลองรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ประกอบด้วยกิจกรรมตามรูปแบบ PIMER 6) แบบประเมินก่อนและหลังการใช้รูปแบบ ประกอบด้วย 10 ข้อ โดยประเมิน 5 ระดับ ตามแนวคิดของตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert, 1932) 7) 7 แบบประเมินผลการใช้รูปแบบด้านประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณค่าของรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นแบบสอบถาม 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert, 1932)

ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย โดยการวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหาผ่านค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of congruence : IOC) ตามแนวคิดของโรบินเนลลีและแฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambleton, 1977) จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อข้อคำถามแต่ละข้อ (รัตนะ บัวสนธิ์, 2564) โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คนแสดงความคิดเห็นต่อข้อคำถามในแบบประเมิน จากนั้นนำ ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ใช้ค่าสถิติในการวิเคราะห์คือความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที (t-test) และการวิเคราะห์เนื้อหา จากนั้นนำผลการวิเคราะห์มาสรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้ ผลการวิจัยสรุปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. สภาพปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งสภาพปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางมีจำนวน 1 ข้อ คือ ด้านการดำเนินการ และค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยมีจำนวน 4 ข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ 1) ด้านการให้ผลสะท้อนกลับ 2) ด้านการประเมินผล 3) ด้านการติดตาม และ 4) ด้านการวางแผน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าสภาพปัญหาในแต่ละด้านอยู่ในระดับน้อย โดยสรุปในแต่ละด้านดังนี้ 1) สภาพปัญหาของด้านการวางแผนที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การกำหนดนโยบายด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา ส่วนสภาพสภาพปัญหาของด้านการวางแผนที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ จัดทำแผนกำหนดพื้นที่

ควบคุมความปลอดภัย รวมถึงป้ายสัญลักษณ์ และอุปกรณ์ควบคุมความปลอดภัยส่วนบุคคล

2) สภาพปัญหาของด้านการดำเนินการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การอบรมครู บุคลากร และนักเรียน เกี่ยวกับความรู้ด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา และสภาพปัญหาของด้านการดำเนินการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ แต่งตั้งคณะกรรมการความปลอดภัยสถานศึกษา และกำหนดบทบาทหน้าที่ ภาระงานของคณะกรรมการ 3) สภาพปัญหาของด้านการติดตามที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดทำ รายงานและจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ และสภาพปัญหาของด้านการติดตามที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การรายงานผลต่อคณะกรรมการสถานศึกษา 4) สภาพปัญหาของด้านการประเมินผลที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การประเมินผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ และสภาพปัญหาของด้านการประเมินผลที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการดำเนินงาน 5) สภาพปัญหาของด้านการให้ผลสะท้อนกลับที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดทำแบบสอบถามความคิดเห็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัย และสภาพปัญหาของด้านการให้ผลสะท้อนกลับที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การประชุมนำเสนอข้อมูลผลการประเมินต่อคณะกรรมการ

2. ผลการออกแบบและสร้างรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎีการบริหารจัดการ (Fayol, 1916) ทฤษฎีกระบวนการบริหาร (Gulick and Urwick, 1937) ทฤษฎีวงจรคุณภาพ (Deming, 1986) แนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการด้านการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย จารุวรรณ เหยียบไธสงค์ (2563) และ หมา (Ma, 2019) และผลการศึกษาแนวคิด หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำมาบูรณาการเป็นกรอบความคิดเชิงทฤษฎีในการวิจัยให้เหมาะกับบริบทของของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี สังเคราะห์เป็นรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัย มีจำนวน 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) การวางแผน (P : Planning) 2) การดำเนินการ (I: Implementing) 3) การติดตาม (M: Monitoring) 4) การประเมินผล (E: Evaluating) 5) การให้ผลสะท้อนกลับ (R : Reflection) เมื่อสร้างรูปแบบตามกระบวนการดังกล่าวจึงตั้งชื่อรูปแบบนี้ว่า PIMER MODEL

3. ผลประเมินรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ปรากฏว่า ผู้ทรงคุณวุฒิ มีความเห็นด้วย โดยค่าความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ $IOC \geq 0.50$

4. ผลการเปรียบเทียบผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่ค่าเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5. ผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรีในด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า ปรากฏผลอยู่ในระดับมากที่สุดมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกัน และสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัยตามข้อคำถามการวิจัยและวัตถุประสงค์ของการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. สภาพปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี พบว่า โดยภาพรวมมีสภาพปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าสภาพปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดของแต่ละด้าน จำนวน 5 ข้อ คือ 1) การกำหนดนโยบายด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา 2) การอบรมครู บุคลากร และนักเรียน เกี่ยวกับความรู้ด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา 3) การจัดทำรายงานและจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ 4) การประเมินผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ 5) การจัดทำแบบสอบถามความคิดเห็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัย ทั้งนี้เนื่องจากสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรีต่างมีความตระหนักถึงการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา จัดทำแผนการดำเนินงานด้านความปลอดภัย จัดทำคู่มือการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย และมีแนวทางการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับแผนการดำเนินงาน แต่ครู บุคลากร และนักเรียนยังขาดความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้ด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา การนำความรู้ด้านสวัสดิศึกษาไปจัดการเรียนการสอนยังปฏิบัติน้อยอยู่ อีกทั้งการรวบรวมรายงานและจัดเก็บข้อมูลยังไม่มีระบบรองรับอย่างชัดเจนทำให้การประเมินผลสำเร็จยังไม่ตรงตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยการจัดทำแบบสอบถามความคิดเห็นยังไม่ครอบคลุมกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการดำเนินงานด้านความปลอดภัย สอดคล้องกับงานวิจัยของสุชีรา ใจหวัง (2561) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 ผลการวิจัยพบว่า การจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ใน 3 ด้าน โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า จัดการสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้ปลอดภัยมีระดับความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมาการจัดการบริการความปลอดภัยในโรงเรียนมีระดับความคิดเห็นในระดับมาก และการจัดการเรียนการสอนสวัสดิศึกษามีระดับความคิดเห็นในระดับปานกลาง กล่าวได้ว่า

โรงเรียนมีกระบวนการบริหารจัดการความปลอดภัยมีการปฏิบัติมากจึงเกิดปัญหาเกี่ยวกับความปลอดภัยน้อยตามลำดับการปฏิบัติซึ่งมีการปฏิบัติตามขอบเขตที่กำหนดไว้อย่างครบถ้วน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของจารุวรรณ เหยิบโรสงค์ (2563) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนอนุบาลเอกชน จังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า การจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนอนุบาลเอกชน จังหวัดปทุมธานี ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า โรงเรียนอนุบาลเอกชน มีการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยมากที่สุดทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านนโยบายและการวางแผนจัดการความปลอดภัยในโรงเรียน ส่วนด้านที่มีระดับการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการนำแผนการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนไปปฏิบัติ โดยเสนอแนะแนวทางเกี่ยวกับการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียน ควรมีการกำหนด นโยบายมาตรการให้ชัดเจน มีความต่อเนื่อง มีการกำหนดระเบียบข้อบังคับกับด้านความปลอดภัยทั้งภายใน และภายนอกโรงเรียน โดยการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียน ครู ผู้ปกครอง และชุมชน มีระบบการกำกับติดตามที่เชื่อถือได้ มีการวางแผนด้านบุคลากร งบประมาณ และสื่ออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยให้เหมาะสมกับระดับการจัดการศึกษาของโรงเรียน ดังนั้น โรงเรียนจึงมีปัญหาด้านการบริหารจัดการความปลอดภัย โดยเฉพาะด้านการ และยังสอดคล้องกับวิจัยของรชตภรณ์ ชัยประภา (2566) แนวทางการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา โรงเรียนสันทรายหลวง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา มีการดำเนินงานโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีการดำเนินงานสูงสุด คือ ด้านมาตรการป้องกัน รongลงมา คือ มาตรการการปราบปราม มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก และด้านมาตรการการปลูกฝัง ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สภาพการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาด้านมาตรการป้องกัน ที่มีการดำเนินงานสูงสุด คือ กำหนดพื้นที่ปลอดภัย และการมีการดำเนินงานต่ำสุด คือ การจัดระบบช่องทางการสื่อสารด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา สภาพการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาด้านมาตรการการปลูกฝัง ที่มีการดำเนินงานสูงสุด คือการสร้างจิตสำนึกความตระหนักการรับรู้และความเข้าใจด้านความปลอดภัยให้แก่ตนเองผู้อื่นและสังคม และมีการดำเนินงานต่ำสุด คือการจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะประสบการณ์และสมรรถนะด้านความปลอดภัยให้แก่นักเรียน สภาพการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาด้านมาตรการการปราบปรามที่มีการดำเนินงานสูงสุด คือ การจัดการแก้ไขปัญหากรณีเกิดเหตุความปลอดภัยในสถานศึกษา และ มีการดำเนินงานต่ำสุด คือ การจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะประสบการณ์และสมรรถนะด้านความปลอดภัยให้แก่นักเรียน และ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของวิกاريو (Vicario, 2012) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ การบริหารจัดการ

ความปลอดภัยของโรงเรียนคาตาลัน (สเปน) การศึกษาสรุปได้ว่าการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนอย่างเพียงพอ ปัจจัยที่จำเป็นต่อการจัดการความปลอดภัย คือ การสนับสนุนด้านการบริหารที่เพียงพอ, การเพิ่มเวลาระยะเวลา ทรัพยากรและปรับปรุงระดับการฝึกอบรมพนักงาน

2. รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยได้นำหลักการและแนวคิดจากทฤษฎีการบริหารจัดการ (Fayol, 1916) ทฤษฎีกระบวนการบริหาร (Gulick and Urwick, 1937) ทฤษฎีวงจรคุณภาพ (Deming, 1986) แนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการด้านการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา (2565) แนวคิดจากนักวิจัยประกอบด้วย หม่า (Ma, 2019), และจารุวรรณ เหยิบไชสงค์ (2563) ผลการศึกษาแนวคิด หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำมาบูรณาการเป็นกรอบความคิดเชิงทฤษฎีในการวิจัยให้เหมาะกับบริบทของของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี สังเคราะห์เป็นรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัย มีจำนวน 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย

1) การวางแผน (P: Planning) หมายถึง การประเมินสภาพความเสี่ยงด้านความปลอดภัย เพื่อนำมาวิเคราะห์ กำหนดนโยบายความปลอดภัยของสถานศึกษา ร่วมกันวางแผน โดยความร่วมมือของครู บุคลากร นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน กำหนดพื้นที่ควบคุมความปลอดภัย รวมถึงป้ายสัญลักษณ์ และอุปกรณ์ควบคุมความปลอดภัยส่วนบุคคล เสนอแผนความปลอดภัยของสถานศึกษาต่อคณะกรรมการสถานศึกษา เพื่อให้ทุกคนในสถานศึกษาได้รับความปลอดภัย

2) การดำเนินการ (I: Implementing) หมายถึง การดำเนินการเตรียมความพร้อมขององค์กรให้มีความสามารถในการป้องกันภัยตามขั้นตอนการดำเนินงานความปลอดภัย อันประกอบไปด้วย การจัดโครงสร้างการบริหารจัดการ การแต่งตั้งคณะกรรมการความปลอดภัย การกำหนดบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการ การจัดอบรมครู บุคลากรและนักเรียน การประสานความร่วมมือของคณะกรรมการกับครู ผู้ปกครอง นักเรียนและชุมชน การจัดกิจกรรมภายใต้มาตรการ 3 ป คือ ปลุกฝัง ป้องกัน และป้องปราม และขอขยายการดำเนินงานด้านความปลอดภัย

3) การติดตาม (M: Monitoring) หมายถึง การรวบรวมข้อมูลการปฏิบัติกิจกรรมในระบบสารสนเทศ เพื่อใช้ในการติดตามผลการดำเนินงาน โดยแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศ การกำหนดปฏิทินในการติดตามงานตามแผน การจัดทำรายงานและจัดเก็บอย่างเป็นระบบ การรายงานผลการปฏิบัติกิจกรรมต่อคณะกรรมการความปลอดภัย และการรายงานผลต่อคณะกรรมการสถานศึกษา

4) การประเมินผล (E: Evaluating) หมายถึง การประชุมการประเมินปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยตามแผนงาน การวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการดำเนินงาน การประเมินผลสำเร็จตาม

เป้าหมายที่ตั้งไว้ การสรุปผลการประเมินต่อคณะกรรมการความปลอดภัยเพื่อหาแนวทางการปฏิบัติ
 ต่องานที่ไม่บรรลุผลสำเร็จ และการจัดทำรายงานการประเมินผลการดำเนินงาน

5) การให้ผลสะท้อนกลับ (R : Reflection) หมายถึง การประชุมนำเสนอข้อมูลผล
 การประเมินต่อคณะกรรมการ การเผยแพร่ผลการประเมินต่อครู ผู้ปกครอง นักเรียน และชุมชน
 การจัดทำแบบสอบถามความคิดเห็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัย
 การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และการเสนอแนวทาง
 การปรับปรุงคุณภาพการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

รูปแบบดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดการบริหารจัดการของฟาโยล (Falyo, 1916) ซึ่งมี
 ขั้นตอนการบริหารอันประกอบด้วยองค์ประกอบ 5 ประการ คือ 1) การวางแผน (Planning)
 การกำหนดแผนปฏิบัติการหรือวิธีที่จะปฏิบัติงานไว้ตั้งแต่ต้นจนจบ ให้ครอบคลุมในทุก
 กระบวนการ เป็นแนวทางที่วางไว้สำหรับการทำงานในอนาคต โดยรวบรวมเป็นแผนปฏิบัติการ
 การทำงานและเป้าหมายที่จะต้องบรรลุความสำเร็จ 2) การจัดองค์กร (O: Organizing) เป็น
 การกำหนดตำแหน่งงาน ภาระ หน้าที่ ความรับผิดชอบ ตลอดจนจำนวนคน เพื่อให้ครอบคลุม
 การทำงานครบทุกกระบวนการ รวมถึงการจัดโครงสร้างตำแหน่ง โครงสร้างองค์กร เพื่อจัดลำดับ
 การบริหารและสั่งการ เพื่อให้เกิดระบบที่ชัดเจนไม่ทับซ้อน ก่อให้เกิดการทำงานที่มีประสิทธิภาพ
 และมีโอกาสบรรลุผลสำเร็จสูง 3) การบังคับบัญชาสั่งการ (C: Commanding) เป็นการจัดองค์กร
 ตลอดจนจัดโครงสร้างการทำงานนั้น เพื่อกำหนดบังคับบัญชาที่ชัดเจน เห็นลำดับความสำคัญ
 ตลอดจนอำนาจหน้าที่ในการสั่งการ เพื่อให้การทำงานดำเนินไปได้อย่างราบรื่น มีผู้ควบคุม สั่งการ
 ควบคุมรวม ตลอดจนสอดส่องปัญหาเพื่อหาทางแก้ไขให้รวดเร็วที่สุด อีกทั้งยังสามารถตัดสินใจได้
 อย่างทันท่วงที ดังนั้นผู้มีอำนาจการตัดสินใจอาจต้องมีข้อมูลในการวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ เพื่อให้เกิด
 ความรอบครอบในการตัดสินใจ รวมถึงการคำนึงถึงการบังคับบัญชาที่ดีซึ่งส่งผลให้พนักงาน
 ปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจ 4) การประสานงาน (C: Coordination) หมายถึงภาระหน้าที่ใน
 การเชื่อมโยงงานตลอดจนการปฏิบัติการทุกอย่างรวมไปถึงกำลังคนที่หน่วยให้สามารถทำงาน
 ร่วมกันได้ โดยมุ่งเน้นให้ไปสู่เป้าหมายเดียวกัน อำนาจให้เกิดการทำงานที่ราบรื่น เพื่อให้เกิดผล
 สำเร็จตามที่วางไว้ในเป้าหมาย 5) การควบคุม (C: Controlling) หมายถึงการกำกับตลอดจนบริหาร
 จัดการทุกอย่างให้สำเร็จลุล่วงไปตามแผนที่วางไว้ ประครองการดำเนินงานให้เป็นไปตามกรอบ
 ที่กำหนด ทั้งในเรื่องของกรอบเวลา มาตรฐานการปฏิบัติการ ขั้นตอนการทำงาน ไปจนถึง
 การประสานงานทุกฝ่ายให้เกิดความราบรื่น การควบคุมนี้ยังรวมไปถึงการบริหารที่ไม่ใช้ทรัพยากร
 บุคคลอีกด้วย ทั้งนี้รวมถึงทรัพยากรที่เป็นวัตถุดิบ เครื่องจักร ผลผลิตที่ได้ ตลอดจนงบประมาณ
 ในการดำเนินงานทั้งหมดด้วย เพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพที่สุด สอดคล้องกับทฤษฎี

กระบวนการบริหาร กุลิก และ เออวิก (Gulick & Urwick, 1937) กล่าวว่ากระบวนการบริหารมี 7 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การวางแผน (Planning) หมายถึง การกำหนดเป้าหมายขององค์กรในอนาคตว่าต้องทำงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์อะไร และจะดำเนินการอย่างไร เป็นการเตรียมการก่อนลงมือปฏิบัติ หรือเป็นการวางแผนโครงการกิจกรรม และแผนงานต่างๆ เพื่อให้ดำเนินการสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ 2) การจัดการองค์การ (Organizing) หมายถึง การกำหนดโครงสร้างของหน่วยงานให้ชัดเจน และกำหนดอำนาจหน้าที่รับผิดชอบอย่างเป็นทางการภายในองค์กร โดยพิจารณาให้เหมาะสมกับงาน 3) การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing) หมายถึง การจัดการเกี่ยวกับบุคคลในองค์กร คือการบริหารงานบุคคลนั่นเอง ซึ่งฝ่ายบริหารต้องตัดสินใจอยู่ตลอดเวลาว่าจะดูแลควบคุมจัดสรรคนอย่างไรให้เหมาะสมกับงาน 4) การอำนวยการ (Directing) หมายถึง การตัดสินใจและสั่งการ การควบคุมงาน หรือก็คือการที่ผู้บังคับบัญชาสั่งให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติงานตามแผนงานหรือตามที่ได้รับมอบหมายเพื่อให้การปฏิบัติงานดำเนินไปได้ ซึ่งจะต้องใช้ศิลปะในการบริหารงาน 5) การประสานงาน (Coordinating) หมายถึง หน้าที่ในการประสานกับหน่วยต่างๆ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เรียกได้ว่านี่คือหัวใจของการบริหาร ซึ่งผู้บริหารที่ดีจะต้องมีความสามารถในการติดต่อสื่อสารกับบุคคลในทุกระดับ 6) การรายงาน (Reporting) หมายถึง การรายงานความเคลื่อนไหวภายในองค์กร จะเป็นความก้าวหน้า ปัญหา ตลอดจนข่าวสารต่างๆ ให้ทุกฝ่ายทราบ เพื่อจะได้ติดตามการแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดจากการดำเนินงานได้นั่นเอง 7) การจัดทำงานงบประมาณ (Budgeting) หมายถึง การวางแผนงบประมาณ และการจัดทำบัญชี ควบคุมการเงินให้มีงบประมาณที่เหมาะสมและเพียงพอในการทำงาน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับทฤษฎีการบริหารงานด้วยวงจรคุณภาพ เดมมิง (Deming, 1986) แนวคิดดังกล่าวถือเป็นแนวคิดของการพัฒนาคุณภาพงานขั้นพื้นฐาน เป็นการกำหนดขั้นตอนการทำงานเพื่อสร้างระบบคุณภาพ การให้บริการที่ดีมีองค์ประกอบ 4 ประการ ได้แก่ P (Plan) คือ ขั้นตอนการวางแผน เพื่อเลือกปัญหา ตั้งเป้าหมาย การแก้ปัญหา และวางแผนแก้ปัญหา D (Do) คือ ขั้นตอนการดำเนินการแก้ไขปัญหามาตามแนวทางที่วางไว้ C (Check) คือ ขั้นตอนการตรวจสอบและเปรียบเทียบผล A (Action) คือ การกำหนดเป็นมาตรฐานและปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งยังสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2565) ซึ่งประกาศนโยบายแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา มาตรการความปลอดภัยในสถานศึกษามุ่งเน้นให้เกิดความปลอดภัยต่อนักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา อย่างยั่งยืน ภายใต้มาตรการที่เข้มงวดในมาตรการ 3 ป โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการความปลอดภัย ดังนี้ 1) การประเมินสภาพความเสี่ยงด้านความปลอดภัยและจัดลำดับความเสี่ยง เป็นการดำเนินการรวบรวมข้อมูลที่น่าจะก่อให้เกิดความเสียหาย หรือเกิดความเสี่ยงต่อนักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา แล้วนำมา

วิเคราะห์ความเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายเพื่อเรียงลำดับความสำคัญ 2) การจัดทำแผนดำเนินการความปลอดภัย เป็นการร่วมกันกำหนดนโยบาย แผนงานในด้านความปลอดภัยให้สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์และการจัดลำดับความสำคัญ 3) การดำเนินการตามมาตรการเป็นการดำเนินการตามมาตรการ 3 ป คือ การป้องกัน การปลูกฝัง และการปราบปราม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามแผนงานที่ได้จัดทำขึ้น 4) การดำเนินการตามข้อบ่งชี้ความปลอดภัยเป็นการดำเนินการตามข้อบ่งชี้ที่กำหนดไว้ 4 กลุ่มภัย อันประกอบด้วย 1) ภัยที่เกิดจากการใช้ความรุนแรงของมนุษย์ (Violence) 2) ภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุ (Accident) 3) ภัยที่เกิดจากการถูกละเมิดสิทธิ (Right) 4) ภัยที่เกิดจากผลกระทบทางสุขภาพ ทางกายและจิตใจ (Unhealthiness) 5) การกำกับติดตาม และประเมินผล เป็นการดำเนินการควบคุมการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามเป้าหมาย และรายงานผลการดำเนินงานเพื่อใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของหม่า (Ma, 2019) ที่เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยของโรงเรียนด้วยความยืดหยุ่นประกอบด้วย 5 องค์ประกอบสำคัญ คือ 1) การจัดองค์กร หมายถึงการจัดผู้นำองค์กรที่มีภาวะการนำและการกำกับดูแล การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 2) การวิเคราะห์และการจัดลำดับความสำคัญ หมายถึง การวิเคราะห์ถึงความสามารถและความยืดหยุ่นขององค์กร การวิเคราะห์และประเมินความเสี่ยง แล้วนำมาจัดลำดับความสำคัญ 3) การวางแผนและการเตรียมการ หมายถึง วางกลยุทธ์ความยืดหยุ่น ตัดสินใจเลือกกลยุทธ์ที่ดีที่สุดซึ่งสามารถดำเนินการตามแผนได้ 4) ความร่วมมือและการจัดการ หมายถึง การประสานงานกับทุกฝ่ายเพื่อวางแผนและดำเนินการได้ตามเป้าประสงค์ 5) การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง หมายถึงการนำผลการดำเนินงานมาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงอย่างต่อเนื่องรวมถึงผู้นำในโรงเรียนสนับสนุนให้เกิดการปรับปรุงพัฒนาตลอดเวลา และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของจาร์วอร์นซ์ เหยิบไซสงค์ (2563) ศึกษาวิจัย เรื่อง การจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนอนุบาลเอกชน จังหวัดปทุมธานี พบว่าโรงเรียนอนุบาลเอกชนมีการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัย ดังนี้ 1) ด้านนโยบายและการวางแผนการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียน 2) ด้านการนำแผนการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนไปปฏิบัติ 3) ด้านการประเมินผลการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียน 4) ด้านการปรับปรุงการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียน

3. ผลการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี จากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน โดยใช้ค่าความสอดคล้อง (IOC: Index of Item-Objective Congruence) ของรูปแบบกับวัตถุประสงค์ ปรากฏว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยค่าความสอดคล้อง (IOC) มีค่าระหว่าง 0.80 – 1.00 สอดคล้องกับแนวคิดของโรวินลลีและแฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambleton, 1977)

ที่ระบุว่าค่า IOC เป็นการหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ในแบบสอบถาม โดยให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามหนึ่ง ๆ กับวัตถุประสงค์ทุก ๆ ข้อที่มุ่งวัดในแบบสอบถาม ผู้เชี่ยวชาญจะลงความเห็นในแต่ละข้อคำถาม โดยให้คะแนนเป็น 1 หากเห็นว่าข้อคำถามดังกล่าววัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ข้อนั้น ให้คะแนนเป็น 0 หากไม่มั่นใจว่าข้อคำถามดังกล่าววัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ข้อนั้น และให้คะแนนเป็น -1 หากเห็นว่าข้อคำถามดังกล่าววัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ข้อนั้น (พิศิษฐ ตัณฑวิช และ พนา จินดาศรี, 2561) และสอดคล้องกับแนวคิดของ รัตนะ บัวสนธ์ (2564) ที่ระบุว่า การวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อคำถามแต่ละข้อ โดยใช้สูตรวิเคราะห์ค่า IOC ผลการวิเคราะห์มีเกณฑ์ $IOC \geq 0.50$ แสดงให้เห็นว่ามีข้อคำถามที่มีความตรงเชิงเนื้อหา นอกจากนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่า รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ที่นำมาทดลองใช้มีความเหมาะสมกับการนำไปใช้ในการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัย มีโครงสร้างองค์ประกอบ และรายละเอียดแต่ละองค์ประกอบที่ชัดเจน เข้าใจง่ายด้วยภาษาที่เหมาะสม มีขั้นตอนการปฏิบัติที่ชัดเจนสามารถนำไปใช้ได้จริงในสถานศึกษาตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ มีความคุ้มค่าและเป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ในโรงเรียนได้อย่างปลอดภัย

4. ผลการนำรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ไปทดลองใช้ มีผลก่อนการทดลองและหลังการทดลอง พบว่า ผลหลังทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัย มีค่า t -test สูงกว่าผลก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจาก ครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนพร้อมร่วมมือเพื่อปฏิบัติการทดลองรูปแบบที่นำมาใช้ในครั้งนี้ ผ่านกระบวนการสร้างความรู้และเข้าใจให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมที่ผู้วิจัยนำมาปฏิบัติทดลอง ซึ่งกิจกรรมที่นำมาปฏิบัติทดลองมีขั้นตอนที่ชัดเจนและปฏิบัติได้ ส่งผลดีต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัย รวมทั้งยังมีคุณค่าต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัย เป็นรูปแบบที่มีความเข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน ตรงตามหลักวิชาการ มีความเหมาะสมกับระยะเวลา และยังเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ไม่ว่าจะเป็น บุคลากรทางการศึกษา ครู ผู้เรียน ผู้ปกครอง และสถานศึกษา สอดคล้องกับอริสร ติปานธรรม (2561) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ การพัฒนารูปแบบการจัดการด้านความปลอดภัยแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา

ขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการจัดการด้านความปลอดภัยแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษา ประกอบด้วย 4 ด้าน โดยเรียงลำดับการปฏิบัติที่มากที่สุดไปน้อยที่สุด ดังนี้ (1) ปัจจัยด้านมาตรการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุในสถานศึกษา (2) ปัจจัยด้านมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาทางสังคม (3) ปัจจัยด้านมาตรการป้องกันและแก้ไข อุบัติภัยในสถานศึกษา (4) ปัจจัยด้านมาตรการรักษาความปลอดภัยในสุขภาพอนามัยของนักเรียน ทั้งนี้การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติสูงสุดและรูปแบบการจัดการด้านความปลอดภัยแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษา ได้รับการประเมินและได้รับการรับรองโดยผู้เชี่ยวชาญที่เข้าร่วมสนทนากลุ่มครั้งที่สองทุกท่านว่ารูปแบบดังกล่าว เป็นรูปแบบที่ดี และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ ในสถานการณ์จริง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชีรา ใจหวัง (2561) ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 ผลการวิจัยพบว่า จัดการสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้ปลอดภัยมีระดับความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมาการจัดการบริการความปลอดภัยในโรงเรียนมีระดับความคิดเห็นในระดับมาก และการจัดการเรียนการสอน สวัสดิศึกษามีระดับความคิดเห็นในระดับปานกลาง อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของกนกอร อุณสถานนท์ (2563) เรื่อง การบริหารด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร ได้กล่าวว่า สถานศึกษาควรมีการตรวจสอบสภาพอาคารให้พร้อมใช้งานอยู่เสมอ ควรจัดให้มีป้ายหรือสัญลักษณ์เตือน ในบริเวณที่จะเป็นอันตราย ควรจัดทำคู่มือ การบำรุงรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ อุปกรณ์ต่าง ๆ ควรสำรวจและจัดทำข้อมูลแหล่งมั่วสุมและแหล่งอบายมุขรอบ ๆ สถานศึกษา และควรจัดประชุมวางแผนการดำเนินการด้านสุขภาพอนามัยของบุคลากรและนักเรียน

5. ผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรีในด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่าปรากฏผลดังนี้

5.1 ด้านประสิทธิภาพ พบว่ารูปแบบที่นำมาทดลองใช้มีความเกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ มีการกำหนดวัตถุประสงค์ไว้อย่างชัดเจน นำมาทดลองใช้จนบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ การวางแผนและประเมินความเสี่ยงไว้อย่างชัดเจน มีความเหมาะสมกับการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา มีการจัดระบบ ควบคุม กำกับ ติดตาม และประเมินผลอย่างชัดเจน มีความเหมาะสมกับการใช้สื่อและอุปกรณ์ ระยะเวลา และสถานที่ที่จัดกิจกรรม ในการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา อยู่ในระดับมากและมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความพร้อมที่จะร่วมกันบริหารจัดการ

ความปลอดภัยในสถานศึกษาโดย ผ่านกระบวนการประเมินสภาพความเสี่ยงด้านความปลอดภัย เพื่อนำมาวิเคราะห์ กำหนดนโยบายความปลอดภัยของสถานศึกษา ร่วมกันวางแผนโดยความร่วมมือของครู บุคลากร นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน กำหนดพื้นที่ควบคุมความปลอดภัย การดำเนินการเตรียมความพร้อมขององค์กรให้มีความสามารถในการป้องกันภัยตามขั้นตอนการดำเนินงานความปลอดภัย การติดตามผ่านการรวบรวมข้อมูลการปฏิบัติกิจกรรมในระบบสารสนเทศ การประเมินผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ สรุปผลการประเมินต่อคณะกรรมการความปลอดภัย และการจัดทำรายงานการประเมินผลการดำเนินงาน การให้ข้อมูลย้อนกลับผ่านการนำเสนอข้อมูลผลการประเมินต่อคณะกรรมการ การเผยแพร่ผลการประเมินต่อครู ผู้ปกครอง นักเรียน และชุมชน รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และเสนอแนวทางการปรับปรุงคุณภาพการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ สอดคล้องกับงานวิจัยของจารุวรรณ เหยิบไธสงค์ (2563) พบว่าแนวทางการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียน คือ ควรมีการกำหนด นโยบายมาตรการให้ชัดเจน มีความต่อเนื่อง มีการกำหนดระเบียบข้อบังคับด้านความปลอดภัยทั้ง ภายใน และภายนอกโรงเรียน โดยการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียน ครู ผู้ปกครอง และชุมชน มี ระบบการกำกับติดตามที่เชื่อถือได้ มีการวางแผนด้านบุคลากรงบประมาณ และสื่ออุปกรณ์ที่ เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยให้เหมาะสมกับระดับการจัดการศึกษาของโรงเรียน อีกทั้งยังสอดคล้องกับกัมปนาท นาคบัว (2565) วิจัยเรื่อง การศึกษาแนวทางการดำเนินงานรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พิษณุโลก เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญตระหนักของความปลอดภัยมาตรการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ โดยมีการประชุมวางแผนแนวทางป้องกัน แต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบอย่างต่อเนื่อง และสำรวจสภาพอาคารสถานที่ให้มีความพร้อมในใช้งาน จัดทำคู่มือการใช้งานบำรุงรักษาวัสดุอุปกรณ์ และประสานความร่วมมือกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ในอุบัติเหตุและอุบัติภัยที่จะเกิดในระบบเครือข่าย และครู ผู้รับผิดชอบงานควรจัดการเรียน การสอนแบบบูรณาการสร้างองค์ความรู้ความปลอดภัย และจัด กิจกรรมโครงการเพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุและอุบัติภัย

5.2 ด้านประสิทธิผล พบว่ามีประสิทธิผล อยู่ในระดับมากและมากที่สุดโดยรูปแบบที่นำมาทดลองใช้เกิดประโยชน์ต่อโรงเรียน ต่อการปฏิบัติงานของผู้บริหารและครูในการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา เกิดประโยชน์ต่อบุคลากร นักเรียน และผู้ปกครอง สร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ปกครอง เกิดการมีส่วนร่วมที่สร้างคุณค่าต่อส่วนรวมของโรงเรียนจากทุกฝ่าย โดยที่สามารถปรับปรุงพัฒนารูปแบบได้อย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองและชุมชนต่างมีส่วนร่วมให้เกิดการพัฒนาการบริหารความปลอดภัยใน

สถานศึกษาในลักษณะการบริหารแบบมีส่วนร่วมส่งผลให้ผู้เรียนได้รับความปลอดภัยทั้งในและนอกสถานศึกษา กล่าวคือทุกภาคส่วนมีบทบาทในการร่วมกันปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิผล สอดคล้องกับอริศร ดีปานธรรม (2561) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ การพัฒนารูปแบบการจัดการ ด้านความปลอดภัยแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน งานวิจัยพบว่า ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา ประกอบไปด้วย ผู้บริหารในสถานศึกษา ครูในสถานศึกษา โรงพยาบาล ผู้นำชุมชน ตำรวจ อาสาสมัคร ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้ปกครองต่างมีส่วนทำให้เกิดรูปแบบ การจัดการด้านความปลอดภัยในสถานศึกษาอีกทั้งยังสอดคล้องกับจิระศักดิ์ สิมัด (2565) ได้ศึกษา เกี่ยวกับ สภาพปัญหาและแนวทางพัฒนาการจัดการความปลอดภัยของนักเรียน โรงเรียนไผ่ใหญ่ ศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 ผลการศึกษวิจัยพบว่า แนวทางการ พัฒนาการจัดการความปลอดภัยของนักเรียน โรงเรียนไผ่ใหญ่ศึกษา ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ คือ มอบความรู้ความเข้าใจให้กับนักเรียนเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตให้สามารถอยู่ร่วมกันในสังคม อย่างมีความสุข ปรับปรุงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเดิมในโรงเรียนให้มีความแข็งแรงคงทน เช่น สนามเด็ก เล่นและจัดทำแผนพัฒนาสิ่งแวดล้อมทางกายภาพในโรงเรียน

5.3 ด้านคุณค่า พบว่ามีคุณค่าอยู่ในระดับมากที่สุด รูปแบบที่นำมาทดลองใช้ มีความสำคัญต่อการจัดการศึกษา ทำให้เกิดผลดีต่อผู้บริหาร ครู บุคลากร และชุมชน ในการบริหาร สถานศึกษา สามารถแก้ปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา ทำให้เกิดการพัฒนาด้านบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา จำเป็นต้องกำหนดเป็นนโยบายเพื่อนำมาสู่ การปฏิบัติของโรงเรียน อีกทั้งผู้ร่วมปฏิบัติการทดลองมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารจัดการ ความปลอดภัยในสถานศึกษาที่นำมาทดลองใช้ ทั้งนี้เนื่องจากรูปแบบที่นำมาใช้สามารถแก้ปัญหา การบริหารจัดการความปลอดภัยอย่างเป็นระบบ ส่งผลให้ ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีแนวทางในการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ กระบวนการ บริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาไม่เพียงแต่เป็นการนำมาทดลองใช้เพียงอย่างเดียว แต่ยัง ต้องมีการปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดคุณค่าสูงสุดต่อสถานศึกษา ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน ทั้งยังต้องคำนึงถึงเป้าหมายของการจัดการศึกษาภายใต้ นโยบายความปลอดภัย ในสถานศึกษา จึงควรประกาศเป็นนโยบายเพื่อนำมาสู่การปฏิบัติผ่านกระบวนการวางแผน การนำ นโยบายสู่การปฏิบัติ การปฏิบัติการตามแผนการดำเนินการ การติดตาม การประเมินผล อย่างต่อเนื่อง การรายงานผลสะท้อนกลับต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อนำผลดังกล่าวมาพัฒนา กระบวนการให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของชัชฌา ขุนจง (2563) ศึกษาวิจัย เรื่อง การจัดการความเสี่ยงด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ผลการศึกษพบว่า

การพัฒนาหรือปรับปรุงกระบวนการจัดการความเสี่ยงด้านความปลอดภัย มี 9 ขั้นตอน คือ 1) อบรมผู้บริหาร 2) ร่วมกันกำหนดนโยบาย 3) แต่งตั้งคณะทำงาน กำหนดขอบเขต และภาระหน้าที่ 4) สำรวจอาคารสถานที่ 5) วิเคราะห์ความเสี่ยง 6) จัดทำโครงการและแผนการดำเนินการ เพื่อขออนุมัติงบประมาณ 7) ประชาสัมพันธ์ ธรรมนูญ และอบรม 8) ซักซ้อมแผนฉุกเฉินเป็นประจำทุกปี 9) ทบทวนและปรับปรุงแผนต่าง ๆ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า งานจัดการความเสี่ยงด้านความปลอดภัยเกี่ยวข้องกับต่อชีวิตและทรัพย์สินของผู้ใช้งานอาคารทั้งหมด ควรส่งเสริมให้บุคลากรมีความรู้และปลูกจิตสำนึกให้กับเยาวชน เพื่อให้ตระหนักถึงความสำคัญและความสูญเสียที่จะเกิดขึ้นหากจัดการหรือป้องกันความเสี่ยงไม่ได้ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ภาครัฐควรให้ความสำคัญและส่งเสริมให้เกิดการดำเนินการทั้งในแง่ของงบประมาณและผู้เชี่ยวชาญในการอบรมให้ความรู้ จัดทำแผนและซักซ้อมต่าง ๆ อย่างเร่งด่วน สอดคล้องกับงานวิจัยของจิระศักดิ์ สิมัค (2565) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ สภาพปัญหาและแนวทางการจัดการความปลอดภัยของนักเรียน โรงเรียนไฟใหญ่ศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 ได้เสนอแนวทางการพัฒนาการจัดการความปลอดภัยไว้ 4 แนวทาง ประกอบด้วย 1) แนวทางการจัดการความปลอดภัยด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ได้แก่ มอบความรู้ความเข้าใจให้กับนักเรียนเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตให้สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข ปรับปรุงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเดิมในโรงเรียนให้มีความแข็งแรงคงทน เช่น สนามเด็กเล่นและจัดทำแผนพัฒนาสิ่งแวดล้อมทางกายภาพในโรงเรียน 2) แนวทางการจัดการความปลอดภัย ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ ช่วยกันดูแลรักษาอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ของโรงเรียน ปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมในโรงเรียน เช่น การเคารพกฎของโรงเรียนและการร่วมดำเนินการปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ของโรงเรียนให้น่าอยู่ 3) แนวทางการจัดการความปลอดภัย ด้านบริการความปลอดภัย ได้แก่ ปรับปรุงรถตู้โรงเรียนเพื่ออำนวยความสะดวกในการรับส่งนักเรียนให้มีความปลอดภัยน่าเชื่อถือสร้างมาตรฐานในโรงเรียนสู่ระดับสากลในการส่งเสริมคุณภาพ หรือลดอันตรายในโรงเรียนและปรับปรุงสนามกีฬาให้มีความปลอดภัยเหมาะสำหรับการออกกำลังกาย ตามลำดับ และ 4) แนวทางการจัดการความปลอดภัย ด้านสวัสดิศึกษา ได้แก่ ศึกษาสภาพและความต้องการของครู ผู้ปกครอง และชุมชน เพื่อพัฒนา การมอบความรู้ความเข้าใจ วิธีการป้องกันตนเองตามสถานการณ์ต่าง ๆ ของเด็กแต่ละช่วงวัยและอบรมการส่งเสริมสุขภาพอนามัยในโรงเรียน ธรรมนูญเรื่องความปลอดภัยในโรงเรียนค่าเฉลี่ยเท่ากัน อีกทั้งยังสอดคล้องกับมูบิตะ (Mubita, 2023) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการบริหารจัดการความปลอดภัยและสุขอนามัยในโรงเรียน: ประโยชน์ ความท้าทาย และแนวโน้มในอนาคต ได้เสนอแนวทางการพัฒนาเกี่ยวกับการบริหารจัดการความปลอดภัยและสุขอนามัยในโรงเรียนนั้นมีแนวทางการพัฒนาที่สูงขึ้น เนื่องจากโรงเรียนให้ความสำคัญกับการริเริ่มโครงการ

ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขอนามัยและคุณภาพชีวิต และลงทุนในทรัพยากรรวมถึงการสนับสนุนที่จำเป็น เพื่อเอาชนะอุปสรรคและตระหนักถึงประโยชน์ของการบริหารจัดการความปลอดภัยและสุขอนามัยในโรงเรียน งานวิจัยฉบับนี้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการให้สมาชิกของโรงเรียนทุกภาคส่วนให้ความร่วมมือและมีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งรวมถึงผู้เรียน บุคลากร ผู้ปกครอง และชุมชนที่เกี่ยวข้อง

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการสำรวจปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัย ควรให้ความสำคัญกับการกำหนดนโยบายด้านความปลอดภัยของสถานศึกษาโดยมีการประชุมวางแผนนโยบายให้มีความชัดเจนรวมถึงการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา

1.2 ควรกำหนดให้มีการอบรมครู บุคลากร และนักเรียนเกี่ยวกับความรู้ด้านความปลอดภัยในสถานศึกษาถึงแนวทางการปฏิบัติงานให้เกิดความปลอดภัยอย่างชัดเจน การให้ความรู้เกี่ยวกับสวัสดิศึกษาเพื่อให้นักเรียนสามารถป้องกันตนเองจากภัยอันตรายต่างๆ ได้

1.3 ควรกำหนดรูปแบบในการจัดทำรายงานและจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบโดยการใช้ข้อมูลสารสนเทศหรือเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการนำข้อมูลรายงานไปใช้ในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

1.4 ควรกำหนดการประเมินผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ให้มีความชัดเจนทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ กำหนดรูปแบบ ระยะเวลา และวิธีการประเมินผลให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่ตั้งไว้

1.5 ควรจัดทำแบบสอบถามความคิดเห็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัยให้มีความครอบคลุมทั้งในด้านข้อคำถามและด้านความพึงพอใจเพื่อนำความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนมาร่วมวิเคราะห์ผลการดำเนินการและกำหนดนโยบายอย่างต่อเนื่อง

1.6 จากผลการวิจัยในครั้งนี้ทำให้ได้รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ดังนั้นผู้บริหารของ

สมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี สามารถนำรูปแบบนี้ไปปฏิบัติหรือประยุกต์ใช้ในโรงเรียน โดยดำเนินการตามผลการวิจัยดังนี้ การวางแผนการบริหารจัดการความปลอดภัย การดำเนินการตามแผนการปฏิบัติงาน การติดตามผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงาน การประเมินผลที่ได้จากการปฏิบัติงาน และการให้ผลสะท้อนกลับต่อผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาต่อไป โดยกำหนดเป็นนโยบายของสถานศึกษาอย่างชัดเจน อบรมครู บุคลากร และนักเรียนเกี่ยวกับความปลอดภัยในสถานศึกษา โดยสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบที่จะนำมาใช้ให้เป็นไปตามกระบวนการตามแนวทางเดียวกันและมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อนำไปสู่ประสิทธิผลของการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา คือ ความปลอดภัยของผู้เรียน

1.3 จากรูปแบบที่พัฒนาขึ้น คือ PIMER Model ควรได้รับการปรับปรุงพัฒนาตามลำดับดังนี้ ด้านการวางแผนควรกำหนดนโยบายการปฏิบัติงานให้ชัดเจน เพื่อมีแนวทางในการดำเนินงานผ่านแผนงานที่ชัดเจน ด้านการดำเนินการควรอบรมพัฒนาผู้บริหาร ครู บุคลากรและนักเรียนให้เข้าใจถึงแนวทางในการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาอย่างเป็นขั้นตอนตามแผนการดำเนินการ ด้านการติดตามควรจัดทำรายงานและจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ โดยสามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการติดตาม ด้านการประเมินผลควรประเมินผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยมีการตั้งเกณฑ์ในการประเมินให้ตรงตามเป้าหมาย ด้านการให้ผลสะท้อนกลับควรจัดทำแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัยให้ครอบคลุมทุกภาคส่วนเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ครบถ้วน ทั้งนี้เมื่อปฏิบัติตามกระบวนการทั้ง 5 ขั้นตอนแล้วควรมีการประเมินผลการใช้รูปแบบอีกครั้งเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

1.4 จากค่าการประเมินด้าน ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณค่า แม้ว่าจะอยู่ในระดับมากที่สุดแล้ว แต่ยังสามารถพัฒนารูปแบบให้กลายเป็นนวัตกรรมหรือการปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ของโรงเรียน รวมทั้งควรพัฒนา PIMER Model ให้สอดคล้องกับระบบการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมของโรงเรียน เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีต่อนักเรียน และ โรงเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิจัยเปรียบเทียบการนำรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ไปใช้กับโรงเรียนเอกชนในจังหวัดอื่น

2.2 ควรศึกษาวิจัยผลการนำรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยนำไปใช้กับหน่วยงาน สถาบันอื่น ๆ ที่มีบริบทแตกต่างจากสถานศึกษาในสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี

2.3 ควรศึกษาวิจัยและพัฒนาในรูปแบบรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยอย่างต่อเนื่องจนทำให้ได้รูปแบบที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.4 ควรมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเก็บข้อมูล การประเมินผล การเพิ่มมาตรการความปลอดภัย เช่น การใช้เทคโนโลยีการตรวจสอบความปลอดภัยในอาหารและน้ำดื่ม เป็นต้น หรือการบูรณาการด้านเทคโนโลยีเพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กมากขึ้น

Christian University of Thailand

เอกสารอ้างอิง

- กฎกระทรวง. (2565, 11 เมษายน). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 139 ตอนที่ 22 ก. หน้า 15 – 19.
- กนกอร อุ่นสถานนท์. (2563). การบริหารด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร, วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), 10(2), 1-14.
- กรกมล สมสุข. (2556). การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนประถมศึกษา ขนาดเล็กที่มีประสิทธิภาพ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กระบี่ (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุยิปบัณฑิต). มหาวิทยาลัยขอนแก่น,ขอนแก่น.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2556). คู่มือแนวทางปฏิบัติและมาตรการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2556. นครปฐม: โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ
- _____. (2560). หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560. (พิมพ์ครั้งที่ 1) กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด
- _____. (2564). คู่มือดำเนินงานความปลอดภัยสถานศึกษา. เอกสารไม่ได้ตีพิมพ์, สืบค้น 15 มิถุนายน 2567, สืบค้นจาก <https://www.cpn1.go.th/2021/wp-content/uploads/2022/11/คู่มือความปลอดภัย-กระทรวงศึกษาธิการ.pdf>
- _____. (2565). ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ 2567. [ระบบออนไลน์]. <https://www.moe.go.th/360policy-and-focus-moe-2023/> (4 มิถุนายน 2567)
- _____. (2566). สารสนเทศด้านการศึกษา ปีการศึกษา 2566. [ระบบออนไลน์]. <https://edustatistics.moe.go.th/school20> (7 กรกฎาคม 2567)
- กรีฑ์จอมพล ภูจอมจิตต์. (2557). การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์. วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 10(2), 179-185.
- กรุงเทพธุรกิจออนไลน์. (2565). สถาบันวิจัยประชากร ม.มหิดล เรียกร้องทุกภาคส่วนดูแลความปลอดภัย "เด็กไทย", สืบค้น 23 มิถุนายน 2567, สืบค้นจาก <https://www.bangkokbiznews.com/health/social/1032058>

กัมปนาท นาคบัว. (2565). การศึกษาแนวทางการดำเนินงานรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.

กิตติยา วงษ์จันทร์. (2561). รูปแบบการวิจัยและพัฒนา (R&D) และรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบ มี ส่วนร่วม (PAR), สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติและมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี สืบค้นจาก https://www.ubu.ac.th/web/files_up/08f2018072012262188.pdf

เกรียงไกร ทานะเวช และ อัฐพล อินตะเสนนา. (2562). การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการส่งเสริม ศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27. *วารสารข้อ พะยอม*, 30(1), 47-58.

จันทร์ทอง วัฒนะประดิษฐ์. (2561). การวิจัยและพัฒนา *Research & Development (R&D)* และ การวิจัย เชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม *Participatory Action Research (PAR)*. เอกสารไม่ได้ ตีพิมพ์, สถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, กรุงเทพฯ, ประเทศไทย.

ความปลอดภัยในการทำงาน (Occupational Safety and Health) คืออะไร มีอะไรบ้าง. (2565, 03 พฤศจิกายน). สืบค้นจาก <https://santofire.co.th/occupational-safety-and-health/>

จตุรภัทร ประทุม. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.

จารุวรรณ เหยิบไชสงค์. (2563). การจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนอนุบาลเอกชน จังหวัด ปทุมธานี (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, ปทุมธานี.

จิระศักดิ์ สิมัด. (2565). สภาพปัญหาและแนวทางการจัดการความปลอดภัยของนักเรียน โรงเรียนไผ่ใหญ่ศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29, *วารสาร มหาจุฬาลงกรณปริทรรศน์*, 4(8), 66 - 75.

จุฑามาศ พิมพ์นอก. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการความปลอดภัยกับภาวะผู้นำวิสัยทัศน์ ของผู้บริหาร สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6, *วารสาร ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี*, 8(3), 161 – 168.

ดิเรก ทองแผ่น. (2561). หลักการและวิธีการปฏิบัติที่สำคัญเกี่ยวกับการรักษาความลับ และการรักษา ความปลอดภัย. สืบค้นจาก

https://www.opm.go.th/opmportal/multimedia/panidapa/File/Government%20corresp ondence/3_1_180961.pdf

- ชมภู เชื้อฉุน. (2560) *ประสิทธิภาพการให้บริการด้านการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลหนองบัว อำเภอนากลาง จังหวัดนครราชสีมา* (การค้นคว้าอิสระปริญญาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. บุรีรัมย์.
- ชลทิศ อุไรฤกษ์กุล. (2562), ความรอบรู้ด้านสุขภาพในฐานะที่เป็นยุทธศาสตร์ระดับพลเมืองเพื่อการส่งเสริมสุขภาพ, แปลแบบถอดความจาก Health literacy as a population strategy for health promotion: Don NUTBEAM.
สืบค้นจาก <http://122.154.73.26/data/HL/HLAsPopulationStrategyThai.pdf>
- ชีษณูชา ขุนจง. (2563). การจัดการความเสี่ยงด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา ระดับมัธยมศึกษา, สารศาสตร์, (2), 287-300.
- ชุมศักดิ์ อินทร์รัชย์. (2560). *การบริหารงานวิชาการและการนิเทศภายในสถานศึกษา*. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทองไพบรา ปุ๋ยตระกูล. (2564). ความปลอดภัยของนักเรียนเรื่องสำคัญที่ไม่ควรละเลย, สืบค้นจาก <https://www.thaichildrights.org/story/drowning/>
- ธีรยุทธ เมืองแมน. (2563). การพัฒนาระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1. *Journal of Roi Kaensarn Academic*, 8(11), 251-265.
- นันทิยาภรณ์ หงส์เวียงจันทร์. (2559). การพัฒนารูปแบบภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ที่มีประสิทธิผลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุณวุฒิปบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี, กาญจนบุรี.
- บัลลังก์ โรหิตเสถียร. (2566). “นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567” สืบค้นเมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม 2567, สืบค้นจาก <https://moe360.blog/2023/01/04/policy-and-focus-moe-fiscal-year-2024/>
- บุญเชิด ชานีศาสตร์. (2556). *การพัฒนารูปแบบการบริหารวิชาการในการจัดการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี* (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุณวุฒิปบัณฑิต), มหาวิทยาลัยสยาม, กรุงเทพฯ.
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570). (2565, 1 พฤศจิกายน). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 139 ตอนพิเศษ 258 ง. หน้า 9-12.
- พชญ นรสิงห์. (2567). การบริหารแบบมีส่วนร่วมด้านการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา. *วารสารวิชาการนอร์ทเทิร์น*, 11(2), 107-118.

- พิศิษฐ ตันทวนิช, และพนา จินดาศรี. (2561). ความหมายที่แท้จริงของค่า IOC. *วารสารการวัดผล การศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 24 (2). 3 – 12.
- มติชน. (2563). *เด็กปฐมวัย เรียนรู้สร้างสรรค์ ปลอดภัย*. สืบค้นเมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2567, สืบค้น จาก <https://www.thaihealth.or.th/?p=237082>
- มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก. (2559). โรงเรียนคุ้มครองเด็ก ตอน ความปลอดภัยในโรงเรียน เรื่องใหญ่ ที่ต้องให้ความสนใจ, สืบค้นจาก <https://www.thaichildrights.org/articles/article-violence/โรงเรียนคุ้มครองเด็ก-ต-5/>
- มิตร ทองกาบ. (2558). การสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารงานกิจการนักศึกษาที่มีประสิทธิภาพ สำหรับสถาบันอุดมศึกษาเอกชน. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*, 2(2), 208-220.
- ยูนิเซฟ. (2567, 1 กุมภาพันธ์). อนาคตสำหรับเด็กในปี 2567: ความร่วมมือในโลกที่แตกแยก. สืบค้น จาก <https://www.unicef.org/thailand/th/stories/อนาคตสำหรับเด็กในปี-2567-ความร่วมมือในโลกที่แตกแยก>.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2557). *การวิจัยทางการบริหารการศึกษา*. สกลนคร : สมศักดิ์การพิมพ์.
- วิภากรณ์ สร้อยคำ. (2560). *การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผลของโรงเรียน เอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, สกลนคร.
- วิภาส ทองสุทธิ. (2560). *รูปแบบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ, กรุงเทพมหานคร.
- รัตนะ บัวสนธิ์. (2564). *การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัตนา คำเพชรดี. (2559). *การพัฒนารูปแบบการบริหารหลักสูตรที่มีประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, สกลนคร.
- ศศิมา สุขสว่าง. (2563, 19 เมษายน), *คุณค่าของนวัตกรรม*. สืบค้นจาก <https://www.sasimasuk.com/คุณค่าvalue-creation-ของนวัตกรรม>
- สุชีรา ใจหวัง. (2561). การศึกษาการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1, *วารสารบริหารการศึกษา มศว.*, 15(28), 50-61.

- สุนทร โคตรบรรเทา. (2560). การบริหารการศึกษาหลักการและทฤษฎี (ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ปัญญาชน.
- สุพักตร์ เฉลยกลาง. (2566). การบริหารด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา มัชฌมศึกษานครราชสีมา. *วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ*, 3(1), 465-474.
- สมณฑา สาธุกานนท์. (2558). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานบุคคลที่มีประสิทธิผล ของ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ดุขฎี บัณฑิต), มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ, กรุงเทพมหานคร.
- สุวรรณ ภู่เตีง (2563) แนวคิดความปลอดภัยและระบบการจัดการความปลอดภัยเบื้องต้น. สืบค้นจาก https://www.roadsafetythai.org/edoc/doc_20200408163846.pdf
- สิริรัตน์ สุวณิษฐ์เจริญ และ ปราโมช เชื้อวชาญ. (2557). การจัดการความปลอดภัย [จุลสาร]. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สิริพร ดิน้อย. (2562). การพัฒนารูปแบบการคิดอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนประถมศึกษา วารสารบริหารการศึกษามัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 19(2), 289.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2564). *แผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง)*. สืบค้นจาก <https://moe360.blog/2021/03/01/national-reform-plans/>
- องคั่นาถ เคนโพธิ์. (2562). การพัฒนารูปแบบการนิเทศเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ในโรงเรียนประถมศึกษา (วิทยานิพนธ์ปริญญาดุขฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- อนุสรณ์ คำเสาร์. (2567). การบริหารงานส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษาโรงเรียนในอำเภอ กลยาณีวัฒนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 6. *วารสาร มจร.ทริภูษัฎัปริทรรศน์*. 8(2), 119-132.
- Anna Díaz Vicario. (2012). Safety management in Catalonia's schools. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 46(2012), P. 3324 – 3328.
- Best, John W. (1977). *Research in Education*. 3rd ed. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall, Inc.
- Deming, W. Edwards (1982). *Out of the crisis*. Cambridge, MA: Massachusetts Institute of Technology, Center for Advanced Engineering Study.
- Everton Environmental Safety and Health Solutions. (n.d.). *School Safety Management*. สืบค้นจาก <https://evertonsafety.co.ke/school-safety-management/>

- Fayol, H. (1916). *Administration industrielle et générale*. Dunod.
- Good, T. L. (1973). *Handbook of social psychology*. Addison-Wesley.
- Healthy and Safety Executive. (n.d.). *Leading sensible health and safety management in schools*.
 สืบค้นจาก <https://www.hse.gov.uk/education/sensible-leadership/sensible.htm>
- Keeves, J. P. (1988). The good format. *Educational Psychologist*, 23(2), 193-202.
- Lindie Kruger. (2015). The Significant Influence of School Safety Management on School Safety in Selected International Schools in Bangkok, Thailand. *International Journal of Development Research*, 6(5), 4851-4866.
- Luther Gulick and Lyndall Urwick. (1937). *Paper on the Science of Administration*. New York: Columbia University Press.
- Ma, N. (2019). School Resilience — A New Way of School Safety Management, *Advances in Economics, Business and Management Research*, (116). DOI 10.2991/icesed-19.2020.79
- Mubita, Kaiko. (2023). Management of Safety and Health in Schools: Benefits, Challenges and Prospects. *International Journal of Social Science and Education Research Studies*, 3(4), 582-587. DOI: <https://doi.org/10.55677/ijssers/V03I4Y2023-07>, Impact Factor: 5.574
- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1977). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. *Tijdschrift Voor Onderwijs Research*, 2(2), 49–60.

ภาคผนวก

Christian University of Thailand

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

Christian University of Thailand

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. ผศ.ดร.ไข่มุก	เหล่าพิพัฒนา	อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยบูรพา
2. ผศ.ดร.ภัทรารุช	เจริญรูป	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนานาชาติ
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
3.ดร.สตีเวน ชนะ	กิติเกียรติศักดิ์	ผู้จัดการโรงเรียนในเครือมารีวิทย์
4. ดร.ดวงกมล	เอมวัฒน์	ผู้รับใบอนุญาต โรงเรียนพร้อมคุณ
5.ดร.สันติชัย	ใจชุ่มชื่น	ผู้จัดการโรงเรียนประเสริฐสุข

Christian University of Thailand

ที่ ม.คต.28/ 33 ๑๕ /2567

วันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2567

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไข่มุก เหล่าพิพัฒนา

อาจารย์ผู้สอนประจำมหาวิทยาลัยบูรพา และมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

เนื่องด้วยนางสุรางค์ วิริยะประสาท รหัสนักศึกษา 662014 นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ได้ลงทะเบียนรายวิชาวิทยานิพนธ์และได้รับความเห็นชอบจากคณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยคริสเตียน ให้ทำวิจัยชื่อเรื่อง “การพัฒนาแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี” โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.ชุมศักดิ์ อินทร์รักษา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์ ดร.รมย์รัมภา ณัฐธัญติรุจ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ขณะนี้นักศึกษาดำเนินการวิจัยมาจนถึงขั้นตอนการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยในการนี้หลักสูตรฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในการบริหาร จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา เพื่อให้เครื่องมือวิจัยของนักศึกษามีคุณภาพและมีประสิทธิภาพในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนันต์ อนันตวง)

คณบดีคณะสหวิทยาการ

ผู้ทำวิจัยนางสุรางค์ วิริยะประสาท

เบอร์โทรศัพท์ 095-989-6163 E-mail: surang99madee@gmail.com

ที่ ม.คต.28/ 3399 /2567

วันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2567

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัทรารุณ เจริญรูป
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนานาชาติ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

เนื่องด้วยนางสุรางค์ วิริยะประสาธน์ รหัสนักศึกษา 662014 นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ได้ลงทะเบียนรายวิชาวิทยานิพนธ์และได้รับความเห็นชอบจากคณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยคริสเตียน ให้ทำวิจัยชื่อเรื่อง "การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี" โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์ ดร.รมย์รัมย์ภา ฌ์ฐธัญกิจ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ขณะนี้นักศึกษาดำเนินการวิจัยมาจนถึงขั้นตอนการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยในการนี้หลักสูตรฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในการบริหาร จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา เพื่อให้เครื่องมือวิจัยของนักศึกษามีคุณภาพและมีประสิทธิภาพในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนันต์ อินทร์สิน)

คณบดีคณะสหวิทยาการ

ผู้ทำวิจัยนางสุรางค์ วิริยะประสาธน์

เบอร์โทรศัพท์ 095-989-6163 E-mail: surang99madee@gmail.com

มหาวิทยาลัยคริสเตียน
CHRISTIAN UNIVERSITY OF THAILAND

ที่ ม.คต.28/ 34๐๐ /2567

วันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2567

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.สตีเวน ชนะ กิติเกียรติศักดิ์

ประธานกรรมการบริหารเครือโรงเรียนมารีย์วิทย

เนื่องด้วยนางสุรางค์ วิริยะประสาธ รหัสนักศึกษา 662014 นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ได้ลงทะเบียนรายวิชาวิทยานิพนธ์และได้รับความเห็นชอบจากคณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยคริสเตียน ให้ทำวิจัยชื่อเรื่อง “การพัฒนาแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา ระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี” โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์ ดร.รมย์รัมภา ญัฐธัญติรุจ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ขณะนี้นักศึกษาดำเนินการวิจัยมาจนถึงขั้นตอนการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยในการนี้หลักสูตรฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในการบริหาร จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา เพื่อให้เครื่องมือวิจัยของนักศึกษามีคุณภาพและมีประสิทธิภาพในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนันต์ อันทวีสิน)

คณบดีคณะสหวิทยาการ

ผู้ทำวิจัยนางสุรางค์ วิริยะประสาธ

เบอร์โทรศัพท์ 095-989-6163 E-mail: surang99madee@gmail.com

มหาวิทยาลัยคริสเตียน มูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย เลขที่ 144 หมู่ 7 ตำบลอนนทยาราม อำเภอเมืองนครปฐม
จังหวัดนครปฐม 73000 หรือ ตู้ ปณ.33 ปณวนนครปฐม 73000 โทร. 0-3438-8555

ที่ ม.คต.28/ 3401 /2567

วันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2567

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ดวงกมล เอมวัฒน์

ผู้รับใบอนุญาต ผู้อำนวยการ และผู้จัดการ โรงเรียนพร้อมคุณ

เนื่องด้วยนางสุรางค์ วิริยะประสาธน์ รหัสนักศึกษา 662014 นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ได้ลงทะเบียนรายวิชาวิทยานิพนธ์และได้รับความเห็นชอบจากคณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยคริสเตียน ให้ทำวิจัยชื่อเรื่อง “การพัฒนาแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา ระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี” โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์ ดร.รมย์รัมย์ภา ญัฐธัญจิตร เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ขณะนี้นักศึกษาดำเนินการวิจัยมาจนถึงขั้นตอนการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยในการนี้หลักสูตรฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในการบริหาร จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา เพื่อให้เครื่องมือวิจัยของนักศึกษามีคุณภาพและมีประสิทธิภาพในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนันต์ อันทวีสิน)

คณบดีคณะสหวิทยาการ

ผู้ทำวิจัยนางสุรางค์ วิริยะประสาธน์

เบอร์โทรศัพท์ 095-989-6163 E-mail: surang99madee@gmail.com

มหาวิทยาลัยคริสเตียน
CHRISTIAN UNIVERSITY OF THAILAND

ที่ ม.คต.28/ 3402 /2567

วันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2567

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.สันติชัย ใจชุ่มชื่น
ผู้จัดการโรงเรียนประเสริฐสุข

เนื่องด้วยนางสุรางค์ วิริยะประสาท รหัสนักศึกษา 662014 นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ได้ลงทะเบียนรายวิชาวิทยานิพนธ์และได้รับความเห็นชอบจากคณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยคริสเตียน ให้ทำวิจัยชื่อเรื่อง “การพัฒนาแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา ระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี” โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.ชุมศักดิ์ อินทร์วิทย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์ ดร.รมย์รัมภา ณัฐธัญตฤง เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ขณะนี้นักศึกษาคำเนินการวิจัยมาจนถึงขั้นตอนการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยในการนี้หลักสูตรฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในการบริหาร จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา เพื่อให้เครื่องมือวิจัยของนักศึกษามีคุณภาพและมีประสิทธิภาพในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนันต์ อันทวีสิน)

คณบดีคณะสหวิทยาการ

ผู้ทำวิจัยนางสุรางค์ วิริยะประสาท

เบอร์โทรศัพท์ 095-989-6163 E-mail: surang99madee@gmail.com

ภาคผนวก ข
การพัฒนาศักยภาพผู้เข้าร่วมการวิจัย

Christian University of Thailand

เอกสารรับรองโครงการวิจัย

เอกสารรับรองโครงการวิจัย

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยคริสเตียน

เอกสารรับรองเลขที่ : น. 28/2567

ชื่อโครงการวิจัย : การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับ
ปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวสุรางค์ วิริยะประสาธ

หน่วยงาน : หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ขอรับรองว่า โครงการวิจัยดังกล่าว ได้ผ่านการพิจารณาและให้ความเห็นชอบจาก
คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยคริสเตียน

วันที่รับรอง : 6 ธันวาคม 2567

วันที่หมดอายุ : 5 ธันวาคม 2569

ลงชื่อ
(ศาสตราจารย์ ดร. เพชรน้อย สิงห์ช่างชัย)

ประธานกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยคริสเตียน

เอกสารรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

มหาวิทยาลัยคริสเตียน มูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย

ขอมอบประกาศนียบัตรฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

นางสาวสุรางค์ วิกยะประสาท

ได้ผ่านการเข้าร่วมโครงการ

การอบรมจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ปีการศึกษา 2566

วันจันทร์ที่ 18 ธันวาคม พ.ศ. 2566 ณ มหาวิทยาลัยคริสเตียน จังหวัดนครปฐม
ขอพระเจ้าทรงอวยพระพรให้ท่านจงประสบแต่ความสุขและความเจริญก้าวหน้าสืบไป
มอบไว้ ณ วันจันทร์ที่ 18 ธันวาคม พ.ศ. 2566

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ภักธรธรรมมาศ)
อธิการบดี มหาวิทยาลัยคริสเตียน

(ศาสตราจารย์ ดร.เพชรน้อย สิงห์ช่างชัย)
ผู้ช่วยอธิการบดี ด้านวิจัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.นิมิต มรกต)
ที่ปรึกษา เขมรจริยธรรมการวิจัยในคนในประเทศไทย

เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย

เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของ
สมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี

ด้วยข้าพเจ้า นางสาวสุรางค์ วิริยะประสาท นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
การบริหารการศึกษา คณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยคริสเตียน กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็น
วิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของ
สมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี” โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหา
การบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัด
ชลบุรี 2) เพื่อออกแบบและสร้างรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของ
สมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี 3) เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยใน
สถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี

4) เพื่อเปรียบเทียบผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับ
ปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ระหว่างก่อนและหลังการทดลองใช้ 5) เพื่อ
ศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหาร
โรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า เป็นอย่างไร โดยมี รอง
ศาสตราจารย์ ดร.หุสศักดิ์ อินทร์รักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์ ดร.รมย์รัมภา ฌัฐ
ธัญอดิรุจ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ซึ่งในการจัดทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าวให้สำเร็จลุล่วงไปได้
จำเป็นต้องได้รับข้อมูลจากท่านเพื่อประกอบการศึกษา และนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยนี้ไปเป็นข้อมูลพัฒนา
รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน
จังหวัดชลบุรี

ท่านเป็นบุคคลสำคัญยิ่งที่จะทำให้วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จอย่างสมบูรณ์ จึงใคร่ขอความ
อนุเคราะห์จากท่านในการเข้าร่วมการวิจัยและยินยอมให้ข้อมูลความคิดเห็นการเก็บรวบรวมข้อมูลใน
การศึกษาครั้งนี้ ข้อมูลทั้งหมดจะถูกนำมาแปลผล เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวม และใช้เพื่อการ
ศึกษาวิจัยเท่านั้น จึงไม่เกิดผลกระทบต่อการทำงานและการดำรงชีวิตประจำวันของท่านหากภายหลัง
ท่านเปลี่ยนใจท่านมีสิทธิยุติการเข้าร่วมการวิจัยได้ตลอด

ในระหว่างเข้าร่วมการวิจัยหากท่านมีข้อข้องใจประการใดเกี่ยวกับการวิจัยท่านสามารถติดต่อ
ได้ที่เบอร์มือถือ 09 5989 6163 หรือ e-mail: surang99madee@gmail.com หากท่านได้รับการปฏิบัติไม่ตรง
ตามที่ได้ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมวิจัย ท่านสามารถติดต่อกับประธานคณะกรรมการจริยธรรมการ
วิจัยในคนหรือผู้แทนได้ที่คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์มหาวิทยาลัยคริสเตียน จังหวัด
นครปฐม โทร. 03 4388 5559 ต่อ 1340

หากท่านยินดีเข้าร่วมการวิจัยเพื่อให้ข้อมูล กรุณาลงลายมือชื่อในเอกสารด้านล่างและ
ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ ขอพระเจ้าทรงอวยพระพร

ผู้วิจัย

Christian University of Thailand

หนังสือแสดงเจตนายินยอมเข้าร่วมการวิจัย

(Informed Consent Form)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้า อายุ..... ปี

สถานที่ปฏิบัติงาน.....

แขวง.....เขต.....

จังหวัด.....

ลงชื่อ.....ผู้เข้าร่วมวิจัย
(.....)

Christian University of Thailand

เกณฑ์พิจารณาการให้ข้อมูลแบบสอบถาม

- 1.เป็นสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป
- 2.เป็นผู้มีประสบการณ์ในสถานศึกษาที่เกี่ยวกับความปลอดภัยในสถานศึกษา
- 3.เป็นครูผู้สอนระดับปฐมวัย

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

Christian University of Thailand

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- ค 1 แบบสอบถามสภาพปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา
- ค 2 แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบสอบถามความคิดเห็น
- ค 3 รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา
- ค 4 แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา
- ค 5 แผนปฏิบัติการทดลอง
- ค 6 แบบประเมินก่อนและหลังการทดลองการใช้รูปแบบ
- ค 7 แบบประเมินผลการใช้รูปแบบด้านประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณค่าของรูปแบบ

Christian University of Thailand

ค 1 แบบสอบถามสภาพปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา

Christian University of Thailand

แบบสอบถามชุดที่ 1

แบบสอบถามสภาพปัญหาการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาที่เน้นสมรรถนะผู้เรียน

การพิทักษ์สิทธิของผู้เข้าร่วมการวิจัย

ข้าพเจ้าขอแสดงความยินยอมในการตอบแบบสอบถามความคิดเห็น โดยได้ลงนามไว้

..... (ลงชื่อผู้ตอบแบบสอบถาม/ผู้ร่วมปฏิบัติการทดลอง)

...../...../.....

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้สอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ☐ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพเป็นจริงของผู้สอบถาม

1. เพศ ☐ หญิง ☐ ชาย
2. อายุ ☐ 20-35 ปี ☐ 36-45 ปี ☐ 46-60 ปี ☐ 60 ปีขึ้นไป
3. การศึกษา ☐ ปริญญาตรี ☐ ปริญญาโท ☐ ปริญญาเอก
4. อายุงานจนถึงปัจจุบัน ☐ 1-5 ปี ☐ 6-10 ปี ☐ 11-15 ปี
☐ 16-20 ปี ☐ 21-25 ปี ☐ 25 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหา

คำชี้แจง ให้ผู้ตอบแบบสอบถามพิจารณาระดับของสภาพปัญหาแต่ละข้อว่าอยู่ในระดับใด

โดยกาเครื่องหมาย ☒ ลงในช่องระดับคะแนน มีเกณฑ์พิจารณาดังนี้

ระดับ	5	หมายถึง	มีปัญหามากที่สุด
ระดับ	4	หมายถึง	มีปัญหามาก
ระดับ	3	หมายถึง	มีปัญหปานกลาง
ระดับ	2	หมายถึง	มีปัญหาน้อย
ระดับ	1	หมายถึง	มีปัญหาน้อยที่สุด

ข้อที่	สภาพปัญหา	ระดับปัญหา				
		5	4	3	2	1
การดำเนินงานตามมาตรการการป้องกันเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในสถานศึกษา						
1	มีการประชุมชี้แจงวางแผนการดำเนินงานด้านความปลอดภัยสถานศึกษาร่วมกับบุคลากร ภาควิชาเครือข่ายและหน่วยงานองค์กร ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง					
2	มีการกำหนดพื้นที่ควบคุมความปลอดภัย รวมถึงป้ายสัญลักษณ์ และอุปกรณ์ควบคุมความปลอดภัยส่วนบุคคล					
3	มีการจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา					
4	มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการความปลอดภัยสถานศึกษา โดยการมีส่วนร่วมจากภาควิชาเครือข่ายและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง					
5	มีการเสนอแผนความปลอดภัยของสถานศึกษาต่อคณะกรรมการสถานศึกษา					
6	มีการกำหนดนโยบายความปลอดภัยของสถานศึกษา					
7	มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์นโยบายและแผนความปลอดภัยของสถานศึกษา					
8	มีการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพภูมิทัศน์ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องน้ำ ห้องพิเศษ และห้องอื่นๆ ให้มีความปลอดภัย					
9	มีการจัดทำแหล่งเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความปลอดภัยในสถานศึกษาที่หลากหลาย					
10	มีการสำรวจและประเมินสภาพความเสี่ยง ด้านความปลอดภัยสถานศึกษา					
11	มีการจัดทำโครงสร้างบริหารจัดการความปลอดภัยสถานศึกษา					
12	มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ ภาระงานของ					

ข้อที่	สภาพปัญหา	ระดับปัญหา				
		5	4	3	2	1
	คณะกรรมการ					
13	มีการจัดทำปฏิทินการปฏิบัติงานของคณะกรรมการความปลอดภัยสถานศึกษา					
14	มีการประสานความร่วมมือของคณะกรรมการภาคีเครือข่าย และหน่วยงานต้นสังกัด					
15	มีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศความปลอดภัยของ					
16	มีการจัดหาเครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสารสนเทศ					
17	มีการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างครบถ้วนทุกด้าน					
18	มีการวิเคราะห์ข้อมูลจากระบบหมวดหมู่สารสนเทศ					
19	มีการจัดทำรายงานระบบข้อมูลสารสนเทศและจัดเก็บอย่างเป็นระบบ					
20	มีการประสานความร่วมมือในการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในพื้นที่และ ภาคส่วนต่างๆ					
21	มีการประชุมวางแผนเพื่อเสริมสร้างความปลอดภัยสถานศึกษาร่วมกัน					
22	มีกิจกรรมการดำเนินงานในการเสริมสร้างความปลอดภัยสถานศึกษา					
23	มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานด้านการสื่อสารประชาสัมพันธ์องค์กร					
24	มีการกำหนดรูปแบบการสื่อสารประชาสัมพันธ์ที่ครอบคลุมทั้ง 3 ช่องทาง คือ On Ground, On Line และ On Air					
25	มีการจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน					

ข้อที่	สภาพปัญหา	ระดับปัญหา				
		5	4	3	2	1
36	มีระบบ การแก้ปัญหาด้านความปลอดภัย สถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ					
37	มีการกำหนดแนวทางปฏิบัติการจัดการ หรือการระงับเหตุ การช่วยเหลือเมื่อเกิด เหตุในสถานศึกษา และสร้างการรับรู้ ร่วมกันทุกภาคส่วน					
38	มีการติดตั้งระบบเตือนภัย เช่น กล้อง วงจรปิด สามารถตรวจสอบข้อเท็จจริงได้					
39	มีการซ้อมระงับเหตุอย่างต่อเนื่อง เช่น การดับเพลิง การซ้อมหนีไฟ การปฐมพยาบาลเบื้องต้น เป็นต้น					
40	มีระบบ การช่วยเหลือ เยียวยา ฟ้นฟู จิตใจ ผู้ ประสบเหตุความไม่ปลอดภัย					
41	มีการจัดทำข้อมูลบุคคลและหน่วยงาน ในพื้นที่ ที่ตั้งของสถานศึกษาที่สามารถ ติดต่อ ประสานงานและให้การช่วยเหลือ เยียวยา ฟ้นฟู จิตใจได้อย่างรวดเร็ว ทันที					
42	มีการจัดระบบประกันภัยรายบุคคลหรือ รายกลุ่มที่สามารถให้การคุ้มครองสำหรับ ครูและบุคลากรทางการศึกษาและนักเรียน					
43	มีการสร้างขวัญกำลังใจ ผู้ประสบเหตุโดยการ ติดตาม เยี่ยมเยียนอย่างสม่ำเสมอ					
44	มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการด้าน กฎหมาย ให้ผู้ประสบเหตุได้รับความ คุ้มครองตามที่กฎหมายกำหนด					
45	มีการรายงานเหตุการณ์ต่อผู้บังคับบัญชา หน่วยงานต้นสังกัด					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่ง

Christian University of Thailand

ค 2 แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบสอบถามความคิดเห็น

Christian University of Thailand

แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบสอบถามความคิดเห็นสภาพปัญหาการบริหาร

จัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน

จังหวัดชลบุรี

คำชี้แจง กรุณาท่านผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหาของแต่ละรายข้อระดับของสภาพปัญหาแต่ละรายข้อตามวัตถุประสงค์ว่าท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นหรือไม่ และมีข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง กรุณาระบุในช่องข้อเสนอแนะ

โดยกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนน มีเกณฑ์พิจารณาดังนี้

- +1 หมายถึง เห็นด้วยว่าข้อความนั้นมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วย ว่าข้อความนั้นมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
		เห็นด้วย (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)	
1	มีการประชุมประชุมชี้แจงวางแผนการดำเนินงานด้านความปลอดภัยสถานศึกษาร่วมกับบุคลากรภาคีเครือข่ายและหน่วยงานองค์กร ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง				
2	มีการกำหนดพื้นที่ควบคุมความปลอดภัย รวมถึงป้ายสัญลักษณ์ และอุปกรณ์ควบคุม ความปลอดภัยส่วนบุคคล				
3	มีการจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศด้าน ความปลอดภัยของสถานศึกษา				
4	มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการความปลอดภัยสถานศึกษา โดยการมีส่วนร่วมจากภาคีเครือข่ายและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง				
5	มีการเสนอแผนความปลอดภัยของสถานศึกษาต่อคณะกรรมการสถานศึกษา				

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุง
		เห็น ด้วย (+1)	ไม่ เห็นใจ (0)	ไม่เห็น ด้วย (-1)	
6	มีการกำหนดนโยบายความปลอดภัยของ สถานศึกษา				
7	มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์นโยบายและแผนความ ปลอดภัยของสถานศึกษา				
8	มีการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพภูมิทัศน์ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องน้ำ ห้องพิเศษ และ ห้องอื่นๆ ให้มีความปลอดภัย				
9	มีการจัดทำแหล่งเรียนรู้เพื่อเสริมสร้าง ความ ปลอดภัยในสถานศึกษาที่หลากหลาย				
10	มีการสำรวจและประเมินสภาพความเสี่ยง ด้าน ความปลอดภัยสถานศึกษา				
11	มีการจัดทำโครงสร้างบริหาร จัดการความปลอดภัยสถานศึกษา				
12	มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ ภาระงานของ คณะกรรมการ				
13	มีการจัดทำปฏิทินการปฏิบัติงานของคณะ กรรมการความปลอดภัยสถานศึกษา				
14	มีการประสานความร่วมมือของคณะกรรมการ ภาคีเครือข่าย และหน่วย งานต้นสังกัด				
15	มีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อจัดทำระบบข้อมูล สารสนเทศความปลอดภัยของ				
16	มีการจัดหาเครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ ในการเก็บ รวบรวมข้อมูลสารสนเทศ				
17	มีการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างครบถ้วนทุกด้าน				

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุง
		เห็น ด้วย (+1)	ไม่ เห็นใจ (0)	ไม่เห็น ด้วย (-1)	
18	มีการวิเคราะห์ข้อมูลจัดระบบหมวดหมู่ สารสนเทศ				
19	มีการจัดทำรายงานระบบข้อมูลสารสนเทศและ จัดเก็บอย่างเป็นระบบ				
20	มีการประสานความร่วมมือในการสร้าง เครือข่าย การมีส่วนร่วมในพื้นที่และ ภาคส่วนต่างๆ				
21	มีการประชุมวางแผนเพื่อเสริมสร้างความ ปลอดภัยสถานศึกษาร่วมกัน				
22	มีกิจกรรมการดำเนินงานในการเสริม สร้างความ ปลอดภัยสถานศึกษา				
23	มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานด้านการ สื่อสารประชาสัมพันธ์องค์กร				
24	มีการกำหนดรูปแบบการสื่อสารประชาสัมพันธ์ที่ ครอบคลุมทั้ง 3 ช่องทาง คือ On Ground, On Line และ On Air				
25	มีการจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน				
26	มีการคัดกรองผู้เรียนและเก็บข้อมูลผู้เรียนเป็น รายบุคคล				
27	มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนกลุ่มต่าง ๆ อย่าง เหมาะสม				
28	มีการสรุปผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน				
29	มีการสำรวจข้อมูลด้านความปลอดภัย สถานศึกษา และจัดลำดับความรุนแรงเร่งด่วน				

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุง
		เห็น ด้วย (+1)	ไม่ เห็นใจ (0)	ไม่เห็น ด้วย (-1)	
30	มีการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยเพิ่มเนื้อหาด้านความปลอดภัย สถานศึกษาที่สอดคล้องกับความรู้ เร่งด่วน				
31	มีการจัดทำคู่มือ/แนวทางว่าด้วย ความปลอดภัย ในสถานศึกษา				
32	มีการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการด้านความ ปลอดภัย ของสถานศึกษา ให้แก่ ครู บุคลากร ทางการศึกษา และนักเรียน				
33	มีการจัดทำศูนย์บริการสื่อด้านความ ปลอดภัยใน สถานศึกษา เพื่อการศึกษา ค้นคว้าเพิ่มเติม				
34	มีการจัดกิจกรรม เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ ด้านความ ปลอดภัยสถานศึกษาให้นักเรียน ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้ปกครอง				
35	มีกิจกรรมเสริมทักษะ ประสบการณ์ และ สมรรถนะด้านความ ปลอดภัยให้แก่ นักเรียน				
36	มีระบบ การแก้ปัญหาด้านความปลอดภัย สถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ				
37	มีการกำหนดแนวทางปฏิบัติการจัดการ หรือการระงับเหตุ การช่วยเหลือเมื่อเกิด เหตุในสถานศึกษา และสร้างการรับรู้ ร่วมกันทุกภาคส่วน				
38	มีการติดตั้งระบบเตือนภัย เช่น กล้อง วงจรปิด สามารถตรวจสอบข้อเท็จจริงได้				
39	มีการซ้อมระงับเหตุอย่างต่อเนื่อง เช่น การดับเพลิง การซ้อมหนีไฟ				

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุง
		เห็น ด้วย (+1)	ไม่ เห็นใจ (0)	ไม่เห็น ด้วย (-1)	
	การปฐมพยาบาลเบื้องต้น เป็นต้น				
40	มีระบบ การช่วยเหลือ เยียวยา ฟ้นฟู จิตใจ ผู้ ประสบเหตุความไม่ปลอดภัย				
41	มีการจัดทำข้อมูลบุคคลและหน่วยงาน ในพื้นที่ตั้ง ของสถานศึกษาที่สามารถ ติดต่อ ประสานงาน และให้การช่วยเหลือ เยียวยา ฟ้นฟู จิตใจ ได้อย่าง รวดเร็ว ทันที				
42	มีการจัดระบบประกันภัยรายบุคคลหรือ รายกลุ่มที่สามารถให้การคุ้มครองสำหรับ ครูและบุคลากรทางการศึกษาและนักเรียน				
43	มีการสร้างขวัญกำลังใจ ผู้ประสบเหตุโดยการ ติดตาม เชื่อมเยื่อนอย่างสม่ำเสมอ				
44	มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการด้าน กฎหมาย ให้ผู้ประสบเหตุได้รับความ คุ้มครองตามที่กฎหมายกำหนด				
45	มีการรายงานเหตุการณ์ต่อผู้บังคับบัญชา หน่วยงานต้นสังกัด				

ค 3 รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา

Christian University of Thailand

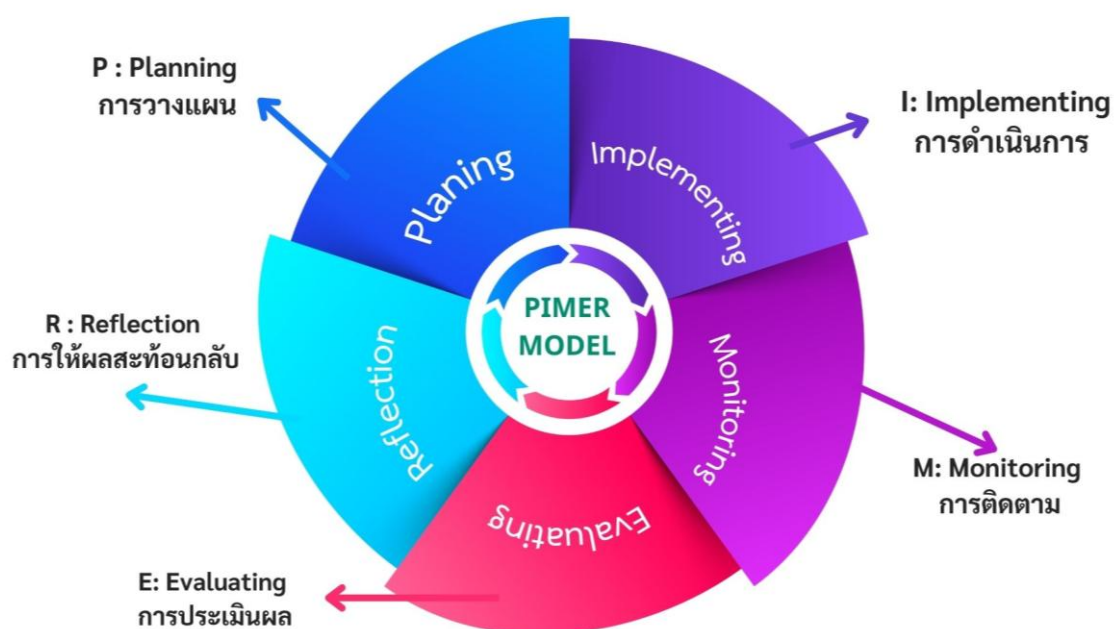
รูปแบบของการวิจัย

เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี

หลักการ : การออกแบบ และการสร้างรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎี หลักการ แนวความคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา แล้วนำมาสังเคราะห์เป็นรูปแบบ “PIMER Model” โดยประกอบด้วย 5 ขั้นตอนดังนี้ 1) การวางแผน และวิเคราะห์ความเสี่ยง (P : Planning) 2) การดำเนินการ (I: Implementing) 3) การติดตาม (M: Monitoring) 4) การประเมินผล (E: Evaluating) 5) การให้ผลสะท้อนกลับ (R : Reflection)

วัตถุประสงค์ : เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี และนำไปปฏิบัติการทดลองในโรงเรียนอนุบาลพรพระแม่

รูปแบบ : มีองค์ประกอบ 5 ขั้นตอน ดังภาพประกอบต่อไปนี้

Christian University of Thailand

1. การวางแผน (P: Planning) เป็นการประเมินสภาพความเสี่ยงด้านความปลอดภัย เพื่อนำมาวิเคราะห์ กำหนดนโยบายความปลอดภัยของสถานศึกษา ร่วมกันวางแผน โดยความร่วมมือของครู บุคลากร นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน กำหนดพื้นที่ควบคุมความปลอดภัย รวมถึงป้ายสัญลักษณ์ และอุปกรณ์ควบคุมความปลอดภัยส่วนบุคคล เสนอแผนความปลอดภัยของสถานศึกษา ต่อคณะกรรมการสถานศึกษา เพื่อให้ทุกคนในสถานศึกษาได้รับความปลอดภัย

2. การดำเนินการ (I: Implementing) เป็นการดำเนินการเตรียมความพร้อมขององค์กร ให้มีความสามารถในการป้องกันภัยตามขั้นตอนการดำเนินงานความปลอดภัย อันประกอบไปด้วย การจัดโครงสร้างการบริหารจัดการ การแต่งตั้งคณะกรรมการความปลอดภัย การกำหนดบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการ การจัดอบรมครู บุคลากรและนักเรียน การประสานความร่วมมือของคณะกรรมการกับครู ผู้ปกครอง นักเรียนและชุมชน การจัดกิจกรรมภายใต้มาตรการ 3 ป คือปลูกฝัง ป้องกัน และป้องปราม และขอขยายการดำเนินงานด้านความปลอดภัย

3. การติดตาม (M: Monitoring) เป็นการรวบรวมข้อมูลการปฏิบัติกิจกรรมในระบบสารสนเทศ เพื่อใช้ในการติดตามผลการดำเนินงาน โดยแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศ การกำหนดปฏิทินในการติดตามงานตามแผน การจัดทำรายงานและจัดเก็บอย่างเป็นระบบ การรายงานผลการปฏิบัติกิจกรรมต่อคณะกรรมการความปลอดภัย และการรายงานผลต่อคณะกรรมการสถานศึกษา

4. การประเมินผล (E: Evaluating) เป็นการประชุมการประเมินปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยตามแผนงาน การวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการดำเนินงาน การประเมินผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ การสรุปผลการประเมินต่อคณะกรรมการความปลอดภัยเพื่อหาแนวทางการปฏิบัติต่องานที่ไม่บรรลุผลสำเร็จ และการจัดทำรายงานการประเมินผลการดำเนินงาน

5. การให้ผลสะท้อนกลับ (R : Reflection) เป็นการประชุมนำเสนอข้อมูลผลการประเมินต่อคณะกรรมการ การเผยแพร่ผลการประเมินต่อครู ผู้ปกครอง นักเรียน และชุมชน การจัดทำแบบสอบถามความคิดเห็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัย การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และการเสนอแนวทางการปรับปรุงคุณภาพการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ค 4 แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (IOC)ของรูปแบบการบริหารจัดการ

ความปลอดภัยในสถานศึกษา

Christian University of Thailand

แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัย

ในสถานศึกษา ระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี

คำชี้แจง กรุณาท่านผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหาของแต่ละรายชื่อของรูปแบบตาม
วัตถุประสงค์ว่าท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นหรือไม่ และมีข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง กรุณาระบุ
ในช่องข้อเสนอแนะ โดยกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนน มีเกณฑ์พิจารณาดังนี้

- +1 หมายถึง เห็นด้วยกับข้อความนั้นมีความถูกต้องเหมาะสม
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นมีความถูกต้องเหมาะสม
- 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วย ว่าข้อความนั้นมีความถูกต้องเหมาะสม

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุง
		เห็น ด้วย (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)	
1	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องและสัมพันธ์กับชื่อเรื่อง				
2	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมเพื่อนำไปใช้ในการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา				
3	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา				
4	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความถูกต้องตามหลักการและทฤษฎีการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา				
5	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีโครงสร้างและองค์ประกอบที่ชัดเจน				
6	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบชัดเจนและเข้าใจง่าย				

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุง
		เห็น ด้วย (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)	
7	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นใช้ภาษาที่ถูกต้องและเหมาะสม				
8	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นเป็นรูปแบบใหม่ที่ทันสมัย และสามารถนำไปปฏิบัติได้ในสถานศึกษา				
9	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีจุดเน้นที่วิธีการหรือกระบวนการเพื่อผลลัพธ์ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์				
10	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีประโยชน์และมีคุณค่า ต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา				
11	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นเมื่อนำไปใช้ จะต้องใช้ในระยะเวลาที่เหมาะสม				
12	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นเมื่อนำไปใช้ต้องใช้ความรู้ ทักษะ และจริยธรรมของผู้รับผิดชอบด้านความปลอดภัย				
13	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมต่อทรัพยากรและงบประมาณของโรงเรียน				
14	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นสามารถวัดและประเมินผลได้				
15	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นสามารถปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ				

ค 5 แผนปฏิบัติการทดลองรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา

Christian University of Thailand

การจัดทำแผนปฏิบัติการทดลองดำเนินการตามรูปแบบของการวิจัย 5 ขั้นตอนคือ การวางแผนและ
วิเคราะห์ความเสี่ยง การดำเนินการ การติดตาม การประเมินผล และการให้ผลสะท้อนกลับ ตาม
รายละเอียดในตาราง

ผู้เข้าร่วมปฏิบัติการทดลองการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา ของโรงเรียนอนุบาลพร
พระแม่ จำนวนทั้งหมด 10 คน คือ

- 1) หัวหน้าสถานศึกษา/ผู้อำนวยการ
- 2) หัวหน้าแผนก หรือ รองหัวหน้าแผนก
- 3) ครูปฐมวัย จำนวน 6 คน

โดยใช้เกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

- 1.เป็นผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา
- 2.เป็นครูผู้สอนที่นำนโยบายและมีส่วนร่วมในการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา

Christian University of Thailand

แผนปฏิบัติการทดลอง

ที่	กิจกรรม	วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการดำเนินงาน	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
1.	การวางแผนและวิเคราะห์ความเสี่ยง	เพื่ อ ว าง แ พ น ก า ร ดำเนินงานและวิเคราะห์ ความเสี่ยงที่อาจเกิดกับ อันตรายต่อสถานศึกษา	1.ประชุมชี้แจงวางแผนการดำเนินงานด้านความปลอดภัย สถานศึกษาร่วมกับบุคลากร ภาาติเครือข่าย และหน่วยงานองค์กร ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง 2. ศึกษาคู่มือการดำเนินงานความปลอดภัยในสถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ (ปี 2564) 3. มีการกำหนดพื้นที่ควบคุมความปลอดภัย รวมถึงป้ายสัญลักษณ์ และอุปกรณ์ควบคุม ความปลอดภัยส่วนบุคคล 4. จัดทำข้อมูลสารสนเทศด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา 5. จัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการความปลอดภัยสถานศึกษา โดย การมีส่วนร่วมจากภาาติ เครือข่ายและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง 6. จัดทำคู่มือความปลอดภัยในสถานศึกษา และจัดทำแผนความปลอดภัยในสถานศึกษา	ตุลาคม 2567	ผู้วิจัย

ที่	กิจกรรม	วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการดำเนินงาน	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
			7. เสนอแผนความปลอดภัยของสถานศึกษาต่อคณะกรรมการสถานศึกษา 8. ชี้แจงนโยบายด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์นโยบายและแผนความปลอดภัย		
2.	การดำเนินการ	เพื่อดำเนินการตามแผนความปลอดภัยของสถานศึกษาให้บรรลุตามเป้าประสงค์ที่ตั้งไว้	1. ประกาศนโยบายด้านความปลอดภัย 2. ประชุมชี้แจงอบรมให้ความรู้กับ ครู และบุคลากรที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการดำเนินงานตามคู่มือความปลอดภัยในสถานศึกษา 3. จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพภูมิทัศน์ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องน้ำ ห้องพิเศษและห้องอื่น ๆ ให้มีความปลอดภัย 4. จัดทำแหล่งเรียนรู้เพื่อเสริมสร้าง ความปลอดภัยในสถานศึกษาที่หลากหลาย 5. สำรวจและประเมินสภาพความเสี่ยงด้านความปลอดภัยสถานศึกษาอยู่เสมอ 6. จัดทำโครงสร้างบริหาร	ตุลาคม 2567	ผู้วิจัย

ที่	กิจกรรม	วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการดำเนินงาน	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
			จัดการความปลอดภัย สถานศึกษา และกำหนด บทบาทหน้าที่ 7. จัดทำปฏิทินการ ปฏิบัติงานของคณะ กรรมการความปลอดภัย สถานศึกษา 8. ประสานความร่วมมือ ของคณะกรรมการ ภาควิ เคราะห์ และหน่วย งาน ต้นสังกัด 9. จัดทำระบบข้อมูล สารสนเทศและจัดเก็บ อย่างเป็นระบบ 10. จัดกิจกรรม ดำเนินงานในการ เสริมสร้างความปลอดภัย สถานศึกษา		
3.	การติดตาม	เพื่อติดตามผลการ ดำเนินงานอย่างเป็น ขั้นตอน	1. จัดประชุมผู้บริหาร ครู และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง กับการดำเนินงาน 2. จัดแจ้งปฏิทินการ ปฏิบัติงานของคณะ กรรมการความปลอดภัย สถานศึกษา 3. แต่งตั้งคณะกรรมการ นิเทศติดตามความ ปลอดภัยในโรงเรียนตาม แผนปฏิบัติการ 4. จัดทำข้อมูล และ รายงานผลการดำเนินงาน ต่อคณะกรรมการความ ปลอดภัย	พฤศจิกายน 2567	ผู้วิจัย

ที่	กิจกรรม	วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการดำเนินงาน	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
			5. รายงานผลการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 6. กำกับ ติดตามผลการปฏิบัติงานจากระบบสารสนเทศของสถานศึกษา		
4.	การประเมินผล	เพื่อประเมินผลการดำเนินงานให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	1. จัดประชุมครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง 2. ตรวจสอบรายงานผลการดำเนินงาน 3. ประชุมสรุปผลการดำเนินงานและร่วมกันพิจารณาผลการดำเนินงานว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ 4. สรุปผลการประเมินเสนอต่อคณะกรรมการสถานศึกษาเพื่อร่วมพิจารณา	ธันวาคม 2567	ผู้วิจัย
5.	การให้ผลสะท้อนกลับ	เพื่อสรุปผลการดำเนินงานและนำผลการดำเนินงานมาปรับปรุงพัฒนากระบวนการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา	1. ประชุมชี้แจงผลการประเมินผลการปฏิบัติงานด้านการบริหารความปลอดภัยในสถานศึกษากับครู บุคลากร ภาควิชาที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันพัฒนา 2. วิเคราะห์แนวทางการปรับปรุงพัฒนากระบวนการบริหารจัดการความปลอดภัยร่วมกัน	มกราคม 2568	ผู้วิจัย

ที่	กิจกรรม	วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการดำเนินงาน	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
			3. เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ผลการดำเนินงานในด้าน ที่สามารถเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสาธารณะ 4. ปรับปรุงกระบวนการ ตามแนวทางที่เหมาะสม		

Christian University of Thailand

ค 6 แบบประเมินก่อนและหลังการทดลองการใช้รูปแบบ

Christian University of Thailand

ค 6 แบบประเมินก่อนและหลังการใช้รูปแบบ
เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา ระดับปฐมวัย
ของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี

คำชี้แจง : โปรดพิจารณาผลของการจัดกิจกรรมที่ผู้วิจัยได้นำมาทดลองใช้ว่ามีความคิดเห็นต่อข้อ
 คำถามแต่ละข้ออยู่ในระดับใด แล้วกาเครื่องหมาย (✓) ลงในระดับที่ท่านมีความเห็นหลังได้ทำ
 กิจกรรมแล้ว ดังเกณฑ์ข้างล่างนี้และหากมีข้อเสนอแนะโปรดระบุ

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นผลการประเมิน					ข้อเสนอแนะ
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)	
1	ท่านมีความพร้อมในการให้ความร่วมมือกับการปฏิบัติทดลองรูปแบบที่นำมาใช้ในครั้งนี้						
2	ท่านมีความรู้และเข้าใจในวัตถุประสงค์ของกิจกรรมที่ผู้วิจัยนำมาปฏิบัติทดลอง						
3	ท่านเห็นว่ากิจกรรมที่นำมาปฏิบัติทดลองมีขั้นตอนที่ชัดเจนและปฏิบัติได้						
4	ท่านเห็นว่าผลจากการปฏิบัติทดลองมีผลดีต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา						
5	ท่านเห็นว่าการปฏิบัติทดลองมีคุณค่าต่อการพัฒนาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา						
6	ท่านเห็นว่ารูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาทำให้โรงเรียนบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ได้ ซึ่งประกอบด้วย ขั้นตอนดังนี้						

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นผลการประเมิน					ข้อเสนอแนะ
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)	
	6.1 การวางแผน และวิเคราะห์ความเสี่ยง (P : Planning) 6.2 การดำเนินการ (I: Implementing) 6.3 การติดตาม (M: Monitoring) 6.4 การประเมินผล (E: Evaluating) 6.5 การให้ผลสะท้อนกลับ (R : Reflection)						
7.	ท่านเห็นว่ารูปแบบที่ผู้วิจัยนำเสนอมีความเข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน						
8.	ท่านเห็นว่ารูปแบบมีความถูกต้องตามหลักวิชาการในการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา						
9.	ท่านเห็นว่ารูปแบบที่ปฏิบัติมีความเหมาะสมกับระยะเวลาที่กำหนด						
10.	ท่านเห็นว่ารูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน ผู้ปกครอง และโรงเรียน						

ค 7 แบบประเมินผลการใช้รูปแบบด้านประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณค่า
ของรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา

Christian University of Thailand

แบบประเมินผลการใช้รูปแบบด้านประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณค่าของรูปแบบ

(Efficiency, Effectiveness and Value Evaluation)

เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัย

คำชี้แจง : โปรดพิจารณาประสิทธิภาพ ประสิทธิผล คุณค่า ต่อรูปแบบที่ผู้วิจัยได้นำมาทดลองใช้ว่า
ข้อคำถามแต่ละข้อ อยู่ในระดับใด อย่างใดอย่างหนึ่ง แล้วกาเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องตารางความ
คิดเห็นตามเกณฑ์การประเมินดังนี้

- 5 หมายถึง มีประสิทธิภาพ/ประสิทธิผล/คุณค่า ในระดับ มากที่สุด
- 4 หมายถึง มีประสิทธิภาพ/ประสิทธิผล/คุณค่า ในระดับ มาก
- 3 หมายถึง มีประสิทธิภาพ/ประสิทธิผล/คุณค่า ในระดับ ปานกลาง
- 2 หมายถึง มีประสิทธิภาพ/ประสิทธิผล/คุณค่า ในระดับ น้อย
- 1 หมายถึง มีประสิทธิภาพ/ประสิทธิผล/คุณค่า ในระดับ น้อยที่สุด

และหากมีข้อเสนอแนะปรับปรุงอย่างไรโปรดระบุ

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับการประเมิน					ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุง
		5	4	3	2	1	
ประสิทธิภาพของรูปแบบ							
1	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้มีความเกี่ยวข้องกับงาน ในหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ						
2	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้มีการกำหนด วัตถุประสงค์ไว้อย่างชัดเจน						
3	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ กำหนดไว้						
4	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้มีขั้นตอนที่ชัดเจนและ สามารถปฏิบัติได้						
5	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้คุ้มค่าและเป็นประโยชน์ ต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยใน สถานศึกษา						
6	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้คุ้มค่าและเหมาะสมกับ การบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา						

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับการประเมิน					ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุง
		5	4	3	2	1	
7	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้คุ้มค่าและเหมาะสมกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา						
8	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้คุ้มค่าและเหมาะสมกับสื่อและอุปกรณ์ที่นำมาบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา						
9	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้คุ้มค่าและเหมาะสมกับระยะเวลาในการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา						
10	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้คุ้มค่าและเหมาะสมกับสถานที่ที่จัดกิจกรรม						
ประสิทธิผลของรูปแบบ							
11	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา						
12	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้เกิดประโยชน์ต่อโรงเรียน						
13	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้เกิดประโยชน์และสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ปกครอง						
14	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมที่มีคุณค่าต่อส่วนรวมของโรงเรียน						
15	รูปแบบที่นำมาทดลองใช้สามารถปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้นได้อย่างต่อเนื่อง						
คุณค่าของรูปแบบ							
16	ท่านเห็นว่ารูปแบบที่นำมาทดลองใช้มีความสำคัญต่อการจัดการศึกษา						

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับการประเมิน					ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุง
		5	4	3	2	1	
17	ท่านเห็นว่ารูปแบบที่นำมาทดลองใช้ทำให้เกิดความร่วมมือที่ดีระหว่างครู ผู้บริหาร ในการบริหารสถานศึกษา						
18	ท่านเห็นว่ารูปแบบที่นำมาทดลองใช้สามารถแก้ปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา						
19	ท่านเห็นว่ารูปแบบที่นำมาทดลองใช้ให้เกิดการพัฒนาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา						
20	ท่านเห็นว่ารูปแบบที่นำมาทดลองใช้จำเป็นต้องกำหนดเป็นนโยบายเพื่อนำมาสู่การปฏิบัติของโรงเรียน						
21	ท่านมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาที่นำมาทดลองใช้						

ข้อเสนอแนะ

1. ผลกระทบโดยตรงทางบวก

.....

.....

2.ผลกระทบโดยตรงทางลบ

.....

.....

ภาคผนวก ง
หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลการวิจัย

Christian University of Thailand

มหาวิทยาลัยคริสเตียน
CHRISTIAN UNIVERSITY OF THAILAND

ที่ ม.คต.28/ 0499 /2568

วันที่ 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้จัดการและผู้อำนวยการโรงเรียน.....

เอกสารที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถามการวิจัย จำนวน 5 ฉบับ
2. เอกสารรับรองโครงการวิจัย จำนวน 1 ฉบับ

เนื่องด้วยนางสุรางค์ วิริยะประสาท รหัสนักศึกษา 662014 นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ได้ลงทะเบียนรายวิชาวิทยานิพนธ์และได้รับความเห็นชอบจากคณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยคริสเตียน ให้ทำวิจัยชื่อเรื่อง “การพัฒนาแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี” โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์ ดร.รมย์รัมภา ญัฐธัญติรุจ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ขณะนี้นักศึกษาอยู่ในขั้นตอนของการเก็บข้อมูลวิจัย เพื่อจะนำไปวิเคราะห์และเรียบเรียงเป็นองค์ความรู้ใหม่ต่อไป ในการนี้หลักสูตรฯ จึงขออนุญาตเก็บข้อมูลการวิจัยจากผู้บริหารและครูในโรงเรียนของท่าน จำนวน 5 คน ดังรายละเอียดในแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมกับจดหมายฉบับนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนันต์ อินทร์รักษ์)

คณบดีคณะสหวิทยาการ

ผู้ทำวิทยานิพนธ์ สุรางค์ วิริยะประสาท

เบอร์โทรศัพท์ 095-989-6163 E-mail: surang99madee@gmail.com

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-ชื่อสกุล	นางสาวสุรางค์ วิฑะประสาท
วัน เดือน ปี เกิด	วันศุกร์ที่ 1 มิถุนายน 2522
ภูมิลำเนา	114/65 หมู่ 2 ตำบลสุรศักดิ์ อำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี รหัสไปรษณีย์ 20110
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2540 มัธยมศึกษา โรงเรียนเซนต์ปอลคอนแวนต์ ศรีราชา พ.ศ. 2544 ศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. 2556 ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพัฒนทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. 2566 กำลังศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยคริสเตียน
ประวัติการทำงาน	พ.ศ. 2545 สื่อข่าว สำนักพิมพ์ Watta Classified พ.ศ. 2550 HR Analyst, Human Resources Development, Ford Motor Company พ.ศ. 2557 – ปัจจุบัน ผู้รับใบอนุญาต โรงเรียนอนุบาลพระแม่